

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ

Πτυχιακή εργασία

Τίτλος: Η λογοτεχνία του αθλητισμού μέσα από το περιοδικό “ΤΑ ΣΠΟΡ” 1957-1964

Συμπιδία Βασιλική Β2017020

Μυεντίνι Άρτα Β2017005

Επιβλέπων καθηγητής :Παυλογιάννης Ονούφριος

Κέρκυρα, 2024

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

10 ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

10 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Λίγα λόγια για την αθλητική λογοτεχνία
2. Επιλογή θέματος και δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε
3. Σχέση αθλητισμού λογοτεχνίας

10 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

1. Μεταπολεμική περίοδος και η ανασύνταξη του κράτους
2. Η φυγή του πληθυσμού
3. Η οικονομία ανασυγκρότησης του κράτους
4. Άξονες και κανόνες οικονομικής επέκτασης
5. Γεωργία
6. Εξέλιξη των μεσαίων στρωμάτων
7. Τουρισμός
8. Τα όρια της ανάπτυξης
9. Μεταπολεμικό πλέγμα εξουσίας
10. Εθνικοφροσύνη και Χριστιανισμός στην Ελλάδα
11. Επιτήρηση και τιμωρία
12. Πολιτική Επιτέλεση
13. Ασυμβατότητα και κρίση

□ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

1. Αθλητές που ασχολήθηκαν με την τέχνη
2. Συνέντευξη Μανόλη Αναγνωστάκη

□ ΤΑ ΣΠΟΡ(ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ “ΤΑ ΣΠΟΡ” 1955-1965)

1. Περιλήψεις διηγημάτων και νουβελών
2. Λίγα λόγια για τα διηγήματα και τις νουβέλες
3. Περιλήψεις ευθυμογραφημάτων και χρονογραφημάτων
4. Λίγα λόγια για τα ευθυμογραφήματα και τα χρονογραφήματα
5. Περιλήψεις δοκιμίων και ημερολογίων
6. Λίγα λόγια για τα δοκίμια και τα ημερολόγια

□ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

□ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

1. Παρουσίαση βιβλίου “Αρχίζει το Μатς”
2. Άλλοι συγγραφείς που ασχολήθηκαν με την συγγραφή βιβλίων για τον αθλητισμό

□ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Δηλώνω υπεύθυνα και γνωρίζοντας τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ότι η παρούσα πτυχιακή εργασία είναι εξ ολοκλήρου δικής μου ερευνητικής εργασίας, δεν αποτελεί προϊόν αντιγραφής ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους. Όλες οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν (κάθε είδους, μορφής και προέλευσης) για τη συγγραφή της περιλαμβάνονται στη βιβλιογραφία.

Η παρούσα πτυχιακή εργασία διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση.

Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της πτυχιακής για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της πτυχιακής εργασίας από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία που πραγματοποιήθηκε στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, στο τμήμα Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας κατά το έτος 2024.

Η ολοκλήρωση της εργασίας αυτής δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί χωρίς την υποστήριξη του καθηγητή μας κ. Ο. Παυλογιάννη. Θα θέλαμε να τον ευχαριστήσουμε θερμά για την πολύτιμη βοήθεια που μας προσέφερε αλλά και για την εξαιρετική συνεργασία που είχαμε σε όλη την διάρκεια της διαδικασίας αυτής, η οποία έφερε και το αποτέλεσμα που επιθυμούσαμε.

Επιπλέον, θα θέλαμε να αναφέρουμε την αξία της συνεργασίας, καθώς η μεταξύ μας ομαδική δουλειά επέφερε τα επιθυμητά αποτελέσματα για να να φέρουμε εις πέρας την ολοκλήρωση της εργασίας αυτής .

Τέλος, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την οικογένειά μας , αλλά και τους στενούς μας φίλους οι οποίοι έπαιξαν καταλυτικό ρόλο σε όλη την πανεπιστημιακή μας πορεία και μας στήριζαν σε κάθε μας βήμα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Λίγα λόγια για την αθλητική λογοτεχνία

Ο αθλητισμός είναι ένα κοινωνικό και πολιτισμικό φαινόμενο το οποίο έχει δώσει έμπνευση σε διάφορους τομείς της τέχνης και έχει κάνει αισθητή την παρουσία του στο χώρο της λογοτεχνίας. Δεν είναι λίγοι οι καλλιτέχνες που έχουν εμπνευστεί από αυτόν και έχουν δημιουργήσει αξιόλογα έργα τέχνης επηρεασμένα από τον αθλητισμό, τους αθλητές και τους ίδιους τους αγώνες.

Πέρα από τη σπουδαιότητα του η οποία είναι αδιαμφισβήτητη στην κοινωνική ζωή των ανθρώπων, στον τομέα της λογοτεχνίας εκφράζει τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τις φιλοδοξίες που έχουν οι αθλητές αλλά και όλοι όσοι σχετίζονται με τον χώρο του αθλητισμού και επηρεάζονται από αυτόν. Επίσης, δείχνει διάφορες παραμέτρους που επηρεάζουν την ψυχολογία και τα συναισθήματα τους τα οποία είναι κινητήρια δύναμη για την επίτευξη των στόχων τους.

Τα σπορ δεν είναι μόνο ένα χόμπι η απλή σωματική δραστηριότητα, η σπουδαιότητα τους είναι τεράστια αφού μέσα από αυτά ο άνθρωπος ανακαλύπτει τα όρια του και προσπαθεί να τα ξεπεράσει, έχοντας ως πρωταρχικό στόχο να γίνεται καθημερινά όλο και καλύτερος. Επιπλέον διδάσκεται την πειθαρχία και δείχνει πόσο σημαντικό είναι κάθε άνθρωπος να θέτει τους προσωπικούς του στόχους. Επίσης τα άτομα που ασχολούνται με τον αθλητισμό έχουν αναπτύξει και πολλές δεξιότητες που τους βοηθούν στο να έχουν καλύτερη απόδοση όπως αντίληψη, ελευθερία κινήσεων, ετοιμότητα, άμεση λήψη πρωτοβουλιών και αλλά τόσα που δύσκολα κάποιος μπορεί να τα βρει συγκεντρωμένα.

Μέσα από αυτό οι αθλητές διαμορφώνουν κοινωνική, πολιτισμική και προσωπική ταυτότητα τα οποία συμβάλουν ώστε ο αθλητής να καταφέρει να φτάσει όλο και πιο κοντά στην επιτυχία, την νίκη, αλλά και να καταφέρει να κερδίσει την αγάπη και την συμπάθεια του κόσμου. Μπορεί ο αγώνας του να είναι δικός του και μόνο αυτός να καταβάλει σωματικό κόπο όμως ο κόσμος που τον παρακολουθεί και τον θαυμάζει γίνεται η κινητήριος δύναμη του ώστε να μην τα παρατάει ποτέ και να κυνηγάει τους στόχους του για να πανηγυρίσει μαζί τους την νίκη.

Παρακάτω θα αναλυθεί πως ο αθλητισμός αναπαρίσταται στα λογοτεχνικά κείμενα και πως μέσα από αυτά προσπαθεί να περάσει σημαντικά μηνύματα που έχουν να κάνουν με την ανθρώπινη φύση και την αθλητική κουλτούρα.

Παρόλο που ο αθλητισμός και η λογοτεχνία είναι δυο εντελώς διαφορετικοί κόσμοι η ανθρώπινη

εμπειρία λειτουργεί σαν συνδετικός κρίκος ανάμεσα τους. Στα λογοτεχνικά έργα ο αθλητισμός λειτουργεί σαν μια γέφυρα μεταξύ του σώματος και του πνεύματος. Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται η τελεία ένωση δυο τόσο αλλότροπων εννοιών και δεν είναι καθόλου παράδοξο που αποτελεί ανά τους αιώνες καλλιτεχνική πηγή έμπνευσης.

Η παρούσα εργασία εστιάζει στη συσχέτιση αθλητισμού και λογοτεχνίας μέσω της ανάλυσης διάφορων λογοτεχνικών κειμένων τα οποία μελετήσαμε.

Έτσι, καταλήξαμε ότι τα σπορ χρησιμοποιούνται ως το κεντρικό θέμα για να προβάλλουν διάφορους χαρακτήρες αλλά και την εξέλιξη τους μέσα από τις διαφορετικές ιστορίες. Θα δούμε πως αντιμετωπίζουν διάφορες καταστάσεις αλλά και την κοινωνική και προσωπική πρόοδο τους και πώς κατάφεραν να φτάσουν σε αυτή. Θα δούμε επίσης πολλές διαφορετικές οπτικές γωνίες από τους διαφορετικούς συγγραφείς των κείμενων που παρουσιάζουν τους ήρωες τους, αλλά και τα συναισθήματα που τους κυριεύουν. Άλλες φορές θα κυριαρχεί ο θαυμασμός, ο σατυρικός χαρακτήρας, η απογοήτευση, η χαρά της νίκης κλπ.

Επιπλέον τίγονται διάφορα ζητήματα κοινωνικής φύσεως όπως για παράδειγμα η κοινωνική ανισότητα η οποία είναι ένα συχνό φαινόμενο το οποίο συναντάμε και στο χώρο του αθλητισμού. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο αθλητικός χώρος είναι ένας μικρόκοσμος της πραγματικής ζωής και έρχεται αντιμέτωπος με διάφορα κοινωνικά φαινόμενα που δεν έχει καταφέρει να τα εξαλείψει. Πολλές φορές όμως και σταδιακά με το πέρασμα των χρόνων τα έχει περιορίσει. Κάθε τέτοια αλλαγή χρειάζεται χρόνο ώστε να βρεθεί το πρόσφορο έδαφος.

Επιλογή θέματος και δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε

Η επιλογή του θέματος μας 'Αθλητική Λογοτεχνία μέσα από το περιοδικό "ΤΑ ΣΠΟΡ" ' προκύπτει από την επιθυμία μας να εξεταστεί η επίδραση του αθλητισμού στον χώρο της λογοτεχνίας καθώς συνδέει την σωματική δραστηριότητα που είναι μια βιολογική ανάγκη των ανθρώπων με την πνευματική και καλλιτεχνική τους ανάγκη.

Ο χώρος του αθλητισμού δεν ασχολείται μόνο με τις επιδόσεις, τις επιτυχίες και τις αποτυχίες των αθλητών αλλά συμβάλλει και στην ψυχολογική τους ανάπτυξη και στην διαμόρφωση των ηθικών τους αξιών. Η ψυχολογική κατάσταση που βρίσκεται ο αθλητής συνήθως έχει καταλυτικό ρόλο στις επιδόσεις του και συχνά γίνεται αντιληπτή από τους οπαδούς του αλλά και από τους αντιπάλους του. Παρακάτω θα αναφέρουμε αναλυτικότερα τους λόγους για την επιλογή του θέματος αυτού αλλά και διάφορες δυσκολίες τις οποίες αντιμετωπίσαμε και προσπαθήσαμε να φέρουμε εις πέρας.

Τα σπορ είναι πολύ σημαντικά καθώς καλύπτουν ένα εύρος κοινωνικών και πολιτικών αξιών. Μέσα από τη λογοτεχνία προβάλλεται ο ψυχισμός του αθλητή, ο οποίος είναι εύθραυστος και με έντονες διακυμάνσεις λόγω των αντίξοων συνθηκών που συναντά και πρέπει να αντιμετωπίσει στην προσπάθειά του να φτάσει στην επίτευξη των στόχων του.

Η κοινωνική και οικονομική κατάσταση που επικρατεί καθώς και οι ελάχιστοι πόροι που έχουν στην διάθεση τους δεν βοηθούν στην καλή ψυχολογία που χρειάζεται να έχουν για να αποδώσουν, αντιθέτως αυτές οι αντιξοότητες τους δημιουργούν άγχος και ανασφάλεια καθώς δεν έχουν την στήριξη που χρειάζονται. Όλες αυτές οι δυσκολίες δημιουργούν το ιδανικό περιβάλλον για να γραφτούν λογοτεχνικά κείμενα για αυτό το θέμα.

Αξιοσημείωτο είναι ότι ο αθλητισμός λειτουργεί σαν ένας καθρέφτης της κοινωνίας ο οποίος επηρεάζεται έντονα από ζητήματα που αφορούν την κοινωνική δικαιοσύνη και τις φυλετικές διακρίσεις. Είναι βαθύτατα συνδεδεμένος με την κοινωνία που εκπροσωπεί και τα κοινωνικά και ταξικά της προβλήματα συνήθως αντανακλώνονται στον αθλητικό χώρο.

Η λογοτεχνία καταγράφει διάφορες ιστορίες που αφορούν τα παραπάνω ζητήματα και παρόλο που προσπαθεί να περάσει μηνύματα σχετικά με την εξάλειψη των διακρίσεων δεν το καταφέρνει πάντα γιατί παρουσιάζει μια πραγματική κατάσταση της κοινωνίας στην οποία δεν καταφέρνουν να εξαλειφθούν πάντα οι διακρίσεις αλλά αντιθέτως πολλές φορές εντείνονται.

Θα χρειαστεί τεράστια προσπάθεια από την κοινωνία αρχικά και έπειτα από τον κόσμο του αθλητισμού ώστε τα προβλήματα αυτά να αποτελούν παρελθόν.

Η αθλητική λογοτεχνία καυτηριάζει τους αθλητικούς αγώνες στους οποίους οι αθλητές έρχονται αντιμέτωποι με τους ίδιους τους εαυτούς του και καλούνται να πάρουν αποφάσεις οι οποίες μπορεί να επηρεάσουν ακόμα και τις αξίες τους.

Η πίεση για να επιτύχουν αλλά και ο φόβος μιας επερχόμενης αποτυχίας πολλές φορές θολώνουν την κρίση τους και τους οδηγούν σε λάθος αποφάσεις . Για τους αθλητές κάθε αγώνας είναι μια ευκαιρία για προσωπική και κοινωνική εξέλιξη η οποία δεν θεωρείται εύκολη σε πολλές περιπτώσεις .

Επιπλέον, η λογοτεχνία εξετάζει όλα αυτά τα περίπλοκα θέματα και εστιάζει στους ανθρώπινους χαρακτήρες ως πηγή έμπνευσης για αντλήσει υλικό που αφορά την κοινωνική αλληλεπίδραση.

Όλα τα παραπάνω μας οδήγησαν στην επιλογή του θέματος αυτού καθώς και το προσωπικό μας ενδιαφέρον τόσο για το χώρο του αθλητισμού όσο και της λογοτεχνίας ξεχωριστά , τα οποία όταν συνδυάζονται σωστά δίνουν μια τεράστια ποικιλία υλικού η οποία είναι πολύπλευρη και καλύπτει ένα ευρύ φάσμα που απλώνεται από τις σωματικές έως τις πνευματικές επιδιώξεις του ανθρώπου.

Βέβαια υπήρξαν και ορισμένα ζητήματα τα οποία δυσκόλεψαν την έρευνα και τη μελέτη μας.

Το βασικότερο αφορά την έλλειψη ενός τόμου από το περιοδικό 'ΤΑ ΣΠΟΡ' το οποίο είναι και η κύρια βιβλιογραφία μας. Όποτε υπάρχει ένα μικρό κενό το οποίο δυστυχώς δεν μπορέσαμε να καλύψουμε. Βεβαία βρήκαμε επιπρόσθετο υλικό από άλλες πηγές για να διευρύνουμε την ερευνά μας και να μην μας επηρεάσει με αποτέλεσμα να βγει το τελικό αποτέλεσμα που επιθυμούσαμε.

Το περιοδικό κυκλοφόρησε τις χρονιές 1955-1965 και λείπουν κάποιες χρονιές .

Αυτό περιορίσε κατά πολύ το υλικό μελέτης καθώς και ότι στα τελευταία τεύχη του περιοδικού υπήρχαν ελάχιστα λογοτεχνικά κείμενα εν αντίθεση με τα πρώτα τεύχη στα οποία υπήρχε πληθώρα υλικού. Αυτό οφείλετε στο ότι το περιοδικό είχε σκοπό να κλείσει και πιθανότατα έλειπαν οι πόροι για να συνεχίσουν να έχουν πλούσιο υλικό, για αυτό το λόγο τα τεύχη ήταν και σχετικά μικρότερα από αυτά των πρώτων χρόνων.

Μία ακόμη δυσκολία αφορά τη φωτοτύπηση όλων των κειμένων που θα αναφερθούν παρακάτω μιας και τα τεύχη είναι σχετικά δυσεύρετα αλλά και πολύ εύθραυστα λόγω της παλαιότητας τους. Έπρεπε να συγκεντρώσουμε το απαραίτητο υλικό με τρόπο τέτοιο ώστε τα βιβλία να μην φθαρούν καθόλου άλλα και να συλλέξουμε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες που θα έπρεπε να διαχειριστούμε και να παρουσιάσουμε.

Συνεπώς χρειάστηκε ιδιαίτερη προσοχή στη διαχείριση του υλικού αλλά και αρκετός χρόνος ώστε να συλλέξουμε όλο το υλικό που χρειαζόμασταν.

Άλλος ένας παράγοντας που στάθηκε εμπόδιο ήταν το περιορισμένο υλικό που υπάρχει στο διαδίκτυο σχετικά με το θέμα αυτό, μιας και η παρουσία του αθλητισμού σαν θεματική στη λογοτεχνία δεν είναι ευρέως διαδεδομένο θέμα.

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Ελλάδα λόγω πολιτισμικών και κοινωνικών συνθηκών έχει διαφορετικές θεματικές που κυριαρχούν στη λογοτεχνία. Το παρακλάδι αυτό ,η αθλητική λογοτεχνία δηλαδή , δεν έχει ιδιαίτερη απήχηση και δύσκολα επιλέγετε ως κύριο θέμα από τους συγγραφείς.

Η εκδοσή βιβλίων σε μια τόσο μικρή χώρα που δεν διαθέτει ισχυρή οικονομία είναι πολύ δύσκολη υπόθεση. Για αυτόν τον λόγο δεν υπάρχει μεγάλη γκάμα τέτοιων βιβλίων .

Αν σκεφτούμε ότι οικονομικά και μόνο δεν μπορεί να ανταπεξέλθει μιας και το έργο πρέπει να περάσει από πολλούς ειδικούς πριν δημοσιευτεί (μεταφραστές ,επιμελητές , ελάχιστοι εκδότες) μεγαλώνουν τα κόστη έκδοσης. Δεν μας κάνει μεγάλη εντύπωση που δεν εκδίδονται πολλά βιβλία αν το λάβουμε υπόψιν μας .

Πρέπει να συνεισφέρει πολύ οικονομικά ένας συγγραφέας ώστε να καταφέρει κάτι τέτοιο. Επίσης οι συγγραφείς παίρνουν χαμηλά ποσοστά από τις πωλήσεις τους με αποτέλεσμα να μην μπορούν να εκδώσουν με ευκολία και άλλο βιβλίο. Βεβαία και οικονομικά να μπορεί να ανταπεξέλθει πρέπει να σκεφτεί την αβεβαιότητα των πωλήσεων λόγω του μικρού αναγνωστικού κοινού της χώρας .

Οι ευκαιρίες που δίνονται είναι ελάχιστες αφού θα επιλέξουν οι εκδοτικοί οίκοι εν τέλη το πιο εμπορικό έργο ώστε τα κέρδη να είναι μεγαλύτερα και φυσικά δεν πρέπει να αγνοούμε τον τεράστιο ανταγωνισμό που υπάρχει και σε αυτό το επάγγελμα.

Πάρα πολλοί θα υποβάλλουν τα έργα τους άλλα θα αναγκαστούν να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις της αγοράς και να κάνουν αλλαγές με αποτέλεσμα να θυσιάζεται η καλλιτεχνική ελευθερία στον βωμό των κερδών ενός προαγορασμένου βιβλίου συμφωνά με την υπάρχουσα κοινωνία.

Σχέση αθλητισμού λογοτεχνίας

Η σχέση του αθλητισμού με τη λογοτεχνία χρονολογείται σχεδόν από την αρχή του γραπτού λόγου. Αρκετοί συγγραφείς προσπάθησαν να αποτυπώσουν μέσα από λογοτεχνικά έργα ιστορίες αθλητών που έβαζαν τον εαυτό τους στην αθλητική αρένα και προσπαθούσαν με γλαφυρό τρόπο να αποτυπώσουν όλη την πορεία που διένυαν ως την επίτευξη του στόχου που είχε ο καθένας από αυτούς.

Πιθανόν η σχέση του συγγραφέα και του αθλητή συνδέεται μέσα από το γεγονός ότι και οι δύο μπορούν να επιτύχουν και να γνωρίσουν τον θρίαμβο είτε να αποτύχουν και να αποδοκιμαστούν από το κοινό. Πρέπει και οι δυο να καταβάλλουν τεράστιο κόπο για να αναγνωριστούν από το απαιτητικό κοινό.

Τα τελευταία χρόνια το ενδιαφέρον για την αθλητική λογοτεχνία είναι μεγαλύτερο σε σχέση με παλαιότερα και το αναγνωστικό κοινό έχει αρχίσει να αυξάνεται ραγδαία. Σημαντικό ρόλο σε αυτό έχει παίξει το ότι πλέον όλο και περισσότεροι ασχολούνται με τον αθλητισμό καθώς βρίσκεται στα πρότυπα της σημερινής κοινωνίας.

Σε αυτό έχει συμβάλλει η εύκολη πρόσβαση στη πληροφορία των αθλητικών γεγονότων μέσα από το διαδίκτυο αλλά και από τις πολυάριθμες πλατφόρμες πληροφόρησης οι οποίες διαδίδουν νέα από τον αθλητικό κόσμο παγκόσμια με ταχύτατους ρυθμούς.

Αυτό έχει αυξήσει το ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού για αυτό το είδος λογοτεχνίας και έχει δώσει το έναυσμα στους συγγραφείς οι οποίοι έχουν αρχίσει και αναπαράγουν περισσότερο υλικό αθλητικής λογοτεχνίας για να καλύψουν τις υπάρχουσες αναγνωστικές ανάγκες.

Αυτό συγκριτικά με το παρελθόν δείχνει την τεράστια επίδραση του διαδικτύου αλλά και τον μέσω κοινωνικής δικτύωσης τα οποία ήταν καταλυτικός παράγοντας για την αύξηση του ενδιαφέροντος πάνω σε αυτό το θέμα.

Παλαιότερα ο μόνος τρόπος ενημέρωσης, ήταν η ανάγνωση εφημερίδας ή κάποιου αθλητικού περιοδικού για κάποιον που ήθελε να ενημερωθεί για τον αθλητικό κόσμο και σπανιότερα η τηλεόραση καθώς η τεχνολογική εξέλιξη δεν ήταν τόσο αισθητή στην καθημερινότητα.

Αυτό από μόνο του δεν ήταν αρκετό για να τραβήξει το αναγνωστικό κοινό το οποίο δεν μπορούσε να βρει τις πληροφορίες που χρειαζόταν και να ενημερωθεί σχετικά με το υπάρχον θέμα.

Ο κόσμος του αθλητισμού ο οποίος πλέον προβάλλεται και εκπροσωπείται όλο και περισσότερο από τον κινηματογράφο και την τηλεόραση έχει ως κεντρικό άξονα την κατανόηση του ψυχισμού, των

συναισθημάτων και της ανθρώπινης διάστασης των αθλητών με αποτέλεσμα όλα όσα βιώνουν στον στίβο μάχης να αποτυπώνονται στην μεγάλη οθόνη σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η αθλητική λογοτεχνία είναι ο ίσως ο καλύτερος τρόπος για να προβληθούν τα παραπάνω μέσα μέσω του γραπτού λόγου καθώς πολλές φορές μπορεί να γίνει πιο γλαφυρός από μια εικόνα. Αυτό επιτυγχάνεται μέσα από τη συλλογή ιστοριών, αυτοβιογραφιών και κατορθωμάτων τα οποία αποτελούν μια αδιαμφισβήτητη πηγή έμπνευσης η οποία τελικά τους οδηγεί στη συγγραφή αθλητικών λογοτεχνικών κειμένων.

Η λογοτεχνία έχει τη δύναμη να δίνει φωνή σε ανθρώπους οι οποίοι πολλές φορές περιθωριοποιούνται και ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η διάκριση η οποία συμβαίνει στις γυναίκες αθλήτριες.

Αυτές οι έμφυλες διακρίσεις και οι στερεοτυπικές προσδοκίες γίνονται τροχοπέδη στις ίσες ευκαιρίες. Μέσα από τα λογοτεχνικά έργα, οι συγγραφείς προβάλλουν τις ιστορίες τους και αποκαλύπτουν όλο τον αγώνα για την αναγνώριση τους, η οποία κατά κύριο λόγο βρίσκεται στη σκιά του ανδροκρατούμενου χώρου του αθλητισμού. Στην ιστορία του αθλητισμού, οι γυναίκες ήταν συχνά αποκλεισμένες από τα αθλήματα και αυτό ίσως συνέβαινε γιατί τα αθλήματα απαιτούν περισσότερη σωματική δύναμη και η οποία στερεοτυπικά είναι συνδεδεμένη με τους άντρες. Η συμμετοχή των γυναικών στους Ολυμπιακούς Αγώνες ήταν περιορισμένη μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα έπειτα ξεκίνησαν την εμφάνιση τους σε διάφορα αθλήματα και σε διεθνείς οργανώσεις δημοφιλών αθλημάτων όπως το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ που παλαιότερα ήταν καθαρά ανδρικά αθλήματα. Για να επιτευχθεί ισότητα των φύλων στον αθλητικό χώρο χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια από όλους.

Η λογοτεχνία λειτουργεί καταλυτικά στην προσπάθεια να αναδείξουν την ισότητα που θα έπρεπε να υπάρχει στον αθλητισμό και παράλληλα δίνει φωνή στις γυναίκες οι οποίες συχνά παραγκωνίζονται.

Η σύνδεση του αθλητισμού και της λογοτεχνίας αποκαλύπτει σημαντικά ζητήματα σχετικά με το ρόλο που έχει ο αθλητισμός στο κοινωνικό επίπεδο αλλά και ως μέσο της ευρύτερης κοινωνικής επιρροής.

Κάποια από αυτά τα ζητήματα τα οποία τίθενται προς διερεύνηση είναι η κοινωνική κινητικότητα, η ανισότητα και η εμπορευματοποίηση τους.

Πολύ συχνά στη λογοτεχνία η κοινωνική κινητικότητα η οποία υπάρχει στον αθλητισμό παρουσιάζεται ως μία διέξοδος για άτομα τα οποία βρίσκονται σε χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα.

Πολλοί είναι οι αθλητές οι οποίοι προέρχονται από φτωχές οικογένειες και θεωρούν ότι ο μόνος τρόπος να έχουν κοινωνική εξέλιξη είναι μέσω του αθλητισμού.

Έτσι βρίσκουν μια ευκαιρία μέσα από αυτόν να κερδίσουν αναγνώριση, δόξα αλλά και να αποκτήσουν μία οικονομική σταθερότητα η οποία είναι το κύριο μέλημα τους.

Είναι ένα θέμα το οποίο βρίσκεται σε αρκετές λογοτεχνικές αφηγήσεις οι οποίες παρουσιάζουν χαρακτήρες οι οποίοι μέσα από όλες τις δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίζουν στην καθημερινή τους ζωή και στον αθλητισμό καταφέρνουν και τις ξεπερνούν και αποδεικνύουν ότι ο αθλητισμός είναι ένα μέσο το οποίο μπορεί να βοηθήσει στην κοινωνική αλλαγή αλλά και να ξεπεράσει τους κοινωνικούς φραγμούς οι οποίοι πολλές φορές στέκονται εμπόδιο στην εξέλιξη τους. Ο αθλητισμός σε αυτήν την περίπτωση είναι η διέξοδος τους και ταυτόχρονα η ευκαιρία για ένα καλύτερο μέλλον.

Άλλο ένα κομμάτι το οποίο αναφέραμε και νωρίτερα αλλά λόγω της σοβαρότητας του πρέπει να αναλυθεί εκτενέστερα αφορά την κοινωνική ανισότητα που πολλά αθλητικά λογοτεχνικά κείμενα την έχουν σαν κεντρικό θέμα. Η ανισότητα στην αθλητισμό αποτυπώνεται αρκετά συχνά στα λογοτεχνικά έργα και αφορά στις ευρύτερες κοινωνικές ανισότητες.

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η διάκριση του φύλου η οποία συμβαίνει πολλές φορές.

Οι γυναίκες αθλήτριες δεν χαίρουν της ίδιας εκτίμησης με τους άντρες αθλητές ούτε έχουν ίσες

ευκαιρίες μαζί τους, πολύ συχνά αντιμετωπίζουν περισσότερα εμπόδια και περιορισμούς από αυτούς. Αυτό από μόνο του είναι ένα σημαντικό ζήτημα το οποίο είναι καλό να αναφέρεται και να αποδοκιμάζεται μέσα από τη λογοτεχνία.

Άλλο ένα τέτοιο παράδειγμα αφορά τις φυλετικές και εθνικές διακρίσεις, που βρίσκονται αρκετά συχνά στο επίκεντρο της αθλητικής λογοτεχνίας.

Δεν είναι λίγες οι φορές που αθλητές από διαφορετικές φυλές δεν είχαν ισάξια αντιμετώπιση με άλλους συναθλητές τους. Μονό μεσώ των επιτυχιών τους στον χώρο καταφέρνουν να αντιμετωπίζονται ως ισάξιοι.

Με όλα τα παραπάνω ο αθλητισμός πολλές φορές χρησιμεύει σαν ένας μικρόκοσμος ο οποίος παρουσιάζει τις κοινωνικές ανισότητες και πολλές φορές προσπαθεί να τις αντιμετωπίσει.

Άλλο είναι σημαντικό θέμα που αναδεικνύεται αρκετά συχνά στη λογοτεχνία είναι η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού.

Στις μέρες μας ο αθλητισμός πολλές φορές χάνει την ταυτότητά του της οποίας στόχος είναι η αγωνιστική επιτυχία. Έτσι καταλήγει να γίνεται χώρος εμπορικής εκμετάλλευσης με το κέρδος να βρίσκεται στο κέντρο του.

Οι αθλητές παρουσιάζονται σαν 'προϊόντα' διαφήμισης με σκοπό την αύξηση του οικονομικού και κέρδους το οποίο επιτυγχάνεται μέσα από διαφημίσεις και συμβόλαια με μεγάλες εταιρείες. Δεν υπάρχει καλύτερη διαφήμιση αθλητικών ειδών από την προώθηση των προϊόντων από καταξιωμένους αθλητές που πρωταγωνιστούν στον αθλητικό στίβο.

Η εμπορευματοποίηση αυτή στις μέρες μας είναι πιο αισθητή σε σχέση με το παρελθόν καθώς το μέσα μαζικής ενημέρωσης και τα Social media έχουν εισχωρήσει στη ζωή μας.

Σε λογοτεχνικά κείμενα αρκετές φορές τονίζεται η απώλεια της γνησιότητας του αθλητισμού λόγω της εμπορευματοποίησης. Οι αθλητικές αξίες και η αγνή προσπάθεια των αθλητών που υπήρχε παλαιότερα θυσιάζεται στο βωμό του κέρδους και της φήμης.

Οι αθλητές χάνουν την ουσία του αθλητισμού και μετατρέπονται σε μηχανές κέρδους για διαφημίσεις.

Όλα τα παραπάνω φέρνουν στο προσκήνιο την ηθική διάσταση του αθλητισμού.

Η λογοτεχνία μέσα από τα έργα κατακρίνει την εμπορευματοποίηση καθώς ο αθλητισμός είναι ένας τομέας που δεν θα έπρεπε να εμπλέκεται τόσο έντονα με την αγορά γιατί έτσι χάνεται η αγνότητα του. Ο αθλητής πρέπει να είναι ταυτισμένος με το άθλημα που εκπροσωπεί και όχι με προϊόντα και εταιρίες.

Ο αθλητισμός είναι ένας αγώνας για την αυτοπραγμάτωση και την υπέρβαση των ανθρώπινων ορίων τόσο στο σωματικό όσο και στο πνευματικό επίπεδο των αθλητών.

Έτσι λοιπόν είναι η λογοτεχνία λειτουργεί σαν ένας καθρέφτης των αθλητών που προσπαθούν να ξεπεράσουν τα εμπόδια που συναντούν αλλά βοηθούν και στο να αναπτύξουν τις ικανότητές τους για να καταφέρουν να φτάσουν στην επίτευξη των στόχων τους.

Η αυτοπραγμάτωση βοηθάει τους ανθρώπους να πραγματοποιήσουν τις δυνατότητες τους και να φτάσουν στο αίσθημα της ολοκλήρωσης.

Είναι ένα αίσθημα το οποίο συναντάται έντονα στον χώρο του αθλητισμού και βοηθάει στη συνεχόμενη εξέλιξη και βελτίωση των αθλητών.

Έτσι αυτοί προσπαθούν να ανακαλύψουν ποιοι είναι πραγματικά αλλά και τι μπορούν να πετύχουν μέσα από την αυτοπραγμάτωση.

Στη λογοτεχνία γίνονται αναφορές στην προσπάθειά τους όχι μόνο να ξεπεράσουν τους φόβους τους για τους αντιπάλους ή για τον φόβο μιας πιθανής ήττας αλλά τους φέρνει αντιμέτωπους με τους ίδιους τους εαυτούς.

Έτσι καλούνται να ξεπεράσουν όλα τα εσωτερικά εμπόδια που μπορεί να έχουν όπως είναι αμφιβολία και η πίεση η οποία υπάρχει. Στόχος είναι να φανερώσει τις αδυναμίες τους για να μπορέσουν να αντιμετωπιστούν.

Μετά από αυτό είναι πιο εύκολο να ανακαλύψουν και να διερευνήσουν σε βάθος τις δυνατότητες που έχουν και να φτάσουν στην προσωπική τους ολοκλήρωση.

Άλλο ένα σύμβολο του αθλητισμού είναι η υπέρβαση των ορίων.

Οι αθλητές συχνά σπρώχνουν τον εαυτό τους και τον ωθούν πέρα από τα φυσικά και πνευματικά όρια που έχουν. Έτσι καταφέρνουν να φτάσουν στους στόχους που έχουν βάλει ακόμη και αν κάποτε τους έμοιαζαν πολύ μακρινοί. Με το πέρασμα του χρόνου και την προσπάθεια που καταβάλουν σε καθημερινή βάση η ανταμοιβή τους είναι η συνεχής εξέλιξη τους.

Στη λογοτεχνία αυτή η υπέρβαση γίνεται ένα σύμβολο το οποίο παρουσιάζει την ανθρώπινη θέληση και την αποφασιστικότητα κι αναδεικνύει ότι όλοι οι άνθρωποι μπορούν να φτάσουνε στους στόχους που θέλουν, ανεξάρτητα από τα εμπόδια που μπορεί να συναντήσουν.

Επίσης, παρουσιάζει τις αδυναμίες που μπορεί να έχουν οι χαρακτήρες αλλά και τις τεράστιες δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίσουν μέχρι να καταφέρουν να φτάσουν στους στόχους που έχουν. Έτσι διαβάζοντας ο αναγνώστης για αυτές τις προσπάθειες αποδεικνύει ότι το να ξεπεράσει κάποιος τα όρια είναι εφικτό. Η μονή προϋπόθεση είναι η επίμονη και η υπομονή.

Αναδεικνύει την προσωπική δουλειά που πρέπει να κάνει ο καθένας με τον εαυτό του, αλλά και με το γεγονός ότι πρέπει πρώτα να αναπτύξει την προσωπικότητα του.

Αυτός είναι ο τρόπος για να καταφέρει να ξεπεράσει όλες τις εξωτερικές δυσκολίες αλλά και τους εσωτερικούς φόβους που μπορεί να υπάρχουν μέσα του και να φτάσει την πραγματοποίηση των στόχων του.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αθλητισμός στη λογοτεχνία είναι μία μορφή πνευματικής και ηθικής δοκιμασίας στην οποία ο αθλητής έχει ως κέντρο τη νίκη αλλά για να καταφέρει να φτάσει σε αυτή περνάει από μία ολόκληρη διαδικασία εσωτερικής πάλης με τον εαυτό του.

Αυτή έχει να κάνει με την βαθύτερη κατανόηση τόσο του εαυτού του όσο και του κόσμου γύρω του είναι σαν ένας προσωπικός αγώνας ο οποίος τον βοηθάει να παλέψει με τις προσωπικές του αδυναμίες.

Αυτό παρουσιάζεται σε αρκετά αθλητικά λογοτεχνικά έργα για να δείξει πόσο σημαντικό είναι να αγάπα και να αποδέχεται κάποιος με τον εαυτό του στις εύκολες και δύσκολες στιγμές.

Τα παραπάνω καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ο αθλητισμός στη λογοτεχνία συχνά λειτουργεί σαν ένας συμβολισμός ο οποίος προσπαθεί να αγγίξει τις βαθύτερες πτυχές των ανθρώπων.

Έτσι συχνά οι αναγνώστες ταυτίζονται και βάζουν τους εαυτούς τους στην θέση των αθλητών. Όπως αυτοί ξεπερνούν τα όρια τους για να φτάσουν στην επίτευξη του στόχου τους έτσι και οι αναγνώστες βρίσκουν κίνητρο για να δουλέψουν περισσότερο με τον εαυτό τους και να εξερευνήσουν σε βάθος κάθε τους πτυχή πνευματικά και σωματικά.

Ο αθλητισμός πέρα από την γαλούχηση των πολιτών του νέου ελληνικού κράτους είναι το ισχυρότερο μέσω ανάδειξης πολιτισμικών και εθνικών ταυτοτήτων.

Οι αθλητές στις περιπτώσεις των Ολυμπιακών Αγώνων, των Παγκόσμιων Κυπέλων Ποδοσφαίρων, αλλά και άλλων διεθνών οργανώσεων είναι οι εκπρόσωποι της χώρας, τόσο σε αθλητικό επίπεδο όσο και σε ηθικό.

Η μάχη που δίνουν στον αθλητικό στίβο για να κερδίσουν και να φέρουν την νίκη στην χώρα τους παθιάζει τους οπαδούς τους που παρακολουθούν τα δρώμενα με ανυπομονησία. Πανηγυρίζουν με τις νίκες και αποδοκιμάζουν τις ήττες.

Οι αθλητές λοιπόν δεν μάχονται μόνο για τον εαυτό τους αλλά για όλη την χώρα και τον πολιτισμό της, για κάθε άνθρωπο ξεχωριστά που τους θαυμάζει και περιμένει με ενθουσιασμό την νίκη της χώρας του.

Στις περιπτώσεις αυτές ενισχύεται η εθνική υπερηφάνεια προβάλλοντας την καλύτερη εικόνα της χώρας αλλά και των αθλητών στον διεθνή τομέα. Είναι η στιγμή που ο αθλητής και το κοινό γίνονται

ένα, έχοντας τον ίδιο σκοπό, το ίδιο όνειρο, την ίδια ανυπομονησία για την μεγάλη νίκη σε παγκόσμιο άλλα και εθνικό επίπεδο.

Στη λογοτεχνία, ο αθλητισμός συχνά χρησιμοποιείται για να αναδειχθούν ζητήματα εθνικής ταυτότητας, πατριωτισμού και συλλογικής μνήμης. Συνήθως μέσα από την αθλητική λογοτεχνία προβάλλονται τα ήθη, τα έθιμα και οι παραδόσεις του κάθε πολιτισμού με αυτόν τον τρόπο οι συγγραφείς δημιουργούν μια ακριβή εικόνα της εκάστοτε κοινωνίας η οποία είναι βαθιά επηρεασμένη από αυτά.

Τα έργα προβάλλουν με πολλές λεπτομέρειες τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες που βίωσαν οι αθλητές με αποτέλεσμα ο απλός αναγνώστης να ταυτίζεται σε πολλές περιπτώσεις με τον αθλητή και να κατανοεί ευκολότερα τις υπάρχουσες δυσκολίες. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται η ενότητα του λαού και δημιουργείται το αίσθημα της κοινότητας και της αλληλεγγύης.

Σε μερικές περιπτώσεις όμως ο αθλητισμός δημιουργεί εντάσεις ανάμεσα σε έθνη και πολιτισμούς υπενθυμίζοντας ζητήματα πολιτικών αντιπαραθέσεων και διαφορετικής κουλτούρας. Στο σημείο αυτό εμφανίζεται η λογοτεχνία οι οποία προβάλλει στους αναγνώστες τα κοινά σημεία των διαφορετικών πολιτισμών και την σημασία της αλληλεπίδρασης μεταξύ τους μιας και μέσω του αθλητισμού προκύπτει η σύνδεση των λαών και των κουλτούρων τους για τον κοινό στόχο όλων τους, την κατάκτηση της νίκης.

Η αθλητική λογοτεχνία, συχνά θίγει σημαντικά ηθικά ζητήματα που συνδέονται με τον ανταγωνισμό, την τιμή και την ανθρώπινη επιμονή. Σε κάθε αθλητικό στίβο ένας αθλητής έρχεται αντιμέτωπος με τον ανταγωνισμό. Ο ανταγωνισμός είναι ο βασικότερος αγώνας για την επικράτηση ή την επίτευξη του κεντρικού στόχου που δεν είναι άλλος από την νίκη. Πολλές φορές όμως έρχονται αντιμέτωποι με ηθικά διλήμματα για το αν πρέπει η όχι να προβούν σε κάποιες πράξεις ώστε να μην καταπατήσουν τον σεβασμό του αντιπάλου και να κυριαρχήσει η ισότητα και η δικαιοσύνη ανάμεσα τους.

Το να αγωνίζονται ισότιμα και τίμια τους κάνει καλύτερους αφού η νίκη με αθέμιτους τρόπους δεν θεωρείται αληθινή νίκη. Μεγάλο πρόβλημα στον αθλητικό χώρο αποτελεί η χρήση αναβολικών. Όλα αυτά έχουν να κάνουν με το ήθος που διακατέχει τον αθλητή και κατά πόσο τον ενδιαφέρει η προσωπική εξέλιξη του και όχι μόνο η νίκη και ένα έπαθλο που ενδεχομένως θα κατακτήσει.. Ένας αθλητής που ηττείται δεν χάνει τον αγώνα απλώς μαθαίνει ώστε την επόμενη φορά να είναι προετοιμασμένος καλύτερα.

Φυσικά για έναν αθλητή εκτός από τον ίδιο του τον εαυτό και των απαραίτητων υποδομών που πρέπει να διαθέτει αυτός ή το κράτος βασική προϋπόθεση είναι η επιμονή του. Στον κόσμο του αθλητισμού υπάρχουν και δύσκολες μέρες και περίοδοι για τον αθλητή. Η ανθρώπινη φύση του δεν του επιτρέπει να ξεπερνάει τα πάντα εύκολα και αβίαστα, αυτό οφείλεται σε ψυχολογικούς παράγοντες αλλά και στην σωματική κόπωση του αθλητή. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να εστιάσει στους στόχους του, να βελτιωθεί και να καταφέρει να επιτύχει με πολύ προσωπική δουλειά.

Στην λογοτεχνία όλα αυτά αποτυπώνονται με την αδιάκοπη ανθρώπινη προσπάθεια για υπέρβαση και επιτυχία. Ο αθλητής περιγράφεται ως ένας άνθρωπος που μάχεται αδιάκοπα με έντονες συναισθηματικές αλλαγές και έναν κεντρικό στόχο, της νίκης, ο οποίος μόνο εύκολος δεν είναι, για την κατάκτηση του η επιμονή και η υπομονή είναι τα απαραίτητα εφόδια.

Η αφήγηση των κείμενων της λογοτεχνίας για την εσωτερική πάλη, τον ψυχισμό του αθλητή και τις διάφορες δυσκολίες κάνει τις αναπαραστάσεις πιο ζωντανές και με περισσότερο ενδιαφέρον για τον αναγνώστη. Αυτό συμβαίνει καθώς ο αναγνώστης έχει την ανθρώπινη περιέργεια για εξερεύνηση της ψυχολογίας

του αθλητή και οι ρεαλιστικές περιγραφές του συγγραφέα δημιουργούν μια ένωση ανάμεσα τους. Επίσης, όλες οι δυσκολίες που τίθεται να αντιμετωπίσει προβάλλουν την ανθρώπινη φύση του αθλητή με αποτέλεσμα να ταυτίζεται με το κοινό και την καθημερινή ζωή και να υπάρχει τεράστια απήχηση για τις εξελίξεις που θα ακολουθήσουν. Έπειτα τα κείμενα έχουν έντονο το στοιχείο της έντασης και της δραματικότητας που παρουσιάζονται στον αθλητικό χώρο κρατώντας τον αναγνώστη καθηλωμένο έως την τελευταία σελίδα. Τέλος η περιγραφή αυθεντικών ιστοριών, συναισθημάτων και κακουχιών για την επίτευξη των στόχων σε μια κοινωνία που τίποτα δεν είναι εύκολο αν δεν κοπιάσεις, προσδίδει διαχρονικό ενδιαφέρον, καθώς αποκαλύπτει τα βαθύτερα στρώματα της ανθρώπινης φύσης.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η μεταπολεμική περίοδος και η ανασύνταξη του κράτους

Η αρχή του δεύτερου μισού του 20ου αιώνα βρίσκει την Ελλάδα μια κατεστραμμένη χώρα. Προτού ακόμα προλάβουν να επουλωθούν από τις πληγές της πρώτης δεκαετίας 1912- 1922 προστέθηκαν και η καταστροφές της δεύτερης πολεμικής περιόδου 1940-1949. Οι καταστροφές ήταν τεράστιες και αυτό φαίνεται μέσα από την διεκδίκηση αποζημιώσεων καθώς το μέγεθος των ζημιών ήταν τεράστιο. Οι ζημιές δεν είναι όμως μόνο υλικές αλλά και ψυχικές καθώς χάθηκαν περίπου 500.000 χιλιάδες άνθρωποι, οι οποίοι βρέθηκαν από τη μια στιγμή στην άλλη χωρίς σπίτια, χωρίς χρήματα και με πολλούς από τους αγαπημένους τους ανθρώπους νεκρούς. Επίσης, υπήρξαν τεράστιες καταστροφές στο οδικό και σιδηροδρομικό δίκτυο αλλά και στα λιμάνια, γεγονός που καθιστούσε τη μετακίνηση δύσκολη. Η Ελλάδα ήταν από τις χώρες οι οποίες υπέστησαν τις μεγαλύτερες ζημιές από το πόλεμο και βρέθηκε σε μια χαώδη οικονομική κατάσταση. Ο πληθωρισμός είχε ξεφύγει και οι συναλλαγές πλέον γίνονταν σε είδος ή με χρυσές λίρες και αυτό φαίνεται από το ότι ο πληθυσμός δεν μπορούσε να συντηρηθεί χωρίς το δελτίο φαγητού που προσέφεραν ΜΚΟ.

Η φυγή και η μετανάστευση του πληθυσμού

Όλα αυτά τα τραύματα που άφησε πίσω του ο πόλεμος προκάλεσαν ένα τεράστιο κύμα φυγής του πληθυσμού το οποίο αφορά τόσο στην εξωτερική όσο και στην εσωτερική μετανάστευση. Την εικοσαετία 1950-1970 παρατηρήθηκε τεράστιο κύμα μεταναστεύσεων εντός και εκτός της Ευρώπης. Στην αρχή, άρχισαν να εγκαταλείπουν την χώρα οι κάτοικοι των πιο άγονων περιοχών και έφυγαν σε περιοχές όπως η Αυστραλία, ο Καναδάς και το Βέλγιο. Στη δεκαετία του 1960 το μεταναστευτικό ρεύμα μεγάλωσε και αυτή τη φορά έπιασε όλη τη χώρα καθώς το 1965 ήταν το αποκορύφωμα της μεταναστευτικής περιόδου. Παρόλο που η οικονομία αναπτυσσόταν κατά το διάστημα αυτό και νέες θέσεις εργασίας άρχισαν να εμφανίζονται, οι χαμηλοί μισθοί δεν μπορούσαν να καλύψουν ούτε καν τις βασικές ανάγκες των ανθρώπων πόσο μάλλον να τους δώσουν την προοπτική για μία καλύτερη ζωή και εξέλιξη. Έτσι πολύ έφυγαν για να μπορέσουν να κάνουν κάτι καλύτερο εξελιχθούν με σκοπό όμως να γυρίσουν πίσω στην Ελλάδα λίγα χρόνια μετά και να πάρουν πάλι πίσω τη ζωή που τους στέρησε ο πόλεμος.

Βέβαια πολύ σημαντικό κομμάτι των μεταναστεύσεων ήταν και εσωτερική μετανάστευση η οποία έφερε ξαφνικά στο προσκήνιο την αστικοποίηση. Ένα τεράστιο μέρος του πληθυσμού που έμενε στην ύπαιθρο την εγκατέλειψε καθώς ο αγροτικός τομέας πλέον δεν είχε να τους προσφέρει τίποτα. Για αυτούς τους λόγους αποφάσισαν να εγκατασταθούν στην Αθήνα και έτσι το 1/3 του πληθυσμού της χώρας συγκεντρώθηκε στην πρωτεύουσα. Αυτό λοιπόν μας κάνει να παρατηρούμε ότι οι

μεγάλες πολιτικές, πολεμικές και οικονομικές κρίσεις συνοδεύονται και από δημογραφικές κρίσεις και φυσικά η Ελλάδα δεν μπόρεσε να τις αποφύγει μετά από όλη αυτή την σκληρή εμπειρία των πολέμων.

Παρόλα αυτά η μεγάλη αυτή δημογραφική μεταβολή ανέδειξε και την αντοχή των παραδοσιακών οικογενειών. Η οικογένεια στήριξε ακόμα και στις πιο αντίξοες συνθήκες τους ανθρώπους της, είτε αυτοί ήταν εξόριστοι είτε φυλακισμένοι. Ακόμα και όσοι είχαν μεταναστεύσει έστελναν χρήματα σε αυτούς που είχαν μείνει πίσω, ούτως ή άλλως σκοπός των μεταναστών ήταν να βγάλουν χρήματα για να μπορέσουν να αποκτήσουν το δικό του σπίτι στην Ελλάδα και να επιστρέψουν πάλι πίσω. Όμως όλο αυτό το περιβάλλον της εποχής ανέδειξε το μοντέλο της πατριαρχικής κοινωνίας και για το λόγο αυτό υπήρξαν πολλά εγκλήματα τιμής την εποχή εκείνη. Παρόλες τις μεγάλες αλλαγές, οι παραδοσιακές δομές της ελληνικής κοινωνίας κατάφεραν και άντεξαν και η λειτουργία της ενωμένης οικογένειας λειτούργησε σαν μια γέφυρα η οποία έκανε πιο ομαλή τη μετάβαση από τη περίοδο της καταστροφής στην περίοδο της ανάπτυξης.

Η οικονομική ανασυγκρότηση του κράτους

Σύμφωνα με τις υλικές καταστροφές του πολέμου ιστορικά διαπιστώνεται ότι μεγάλο μέρος τους αφορούσε ένα κομμάτι το οποίο είχε απαξιωθεί εκείνη την περίοδο λόγω της μετάβασης από τη γεωργική στη βιομηχανική κοινωνία. Ο πόλεμος αλλά και η καταστροφές οδήγησαν σε μία σύγχρονη οικονομική ανάπτυξη κάνοντας λόγο για μια “δημιουργική καταστροφή” με αυτό εννοούμε ότι κάποιο προϊόν που υπήρχε σε πλεόνασμα έπαψε να υπάρχει και έτσι λύθηκαν τα ζητήματα υπερπαραγωγής. Αυτή δημιουργική καταστροφή αντιμετωπίστηκε με μια τεράστια μεταφορά προϊόντων από την Αμερική στην Ευρώπη η οποία μάλιστα βοήθησε και έγινε κυριότερη αιτία της γρήγορης ανάκαμψης της Ελλάδας.

Η αμερικανική βοήθεια έπαιξε καταλυτικό ρόλο στην ανασυγκρότηση της χώρας μέσω της βοήθειας που προσέφερε. Επιπλέον μέσω της τεχνογνωσίας που διοχέτευσαν είχαν στόχο να ανασχηματιστεί το ελληνικό κράτος σύμφωνα με τα αμερικανικά πρότυπα οργάνωσης και διοίκησης. Έτσι εφαρμόστηκε στη χώρα μια πειραματική πολιτική η οποία δημιούργησε μια σχέση αλληλεπίδρασης ανάμεσα στην Ελλάδα και την Αμερική. Επίσης, η αμερικανική βοήθεια δεν ήταν μόνο ανθρωπιστική, στόχος της ήταν αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος του κομμουνισμού και να μην υποκύψει κανένας ευρωπαϊκός λαός σε αυτόν. Συνεπώς η βοήθεια που έστελνε αποσκοπούσε να βοηθήσει τους ίδιους για να βοηθήσουν τους εαυτούς τους. Μέσα από αυτό το σχέδιο με το όνομα Μάρσαλ ήθελε να προσφέρει βοήθεια για να δημιουργήσουν μια ελεύθερη οικονομία.

Το μεταρρυθμιστικό έργο που είχαν οι Αμερικάνοι για την Ελλάδα αποσκοπούσε στη δημιουργία ενός αξιόπιστου κρατικού μηχανισμού. Βέβαια πολύ ανησυχούσαν για την εξάρτηση της Ελλάδας από το σχέδιο Μάρσαλ καθώς ο σκοπός του ήταν να δημιουργήσει ανεξάρτητες χώρες οι οποίες θα μπορούσαν να στηρίξουν η μια την άλλη σε δύσκολες συνθήκες. Παρόλα αυτά και προκειμένου να πετύχουν στρατιωτική νίκη στον εμφύλιο υποχρεώθηκαν να προσαρμόσουν την ηγεμονία τους στις προτεραιότητες της Ελλάδας και να αφήσουν στην άκρη της μεταρρυθμίσεις. Παράλληλα η Ελλάδα χρησιμοποίησε αυτή τη στρατιωτική βοήθεια προκειμένου ενισχύσει στη θέση της.

Βέβαια την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν μόνο υποσχέσεις αλλά υπήρχαν και διάφορες συγκρούσεις. Οι Αμερικάνοι ήθελα να δημιουργήσουν κοινωνίες οι οποίες δεν θα μπορούσα να πληγούν από το κομμουνισμό. Αυτό ήταν δύσκολο καθώς βρίσκονταν υπό την απειλή της σοβιετικής επέκτασης. Εκείνη την εποχή άρχισαν να ενθαρρύνονται οι εθνικές οικονομικές ενοποιήσεις προκειμένου να αποφευχθεί η κομμουνιστική επίδραση.

Μετά το πόλεμο άρχισαν να έρχονται και οι πρώτες εισροές ξένης βοήθειας. Η πρώτη ήρθε από την UNRRS (1945-1946), η δεύτερη ήταν αγγλική βοήθεια και ήρθε το (1945-1946) και η τρίτη

ήταν αμερικανική και ήταν η σημαντικότερη μεταφορά πόρων. Στο μεταξύ οι Αμερικανοί επειδή δεν εμπιστεύονταν την ελληνική κυβέρνηση ούτε τη δημόσια διοίκηση και ανέλαβαν οι ίδιοι το σχέδιο Μάρσαλ. Έστειλαν ομάδες που πρακτικά είχαν τον άμεσο έλεγχο στο εξωτερικό εμπόριο της Ελλάδας αλλά και την νομισματική και δημοσιονομική επίβλεψη της. Οι Αμερικανοί σύμβουλοι τοποθετήθηκαν σε κάθε υπουργείο με σκοπό να εκτελεστεί σωστά το σχέδιο. Αν και οι Αμερικανοί δεν διέθεταν εκτελεστική εξουσία και είχαν μόνο συμβουλευτική μέριμνα πρακτικά ήταν σαν η εξουσία να ήταν δυαδική. Τις βασικές λήψεις των αποφάσεων τις έπαιρναν ομαδικά καθώς καμία γνωμοδότηση δεν προχωρούσε χωρίς την έγκρισή τους.

Μέχρι το 1950 οι βασικοί τομείς της οικονομίας είχαν επανέλθει στα προπολεμικά επίπεδα. Οι εισαγωγές και τα δημόσια ελλείμματα χρηματοδοτήθηκαν από την αμερικανική οικονομία αλλά και αποκαταστάθηκαν καταστροφές σε λιμάνια, δρόμους και δημόσιες εγκαταστάσεις. Ένα επίσης σημαντικό επίτευγμα ήταν η εξάλειψη της ελονοσίας η οποία ήταν χρόνιο πρόβλημα των αγροτικών πληθυσμών και η Ελλάδα έγινε από τις πρώτες περιοχές του κόσμου που καταπολεμήθηκε. Ωστόσο ακόμα τίποτα δεν ήταν σταθερό ούτε καν είχαν τεθεί οι βάσεις για μία πορεία ανάπτυξης.

Η πλειοψηφία των Ελλήνων εξαρτιόταν οικονομικά κατά αποκλειστικότητα από το κράτος. Ο στρατός ήταν ένα μεγάλο κομμάτι που απασχολούσε την οικονομία. Επίσης όσοι είχαν μείνει ανάπηροι στον πόλεμο αλλά και όσοι είχαν χάσει τις οικογένειες τους λάμβαναν επίδομα από το κράτος ή δούλευαν σε θέσεις δημοσίου. Έτσι η δημόσια διοίκηση ήταν μια πληγή για την οικονομία καθώς υπήρχαν πάρα πολλοί υπάλληλοι οι οποίοι δεν χρειαζόντουσαν και το κράτος αδυνατούσε να καλύψει τα έξοδά του. Από την άλλη στη μεταπολεμική περίοδο κύριο μέλημα ήταν η εκβιομηχάνιση της χώρας. Αυτό το στήριζε και η αριστερά και η δεξιά η κάθε μια με τον δικό της τρόπο. Πάντως είχαν ένα κοινό στόχο ο οποίος ήταν η χώρα μπει ενεργά στο χώρο της βιομηχανίας είτε μέσα από την εκμετάλλευση ορυκτού πλούτου είτε από την παραγωγή καταναλωτικών προϊόντων και την εξαγωγή τους.

Η Ελλάδα εκείνη την περίοδο χαρακτηριζόταν από μία οικονομία που ήταν βασισμένη στην αγροτική οικογένεια. Επίσης, υστερούσε στη βιομηχανία και οι κάτοικοι της σε μεγάλο βαθμό ήταν ένα αναλφάβητοι και οι οικονομικοί τους πόροι ήταν λίγοι. Τα παραπάνω χαρακτηριστικά τη τοποθετούν στην νότιο ευρωπαϊκή οικονομία, η οποία είχε μεγάλες εισοδηματικές ανισότητες, διεφθαρμένη και ανίκανη διοίκηση και επικρατούσε πολιτική αστάθεια.

Το 1952 κόπηκε κατά 54% η οικονομική ενίσχυση της Αμερικής. Πάντως από το 1945 έως του 1953 δόθηκε στην Ελλάδα μεγάλη οικονομική βοήθεια. Έτσι παρόλο που πολύ πιστεύουν ότι το σχέδιο Μάρσαλ στην Ελλάδα δεν είχε θεαματικά αποτελέσματα σε σχέση με άλλες χώρες, δεν πρέπει να ξεχνάμε και την κατάσταση η οποία επικρατούσε. Στη χώρα η κατάσταση ήταν χαώδης, οι κάτοικοι δεν διέθεταν ούτε τα απαραίτητα (ρούχα, τρόφιμα), η μετανάστευση ήταν έντονη και δεν υπήρχαν πόροι εκκίνησης. Αυτά μας δείχνουν ότι το σχέδιο Μάρσαλ είχε αποτέλεσμα το οποίο ήταν καταλυτικό για την χώρα αλλά όχι θεαματικό.

Το πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας ολοκληρώθηκε με την υποτίμηση της δραχμής κατά 50% το 1953. Επίσης χρηματοδοτήθηκε η κατασκευή μεγάλων οργανισμών υποδομών και έμεινε ο έλεγχος της οικονομίας στα χέρια του κράτους χάρη στην νομισματική επιτροπή και την τράπεζα της Ελλάδος. Ωστόσο η φορολογική μεταρρύθμιση των Αμερικάνων απέτυχε και έτσι το κομμάτι των εσόδων παρέμεινε το τρωτό σημείο του ελληνικού κράτους. Στο τέλος του 1951 στάλθηκε ένας Αμερικανός για να σχεδιάσει την τελική έξοδο της χώρας από το σχέδιο Μάρσαλ και έκανε απολογισμό της αμερικανικής βοήθειας από τη στιγμή που άρχισε δηλαδή το 1947. Μέσα από αυτό διαπίστωσε ότι το σχέδιο αυτό σταμάτησε την επέλαση του κομμουνισμού και επανήλθε η τάξη. Επιπλέον την προστάτησαν από διαδοχικές κυβερνήσεις και τη διαφθορά. Παρόλα αυτά όμως δεν ανέφερε ότι το μεγαλύτερο μέρος του προϋπολογισμού από το 1947 έως το 1952

αφορούσε στρατιωτικές δαπάνες και μεγάλο μέρος διοικητικών δαπανών.

Άξονες και κανόνες οικονομικής επέκτασης

Η ελληνική οικονομία άρχισε να επανακινείται από το 1953 δηλαδή από την δημιουργία της νέας δραχμής. Από τότε άρχισε μία άνθηση της ελληνικής οικονομίας για τα επόμενα 20 χρόνια η οποία κράτησε έως το 1972-1973. Πολύ σημαντικό ρόλο σε αυτή την πορεία έπαιξε η υποβολή ένταξης Της χώρας στην ΕΟΚ το 1961, η οποία βοήθησε την ελληνική οικονομία να προσανατολιστεί προς την Ευρώπη. Βασικοί άξονες της ανάπτυξης οι οποίοι αποτελούσαν οικονομικά εργαλεία ήταν τρεις. Πρώτος ήταν αυτός που αφορούσε τις βασικές υποδομές με τις οποίες ασχολούνταν το κράτος, ο δεύτερος ασχολούνταν με τις επενδύσεις από το εξωτερικό και τρίτος και σημαντικότερος από όλα ήταν η εγχώρια κινητοποίηση τόσο των μεγάλων όσο και των μικρών κεφαλαίων. Οι κανόνες που υπήρξαν ήταν σταθερότητα παρόλες τις κυβερνητικές και πολιτικές μεταβολές. Επιπλέον η ισοτιμία της δραχμής παρέμενε σταθερή, υπήρχε δημοσιονομική πειθαρχία, υπήρχαν πλεονασματικοί προϋπολογισμοί αλλά και άνθησε ο μεγάλος τομέας των δημόσιων επενδύσεων. Η σταθερότητα αυτή του νομίσματος, οδήγησε σε μια εισροή εμβασμάτων και κεφαλαίων από όλους τους Έλληνες της διασποράς αλλά και τους μετανάστες που είχαν φύγει μετά τους πολέμους. Συνεπώς, το τραπεζικό σύστημα ήταν άκρως ελεγχόμενο από την Τράπεζα της Ελλάδας και ήταν αυτό που υλοποιούσε την κυβερνητική πολιτική.

Το κράτος εκείνη την εποχή ανέλαβε την εκτέλεση βασικών έργων τα οποία έμελλε να μεταμορφώσουν τη χώρα. Πριν τον πόλεμο οι περισσότερες περιοχές της χώρας έπαιρναν ρεύμα από μικρές τοπικές επιχειρήσεις. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα το δίκτυο να είναι περιορισμένο, η ποιότητα του ρεύματος να είναι κακή, αλλά και η τιμή του να είναι πανάκριβη. Έτσι μέσω της χρηματοδότησης του σχεδίου Μάρσαλ δημιουργήθηκε η ΔΕΗ (δημόσια επιχείρηση ηλεκτρισμού) η ΔΕΗ εξαγόρασε όλες τις μικρές ιδιωτικές επιχειρήσεις και επέβαλε ένα ενιαίο τιμολόγιο σε όλη τη χώρα. Αυτό είχε ως σκοπό την εκσυγχρονίσει της χώρας και την οικονομική της ανάπτυξη ο εξηλεκτρισμός της χώρας ήταν ένα σπουδαίο γεγονός, καθώς άλλαξε τη συνθήκες ζωής των ανθρώπων. Αυτό δημιούργησε νέες συνήθειες σε αυτούς μιας και η ηλεκτρική ενέργεια διευκόλυνε τη καθημερινή διαβίωση και απλοποίησε πολλές διαδικασίες.

Επιπλέον έτσι ευνοήθηκαν και οι πυρηνικές οικογένειες καθώς πλέον δεν χρειαζόταν να μένουν όλοι κάτω από την ίδια στέγη και να συγκατοικούν οικογένειες 2 και 3 γενεών στο ίδιο σπίτι. Αυτό συνέβη καθώς οι καταναλωτικές συνήθειες τους είχαν απελευθερώσει από αυτή την παραδοσιακή πατριαρχική οικογένεια. Ανάλογη επένδυση η οποία βοήθησε στην αλλαγή της χώρας ήταν και η διάδοση του τηλεφώνου. Οι περισσότερες επενδύσεις πραγματοποιήθηκαν την περίοδο 1960-1966 δηλαδή σε μια περίοδο έντονης επέκτασης της χώρας στην οποία είχε σταθεροποιηθεί μάλιστα και η οικονομία της.

Επιπλέον πέρα από τους ξένους επενδυτές μεγάλη βαρύτητα δόθηκε και σε Έλληνες επενδυτές οι οποίοι ασχολούνταν με ναυπηγεία, διυλιστήρια αλλά και καράβια. Τέτοιες προσωπικότητες ήταν ο Αριστοτέλης Ωνάσης και ο Σταύρος Νιάρχος. Επίσης, ο ελληνικός στόλος από 1952 έως το 1962 τριπλασιάστηκε και πενταπλασιάστηκε η χωρητικότητά των καραβιών του τους. Ωστόσο πολλά ήταν τα πλοία τα οποία τα είχαν Έλληνες αλλά είχαν διαφορετικές σημαίες χωρών για να αποφύγουν τη φορολογία. Τα πλοία αυτά ήταν πενταπλάσια σε σχέση με αυτά που διατηρούσαν την ελληνική σημαία. Μια εξίσου σοβαρή επένδυση του Ωνάση ήταν αυτή της Ολυμπιακής Αεροπορίας, η οποία ιδρύθηκε το 1957 με σκοπό να εξυπηρετήσει το τουρισμό υψηλής στάθμης.

Η Ελλάδα μετά από μια δεκαετία απέκτησε επιτέλους την δυνατότητα να αρχίζει να συμπορεύεται σιγά σιγά την Ευρώπη και το νέο καταναλωτισμό που υπήρχε πλέον. Η ελληνική βιομηχανία είχε αρχίσει να αναπτύσσεται και να καλύπτει ένα μεγάλο μέρος των αναγκών της. Παράλληλα με

μεγάλες επενδύσεις ήταν και μια χρυσή δεκαετία για τις μικρές επενδύσεις, τις κατασκευές και το εμπόριο. Οι πιο εκτεταμένες από αυτές αφορούσε την οικοδομή καθώς ένας πολύ μεγάλος αριθμός μικρό εργολάβων και μικρό κατασκευαστών δημιούργησαν το σημερινό άναρχο χτισμένο περιβάλλον της Αθήνας και της Ελλάδας. Βέβαια αυτό είχε και τη θετική πλευρά του καθώς η οικοδομή έφερε θέσεις εργασίας σε πάρα πολύ κόσμο και βοήθησε στην καταπολέμηση της ανεργίας.

Γεωργία

Από το μεσοπόλεμο και μετά η γεωργία γίνεται από τους οικονομικούς χώρους κρατικής παρέμβασης. Το κράτος δεν έμεινε μόνο στα εγχειοβελτιωτικά έργα και την προσπάθεια μιας αγροτικής αυτάρκειας χώρα. Αντίθετα επένδυσε σε αυτή δημιουργώντας μεγάλα εργοστάσια τα οποία συνέβαλαν στην μεγάλη παραγωγή. Στόχος του ήταν να στρέψει τη γεωργία σε μια νέα βιομηχανική μονοκαλλιέργεια. Επιπλέον η αγροτική τράπεζα ίδρυσε μια σειρά από βιομηχανίες σε συνεργασία με το κράτος και μία εταιρεία εξαγωγής προϊόντων.

Ωστόσο οι δύο μεγαλύτεροι παράγοντες οι οποίοι βοήθησαν τους αγρότες στο να βγούνε από την φτώχεια ήταν, πρώτα η μείωση του μεγάλου αγροτικού πληθυσμού και δεύτερον η εγγύηση μιας ελάχιστης τιμής των αγροτικών προϊόντων η οποία κράτησε το εισόδημα σε ασφαλές επίπεδο. Επίσης πέρα από τις οικονομικές διαστάσεις ο κρατικός έλεγχος αποσκοπούσε στην πειθαρχηση των αγροτών και για αυτό το λόγο ελέγχονταν και τα πολιτικά τους φρονήματα. Ο έλεγχος είχε ως στόχο να κρατήσει το πληθυσμό που είχε απομείνει στην ύπαιθρο και να τον κρατήσει στην παραδοσιακή οικογενειακή βάση χωρίς να τον τοποθετήσει σε μια επιχειρηματική βάση.

Η εξέλιξη των μεσαίων στρωμάτων

Η Ελλάδα μετά τον πόλεμο συνέχισε να είναι μια χώρα με οικονομικό και κοινωνικό σκελετό της τους μικρούς ιδιοκτήτες. Οι αυτοαπασχολούμενοι και οι μικροί καλλιεργητές στην ύπαιθρο ήταν περίπου όσοι και οι μισθωτοί εργάτες. Οι οικογενειακές επιχειρήσεις αποτελούσαν μια μεγάλη πλειοψηφία στο δευτερογενή και στον τριτογενή τομέα. Ακόμα και νέοι αναπτυσσόμενοι τομείς, όπως ήταν ο τουρισμός βασίστηκαν στις μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις. Αυτό το οποίο προστάτεψε τις μικρές αυτές επιχειρήσεις και βοήθησε στην οικονομική μεταμόρφωση της χώρας ήταν η φοροδιαφυγή και η εισφοροδιαφυγή.

Παρόλα αυτά η χώρα μας δεν απέκτησε μια κλασική ταξική δομή η οποία χωριζότανε στην εργατική τάξη και τους αστούς. Στην Ελλάδα υπήρχε ο κόσμος των φτωχών ο οποίος αποτελούνταν από υπηρέτες, πλανόδιους και εργάτες στις μικρές βιομηχανίες. Από την άλλη η μεσαία κοινωνική τάξη απαρτιζόταν από υπαλλήλους, μαγαζάτορες και απασχολούμενος από το τουρισμό και τέλος ήταν οι πλούσιοι οι οποίοι αποτελούσαν την αστική τάξη της επαρχίας αλλά και της Αθήνας. Οι πλούσιοι χωριζόνταν σε υποκατηγορίες, ξεκινώντας από τους βαθύπλουτους με διεθνή φήμη στους τραπεζίτες, βιομήχανους έως αυτούς που ήταν απλά εύποροι, για παράδειγμα γιατροί, δικηγόροι και στρατιωτικοί.

Κατά την εικοσαετία 1950-1970 οι ελληνικές πόλεις άλλαξαν. Από την εποχή του μεσοπολέμου δημιουργήθηκε γύρω από τη πόλη της Αθήνας, μια περιφερειακή ζώνη συνοικιών κυρίως προσφυγικών. Του πολιτικό οικιστικό πλέγμα χώρισε τη βόρεια με την ανατολική και την νοτιοανατολική οικιστική ζώνη όπου κατοικούσαν οι πλουσιότερες και μεσαίες τάξεις από τη δυτική και την νοτιοδυτική όπου κατοικούσαν τα φτωχότερα. Το αθηναϊκό οικιστικό πλέγμα δημιούργησε μία νέα πραγματικότητα στην Ελλάδα των μεγάλων διαφορών ανάμεσα στις οικιστικές περιοχές σύμφωνα με το οικονομικό υπόβαθρο της κάθε μίας. Το έντονο οικιστικό ζήτημα που αντιμετώπιζαν στις πόλεις εκείνο το διάστημα αντιμετωπίστηκε με το θεσμό της αντιπαροχής αλλά και την αύξηση του συντελεστή δόμησης. Έτσι δημιουργήθηκε μια φθηνή αγορά

στην οποία μπορούσε κάποιος να αποκτήσει μια δική του κατοικία η οποία όμως ήταν χαμηλή σε ποιότητα και δημιουργήθηκε μια ζώνη αυθαίρετης δόμησης. Έτσι στις περιφέρειες των πόλεμων δημιουργήθηκαν μικροσκοπικά οικοπέδα στα οποία όμως δεν υπήρχε καλή ηλεκτροδότηση, το νερό μοιραζόταν με βυτίο και δεν υπήρχαν υποδομές όπως σχολεία, συγκοινωνία και ιατρικές υποδομές. Η ανοικοδόμηση ήταν ένας σημαντικός τομέας της οικονομικής ανάπτυξης μετά τον μεσοπόλεμο και βοήθησε στην ανάπτυξη κλάδων όπως δικηγόροι, έμποροι και αρχιτέκτονες.

Μ την γιγάντωση της πόλης το παλιό συγκοινωνιακό δίκτυο δεν επαρκούσε για να εξυπηρετήσει όλο τον όγκο των μετακινήσεων και έτσι από το 1953 μπήκε στη ζωή των πολιτών το ιδιωτικό αυτοκίνητο. Τα ΙΧ έγιναν σύμβολο κύρους και ανεξαρτησίας αλλά και ένα σύμβολο αυθαίρετης ατομικιστικής και εγωιστικής συμπεριφοράς. Έτσι η πόλη πλημμύρησε από αυτοκίνητα με αποτέλεσμα να επικρατήσει κυκλοφοριακό χάος και να δυσκολεύονται να περπατήσουν ακόμη και οι πεζοί. Σιγά-σιγά πέρα από την Αθήνα αντέγραψαν και άλλες πόλεις το ίδιο μοτίβο μεταφορών και υποβαθμίστηκαν οι δημόσιες συγκοινωνίες.

Η ανάπτυξη αυτή έφτασε με μια καθυστέρηση δύο δεκαετιών στα χωριά της Ελλάδας και από τη δεκαετία του 70 και μετά άρχισαν να χτίζονται καινούργια σπίτια και να αποκτούνται οι ανέσεις της πόλης. Απέκτησαν κεντρική θέρμανση, ηλεκτρισμό, φωτισμό τη νύχτα, κεντρική θέρμανση και από το 1960 επίσης έκανε την εμφάνισή της στην Ελλάδα και η τηλεόραση η οποία άλλαξε τα δεδομένα της ενημέρωσης.

Σε όλη την μεταπολεμική εποχή πάντως παρατηρήθηκε μια γενικευμένη κοινωνική άνοδος. Από το 1959 άρχισαν να ιδρύονται σχολές εργοδηγών και μικρά πολυτεχνία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη έτσι ώστε να μπορέσει να στελεχωθεί σωστά η μεσαία βιομηχανική τάξη. Βέβαια η κοινωνική άνοδος είχε έμφυλα χαρακτηριστικά. Η προίκα παρέμεινε ένα βασικό κομμάτι της μεταπολεμικής κοινωνίας και η θέση της γυναίκας παρέμεινε ίδια. Αυτό το οποίο μεταμόρφωσε όμως την καθημερινή ζωή των γυναικών αφορούσε τη διευκόλυνση τους στο σπίτι η οποία έρχεται με τις οικιακές ηλεκτρικές οικιακές συσκευές όπως το ψυγείο, το πλυντήριο, η σκούπα και η ηλεκτρική κουζίνα. Επίσης η τηλεόραση και το ραδιόφωνο βοήθησαν στην κοινοποίηση τους και μάθαιναν πολύ πιο γρήγορη την επικαιρότητα. Έτσι δημιουργήθηκαν καταναλωτικά πρότυπα τα οποία ήταν πιο έκδηλα στα λαϊκά στρώματα. Ο καταναλωτισμός όμως κορυφώθηκε παντού το 1950-1960 και έγινε επιδεικτικός από διεθνή πρόσωπα της επικαιρότητας.

Τουρισμός

Η ανάπτυξη του τουρισμού στη μεταπολεμική Ελλάδα μας δείχνει πως η παγκοσμιοποίηση εν τέλει ακούμπησε και μετέβαλλε την ελληνική κοινωνία αλλά και πως αυτή η αντέδρασε στην ενσωμάτωση της στην παγκόσμια αγορά. Ο τουρισμός ήταν μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις καθώς δεν αφορούσε προϊόντα και περιοχές αλλά υπηρεσίες οπότε εμμέσως επηρεάζονταν ένα σύνολο παραγωγικών δραστηριοτήτων. Ο μεταπολεμικός τουρισμός ήταν αποτέλεσμα των οικονομικών μεταβολών που είχαν συμβεί στις δυτικές κοινωνίες καθώς εκεί υπήρχαν δεκαετίες ευημερίας. Επιπλέον καθιέρωσε την έννοια των θερινών διακοπών και δημιούργησαν μία σύγχρονη ανάγκη η οποία αφορούσε το σώμα, την έκθεση στον ήλιο και τη θάλασσα και μια ιδέα αισθητικής και υγείας. Επίσης τόσο τα ΙΧ όσο και οι μηχανές οδήγησαν στην αυτονόμηση των νέων οι οποίοι έβρισκαν ευκαιρία για καλοκαιρινές αποδράσεις.

Επιπλέον όλα τα πρότυπα τα οποία παρουσίαζαν τόσο ο κινηματογράφος όσο και η pop κουλτούρα επικεντρώνονταν σε μεσογειακές διακοπές στις ακτές της Ευρώπης. Έτσι η Ελλάδα κατάφερε να μπει στο κέντρο των τουριστικών ταξιδιών και να γίνει ένα δημοφιλές προορισμός. Σε αυτό βοήθησαν οι φημισμένοι αρχαιολογικοί χώροι που υπάρχουν όπως οι Δελφοί, η Ολυμπία, η Επίδαυρος αλλά και δίπλα στην αρχαιολογική τουρισμό αναπτύχθηκε και ο ιαματικός. Από τα τέλη του 50 και για τις επόμενες δεκαετίες ο τουρισμός κατευθύνεται προς τα νησιά και τις παραλίες και μαζικοποιείται. Πολύ μεγάλο ρόλο σε αυτό έπαιξαν και τα αφιερώματα σε μεγάλα περιοδικά της

εποχής τα οποία δημιούργησαν μία εικόνα της Ελλάδας η οποία φαινόταν ιδανικός προορισμός διακοπών.

Παρόλο που η κυβέρνηση είχε στρέψει το βλέμμα της στον εξωτερικό τουρισμό πολύ σημαντικό ρόλο έπαιξε και ο εσωτερικός τουρισμός ο οποίος ακολουθούσε τους ρυθμούς αστικοποίησης και ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας. Κομβική στιγμή για τον τουρισμό ήταν και η δημιουργία του Αστέρα Γλυφάδας το 1957 καθώς καθόρισε τον χαρακτήρα που ήθελαν να έχει η παραλιακή ζώνη της πρωτεύουσας.

Το ελληνικό τοπίο είχε λάβει τις διαστάσεις ενός μύθου για τους επισκέπτες οι οποίοι ήθελαν ταυτιστούν με την αισθητική και την ταυτότητα των Ελλήνων. Ο τουρισμός ήτανε μία παρέμβαση στην αισθητική της Ελλάδας η οποία όμως έφερε τεράστιο κέρδος και μείωσε την ανεργία.

Παρόλα αυτά όμως δημιούργησε μια έντονη αμφιθυμία στην ελληνική κοινωνία στην οποία πρωταρχικό ρόλο είχε η ορθόδοξη εκκλησία η οποία θεωρούσε ότι η Ελλάδα απειλείται από την επαφή με τους ξένους και ανησυχούσαν ότι επικρατήσουν τα ξένα ήθη και θα επικρατήσει χάος.

Τα όρια της ανάπτυξης

Μέσα σε αυτή την εικοσαετία στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας παρατηρήθηκε μία τάση η οποία θα δημιουργούσε ένα διαρθρωτικό αδιέξοδο. Στα επόμενα χρόνια ενώ το κατά κεφαλήν εισόδημα αυξανόταν, δεν αυξανότανε το ίδιο και η βιομηχανική παραγωγή και τα αγροτικά εξαγωγικά προϊόντα. Οι εξαγωγές ήταν μειωμένες και υστερούσαν απέναντι στις εισαγωγές, αυτό συνέβαινε γιατί κατά κύριο λόγο γιατί οι εξαγωγές αποτελούνταν κυρίως από αγροτικά προϊόντα στα οποία υπήρχε μία πτωτική τάση στο διεθνές προσκήνιο. Τα προϊόντα τα οποία είχαν απήχηση και τεράστια αύξηση ήταν αυτά που αφορούσαν τα νέα βιομηχανικά προϊόντα. Βέβαια σε αυτή την αύξηση πλούτου της ελληνικής κοινωνίας πολύ σημαντικό ρόλο έπαιξε η βοήθεια των Ελλήνων μεταναστών οι οποίοι έστελναν εμβάσματα τα οποία αποτελούσανε το 4% με 5% του ΑΕΠ. Τα εμβάσματα αυτά ήταν αυτά που στήριζαν την οικονομία μετά το τέλος της αμερικανικής βοήθειας.

Μεταπολεμικό πλέγμα εξουσίας

Η δημιουργία του μεταπολεμικού κράτους ήταν αποτέλεσμα συγκρούσεων και επιβολής από τη μία παράταξη στην άλλη. Έτσι αποτυπώθηκαν συμφωνίες που γεννήθηκαν μέσα από έναν βαθύ Διχασμό και εμφύλιο πόλεμο. Η Ελλάδα άνηκε στα ισχυρά κράτη του πλέγματος της εξουσίας. Το πολεμικό αυτό πλέγμα εξουσίας αποτελούνταν από δύο παράλληλες δομές. Η μία ήταν τυπική δομή μιας βασιλευόμενης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας όπως αποτυπώθηκε από ο Σύνταγμα του 52 και η άλλη ήταν μια δομή όπως διαμορφώθηκε ιστορικά. Στην πρώτη βασιλεύει ο βασιλιάς αλλά χωρίς να κυβερνά και μαζί με την κυβέρνηση έχουν την υποστήριξη της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και από στην άλλη δομή σημαντικό αλλά άτυπο ρόλο έπαιζαν οι Αμερικανοί, τα ανάκτορα, η κυβέρνηση και τα σώματα ασφαλείας τα οποία εντάσσονταν ενεργά στην μετεμφυλιακή τάξη των πραγμάτων. Και οι δύο δομές εξουσίας ανταποκρίνονταν στο νόμιμο δυνισμό που υπήρχε στην Ελλάδα. Αφενός υπήρχε το σύνταγμα και αφετέρου υπήρχε το 'παρασύνταγμα' δηλαδή ένα πλέγμα από νόμους και πρακτικές τα οποία βρίσκονταν ακόμη σε μια κατάσταση πολέμου και μετά τη λήξη του Εμφυλίου.

Εθνικοφροσύνη και ο Χριστιανισμός στη Ελλάδα

Το πλέγμα εξουσίας στη μεταπολεμική Ελλάδα βασιζόταν σε ένα συνδυασμό ελληνικού εθνικισμού και ιδεολογίες του ελεύθερου κόσμου. Έτσι έδινε έμφαση σε διαχρονικές αξίες οι οποίες θεωρούσαν ότι αποτελούν βάση του δυτικού πολιτισμού. Βασική παράμετρος του πλέγματος αυτού ήταν και ο αντικομμουνισμός. Οι Έλληνες δεν μπορούσαν να είναι κομμουνιστές γιατί αυτό αποτελούσε όχι μόνο πολιτικό αλλά και φυλετικό εχθρό για αυτούς καθώς δεν ήταν μια ιδεολογία

που ταίριαζε στην ελληνική κοινωνία, αφού η Ελλάδα ήταν ένα λίκνο του πολιτισμού για το δυτικό κόσμο.

Το 1952 εθνικισμός ήταν θεσμικά κατοχυρωμένος και λειτουργούσε σαν εργαλείο εκπαίδευσης ελληνοχριστιανικής αγωγής. Οι σχέσεις με την ορθόδοξη εκκλησία ήτανε πάρα πολύ βασικές για το πλέγμα της εξουσίας. Στα πλαίσια ενός συμβολικού επιπέδου ο στρατός και η αρχές ήτανε πάντα παρών σε μεγάλες θρησκευτικές τελετουργίες. Αλλά και οι εκκλησιαστικές αρχές έδιναν το παρόν σε πολιτικές τελετουργίες. Επιπλέον είχανε καθιερώσει τον υποχρεωτικό εκκλησιασμό στα σχολεία αλλά και την καθημερινή προσευχή. Επίσης μεταδίδοντας στο ραδιόφωνο κάθε Κυριακή η λειτουργία και διάφορες σημαντικές θρησκευτικές ακολουθίες. Το ελληνικό κράτος έδινε τεράστια σημασία στο να μείνουν οι πολίτες συσπειρωμένοι γύρω από την εκκλησία.

Για την ορθόδοξη εκκλησία η ιδεολογική αυτή διάσταση δεν συνοδευόταν απλά από ένα μετεμφυλιακό καθεστώς ήτανε μία ιδεολογία βαθιά ριζωμένη στην ελληνική κοινωνία. Αυτό εκφράζονταν σε όλους τους τομείς άσκησης εξουσίας και βασικός σκοπός της ήταν να δημιουργήσει μια κοινωνία με πειθαρχία. Εντούτοις βρισκόταν σε διάσταση με στοιχεία της μεταπολεμικής εποχής όπως ήταν η σύγχρονες τέχνες οι οποίες είχαν μία πιο αφηρημένη μορφή. Επίσης, η ροκ μουσική και η κουλτούρα που επικρατούσε τη δεκαετία του 1960 ήταν έντονα αμφισβητήσιμη από την εκκλησία και αυτό την έφερνε σε απόσταση με τους νέους ανθρώπους που τα ασπάζονταν.

Επιτήρηση και τιμωρία

Ο εμφύλιος σφράγισε τη δημιουργία του μεταπολεμικού κράτους και καθοδήγησε τη ζωή για το τρίτο τέταρτο του 20ου αιώνα. Ο διαχωρισμός του πληθυσμού όσο και ο συγκεντρωτισμός και ο αυταρχισμός συνέβαλλε στις απότομες μεταβολές της ελληνικής πολιτικής ζωής. Αυτά τα χρόνια η Ελλάδα διέθετε πάρα πολλά στρατόπεδα συγκέντρωσης τα οποία χρησιμοποιήθηκαν κατά διαστήματα για την διαφορετικούς σκοπούς. Σε αυτό το οποίο θα αναφερθούμε εμείς αφορά τα στρατόπεδα αυτά συγκέντρωσης τα οποία γέμισαν μετά να εμφύλιο και συγκεκριμένα μετά την καθιέρωση του Ιδιωνύμου το οποίο υπογράφηκε το 1929. Πρόκειται για μια νομοθεσία η οποία δεν εναντιωνόταν και σε όσους είχανε κομμουνιστικά φρονήματα και το δήλωναν.

Από το 1945 και μετά την κορύφωση στα χρόνια του εμφυλίου ένα νέο μοντέλο εξορίας έκανε την εμφάνισή του. Επρόκειτο για τη πειθαρχημένη διαβίωση δηλαδή τη προσπάθεια των αρχών να μετατρέψουν ιδεολογικά όσους είχαν κομμουνιστικές αντιλήψεις. Αυτό μπορούσε να συμβεί μόνο μέσω των βασανιστηρίων των στερήσεων και τον ψυχολογικό πόλεμο τον οποίο τους ασκούσαν. Έτσι την περίοδο εκείνη το στρατόπεδο της Μακρονήσου έγινε περιώνυμο για όλη αυτή την εκτεταμένη δραστηριότητα αλλά και για την βιαιότητα που επικρατούσε, με αποτέλεσμα να υπάρχουν πάρα πολύ νεκροί. Αυτό το οποίο προκάλεσε τον τρόπο και πάρα πολύ έσπευσαν να υπογράψουν δηλώσεις μετάνοιάς πριν καν προλάβουν να φτάσουν εκεί. Η Μακρόνησος λειτούργησε για 10 χρόνια και ο αριθμός των εγκλείστων ήταν τεράστιος. Το 1963 έκλεισαν όλα τα στρατόπεδα τα οποία συνέχιζαν να δέχονται όσους είχαν εκτοπιστεί εκείνα τα χρόνια.

Το 1958 δημιουργήθηκαν στη Λέρο στρατοπεδικές εγκαταστάσεις στις οποίες μεταφέρθηκαν ψυχασθενείς από όλη την Ελλάδα. Ανάμεσα τους και όσοι δεν είχανε αντέξει τα βασανιστήρια στη Μακρόνησο. Όλη αυτή η εμπειρία των στρατοπέδων συγκεντρώσεων δείχνει πόσο δύσκολη ήταν η κατάσταση την περίοδο εκείνη. Αυτό δημιούργησε μια κουλτούρα με αναφορές στην ελευθερία που θα έπρεπε να υπάρχει αλλά και της θυσίες που συνέβησαν για να επικρατήσουν τα ιδανικά της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης με την προσδοκία να έρθουνε καλύτερα χρόνια.

Σε όλη αυτή τη μεταπολεμική περίοδο είχε εγκαθιδρυθεί ένας μηχανισμός παρακολούθησης ο οποίος αφορούσε την παρακολούθηση όλων των πολιτών. Όποιες πράξεις, μετακινήσεις επαφές γινόντουσαν οι οποίες θεωρούνταν ύποπτες, ακόμα κι οι μετακινήσεις και επαφές με άλλους συμπολίτες και οι γνώμες τους για διάφορες περιοδικά και βιβλία που μπορούν να είχαν διαβάσει καταγράφονταν μέσα σε φακέλους. Οι πολιτικές συγκεντρώσεις και τα καφενεία θεωρούσαν χώροι συγκεντρώσεων όπου μπορούσε κάποιον να εκφράσει αντιφρονούντες αντιλήψεις και αυτό δεν επιτρεπόταν. Όλοι αυτοί οι ατομικοί φάκελοι που είχε καθένας ενημερώνονταν με διάφορες

πληροφορίες οι οποίες αφορούσαν τη συμπεριφορά αλλά και τα κοινωνικά φρονήματα τους. Οι φάκελοι αυτοί τους συνόδευσαν σε όλη τους τη ζωή με βάση το περιεχόμενό τους το οποίο παρέμενε άγνωστος στους ίδιους.

Οι κομμουνιστές θεωρούνταν εσωτερικοί εχθροί και στην κατηγορία αυτή η περιλαμβάνονταν και άνθρωποι οι οποίοι είχαν διαφορετικές εθνικότητες, ή θρησκευτικές αντιλήψεις. Επιπλέον, έπαιζαν σημαντικό ρόλο στο να βρουν δουλειά, πόσο μάλλον στο δημόσιο. Αλλά ακόμη και για να μπορέσουν να πάρουν άδεια και να φύγουν από την χώρα έπρεπε ο φάκελος τους να είναι 'καθαρός'. Ένας άνθρωπος ο οποίος είχε δηλώσει κομμουνιστής δεν μπορούσε να διοριστεί σαν δάσκαλος αλλά ούτε και να βρει εύκολα δουλειά ήταν ακόμη αδύνατο και να εκδώσει άδεια αυτοκινήτου. Ακόμα και ιδιωτικές επιχειρήσεις ήταν υποχρεωμένες να ζητούν παρόμοια πιστοποιητικά από τους υπαλλήλους τους. Οι πολίτες που είχαν εξοριστεί ή φυλακιστεί μπορούσαν να κάνουν μία δήλωση μετάνοιας δηλαδή ότι αποκυρρήσουν το κομμουνισμό και τους συντρόφους τους και έτσι υπήρχε μία πιθανότητα να αποφυλακιστούν ή να φύγουν από την εξορία που τους είχαν επιβάλει. Οι δηλώσεις αυτές δημοσιεύονταν στις εφημερίδες και διαβάζονταν στις εκκλησίες, προκειμένου να το μαθαίνει όλη η κοινότητα. Αυτό το σύστημα μετέτρεψε την ελληνική κοινωνία σε ένα καθεστώς τιμωρίας και σε έναν τόπο ο οποίος αποτελούνταν από επιτηρητές επιτηρούμενους αλλά και από πληροφοριοδότες και παρακολουθούμενους. Όλη αυτή η διαδικασία υπέβαλλε τους πολίτες στην ταπείνωση αλλά και σε αυτολογοκρισία. Το σύστημα αυτό δημιουργούσε ανασφάλεια και εξανάγκαζε σε ψεύτικες και υποκριτικές συμπεριφορές ή σε τεχνάσματα παραπλάνησης για το κράτος που τους παρακολουθούσε. Το σύστημα αυτό χαλάρωσε από τα μέσα της δεκαετίας του 1960 εξαιτίας των κεντρικών κυβερνήσεων και απέκτησε ξανά την πιεστική μορφή του σε όταν επήλθε δικτατορία το 1974.

Πολιτική επιτέλεση

Στις αρχές της δεκαετίας του 1950 υπήρχε πλήθος κομμάτων. Το πολιτικό σύστημα κατά τις διαδοχικές πολιτικές αναμετρήσεις αναδιαμορφώθηκε από αναλογικό σε πλειοψηφικό και έτσι δημιουργήθηκαν τρεις σχηματισμοί. Ο πρώτος ήταν η Δεξιά όπου ο βασικός κορμός ήταν το Λαϊκό Κόμμα, το οποίο αποτέλεσε και τη βασική δεξαμενή από την οποία άντλησε ο Εθνικός Συναγερμός με ιδρυτή του τον Αλέξανδρο Παπάγο, εντάσσοντας έτσι πολλούς πολιτικούς του Ελεύθερου Κέντρου. Στη συνέχεια ο Εθνικός Συναγερμός αποτέλεσε τον κορμό της Εθνικής Ριζοσπαστικής Ένωσης που ίδρυσε ο Καραμανλής με τις ακόλουθες προσχωρήσεις και αποχωρήσεις.

Παρά τον εμφύλιο και ο δεύτερος σχηματισμός ήταν η Αριστερά. Κορμός της ήταν ο κόσμος του ΕΑΜ αλλά και η επιρροή της, η οποία ήταν πιο έντονη στην πόλη σε σχέση με την επαρχία. Η δύναμη της φάνηκε στην τοπική αυτοδιοίκηση όταν συμμαχησε με το κέντρο και εξέλεξε δημάρχους στις μεγαλύτερες πόλεις. Από το 1954 βασικός πολιτικός φορέας που εξέφραζε αλλά και υπεράσπιζε τους Αριστερούς ήταν η ΕΔΑ η Εθνική Δημοκρατική Αριστερά. Η ΕΔΑ προσπαθούσε να ισορροπήσει ανάμεσα στην πολιτική του ΚΚΕ και τις απαιτήσεις του σεβασμού και της νομιμότητας, καθώς το ίδιο συχνά τις παραβίαζε.

Από την άλλη η ΕΔΑ αντιπροσώπευε και τα λαϊκά στο στρώματα τα οποία είχαν αρχίσει να προσαρμόζονται στην μεταπολεμική οικονομική. Αυτά είχαν ιδιαίτερη επιρροή στους εννοούμενους μέσω του περιοδικού 'Επιθεώρηση Τέχνης' το οποίο κυκλοφόρησε από το 1954 έως το 1967 και αποτελούσε δείκτη της ελληνικής ταυτότητας αλλά και των αναζητήσεων για μια νέα ελληνική κουλτούρα η οποία ξεφεύγει από τα καθιερωμένα όρια της ορθοδοξίας και του\πολεμικού πνεύματος το οποίο επικρατούσε. Συνιστώσα του πολιτικού κόμματος ήταν τα μικρά κεντρώα κόμματα τα οποία επιβίωσαν από την πόλωση που επικράτησε λόγω του Εμφυλίου και ήταν αρκετά δυνατά ώστε να μπορέσουν να διοικήσουν την επόμενη διετία μετά το τέλος του.

Αν δούμε συνολικά την περίοδο από το 1950 - 1970 μπορούμε να διακρίνουμε τρεις διαφορετικές περιόδους. Η πρώτη αρχίζει από το τέλος του εμφυλίου έως το 1963 και είναι η περίοδος εδραίωσης του μεταπολεμικού πλέγματος εξουσίας υπό τη κυριαρχία της Δεξιάς με δύο ισχυρούς άντρες τον Παπάγο και των Καραμανλή. Σε αυτή την περίοδο η Ελλάδα εντάχθηκε στο ΝΑΤΟ, παραχώρησε δικαίωμα ψήφους στις γυναίκες και εγκατέστησε αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις.

Παράλληλα της αμερικανικές δεσμεύσεις η Ελλάδα στρέφεται προς την Ευρώπη και αναζητά αγορές για τα αγροτικά της προϊόντα και κάνει συμφωνίες που θα διευκολύναν τη μετανάστευση των κατοίκων δίνοντας δάνεια για να ολοκληρώσουν τις υποδομές τους. Αυτό είναι το αποτέλεσμα το οποίο οδήγησε και στην ένταξη της ΕΟΚ το 1959 υπό την κυβέρνηση Καραμανλή.

Η δεύτερη περίοδος είναι από το 1963 έως του 1967 όπου είναι μία περίοδος κοινωνικών κινητοποιήσεων αλλά και πολιτικής κρίσης στα δύο πρώτα χρόνια γίνεται μια προσπάθεια για φιλελευθεροποίηση του καθεστώτος από μια κυβέρνηση της Ένωσης Κέντρου με επικεφαλής τον Γεώργιο Παπανδρέου. Το καθεστώς αυτό φρενάρει τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων και την παρακολούθηση των πολιτών και των πολιτικών οργανώσεων από την αστυνομία. Επιπλέον απολύονται οι πολιτικοί κρατούμενοι και οι πολιτικοί εξόριστοι επιστρέφουν. Τέλος γίνεται ένα μεγάλο άνοιγμα στην παιδεία η οποία πλέον είναι δωρεάν και ανοίγει τις πόρτες των πανεπιστημίων έτσι ώστε να μπορέσει να εφαρμόσει τη δημοτική γλώσσα στην μέση εκπαίδευση με σκοπό να έχουν όλοι μια στοιχειώδη μόρφωση.

Όμως μια κρίση κορυφώνεται όταν δημιουργήθηκε φόβος ότι αυτή η φιλελευθεροποίηση μπορεί να επηρεάσει το στρατό. Τότε ο βασιλιάς Κωνσταντίνος συγκρούεται με τον εκλεγμένο πρωθυπουργό και τον αναγκάζει να παραιτηθεί. Επιπλέον προσπαθεί να σχηματίσει κυβέρνηση μειοψηφίας με τη διάσπαση του κυβερνώντος κόμματος το οποίο άλλωστε αποτελείται από διαφορετικές πολιτικές ομάδες. Όλες αυτές οι αναταραχές προκαλούνε μία παρατεταμένη κρίση για τα επόμενα δύο χρόνια από το 1965 έως το 1967.

Τέλος η τρίτη και τελευταία περίοδος είναι μία απάντηση στην κρίση αυτή που δημιουργήθηκε στο κράτος, με την περίοδο μιας στρατιωτικής δικτατορίας στην οποία η βασιλεία εκλείπει. Το τέλος της δικτατορίας αυτής παίρνει μαζί της ολόκληρο το πλέγμα εξουσίας που δημιουργήθηκε στη μεταπολεμική περίοδο.

Ασυμβατότητα και κρίση

Η κρίση η οποία υπήρξε στα μέσα της δεκαετίας του 1960 στην Ελλάδα συν έπεσε με μια γενικότερη κρίση των μεταπολεμικών καθεστώτων τόσο στις χώρες της Ευρώπης όσο και της βόρειας Αμερικής, η οποία έγινε γνωστή ως “φαινόμενο των sixties”. Μετά τα δύσκολα χρόνια του ψυχρού πολέμου και την προσπάθεια ανοικοδόμησης από αυτόν. Στη δεκαετία του 1950 η επόμενη γενιά διεκδικούσε αλλαγές όχι μόνο στη πολιτική αλλά προς όλες τις κατευθύνσεις. Αυτές μπορεί να αφορούσαν το είδος της πολιτικής, την εκπαίδευση και την κουλτούρα. Οι Έλληνες που ήταν νέοι εκείνης της εποχής ήταν απομονωμένοι από αυτό το κόμμα αμφισβήτησης. Η λέξη αμφισβήτηση ήταν η λέξη ήταν μία λέξη κλειδί για την εποχή. Η αντί συμβατικότητα δεν αποτυπωνόταν στις κινητοποιήσεις των Ελλήνων στην δεκαετία του 1960. Παρόλα αυτά δημιουργούσε μία ατμόσφαιρα προσδοκιών που ερχόταν σε αντίθεση με το μετά εμφυλιακό καθεστώς, στο οποίο τα κινήματα αυτά αποσκοπούσαν στο να ακουστούν και να αναγνωριστούν.

Σύνοψη

Με όλα τα παραπάνω διαπιστώνουμε ότι η περίοδος από το 1950 έως και το 1970 ήταν μία αρκετά ταραγμένη περίοδος στην οποία συνέβησαν αρκετές αλλαγές τόσο στο πολιτικό σκηνικό όσο και στο κοινωνικό. Ήταν ένα διάστημα το οποίο άφησε τους Έλληνες ψυχικά και σωματικά τραυματισμένους από τους πολέμους. Επίσης τους έκανε πιο ευαίσθητους αλλά και πιο ανοιχτούς στις αλλαγές για μία καλύτερη ζωή. Το πολιτικό σκηνικό παρέμεινε ταραγμένο και για τα επόμενα χρόνια και υπήρξαν διάφορες συγκρούσεις οι οποίες φαίνονται σε όλους τους τομείς της καθημερινότητας. Συνεπώς και ο αθλητισμός επηρεάστηκε έντονα από την όλη κατάσταση που επικρατούσε αλλά και ολόκληρη η κοινωνία στο σύνολο της καθώς είχαν πιο σοβαρά ζητήματα να ασχοληθούν όπως δηλαδή η επιβίωση τους.

Πρόκειται για μια Ελλάδα η οποία είχε τεράστιες αλλαγές, οι οποίες επηρέασαν το σκηνικό και συνέπειες του φαίνονται έως και σήμερα τόσο στο πολιτικό όσο και στο κοινωνικό επίπεδο.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Αθλητές που ασχολήθηκαν με την τέχνη

Ο αθλητισμός και η τέχνη έχουν μια σχέση μεταξύ τους η οποία είναι πολυδιάστατη. Και τα δύο μπορεί να θεωρηθούν μία μορφή τέχνης αλλά και να εμπνευστούν το ένα από το άλλο. Ο αθλητισμός και η τέχνη είναι ένας αγώνας για υπέρβαση αλλά ταυτόχρονα αναδεικνύει τη σωματική και ψυχική διάσταση του ανθρώπου. Επιπλέον, αντανακλούν τα συναισθήματα των ανθρώπων που ασχολούνται με κάποιον από αυτούς τους κλάδους αλλά και φέρουν αποτελέσματα από την προσπάθεια που καταβάλλουν τόσο οι αθλητές όσο και οι καλλιτέχνες προκειμένου να ικανοποιήσουν την βαθύτερη ανάγκη που πηγάζει από μέσα τους για να αναδείξουν τη σκληρή δουλειά που έχουν κάνει.

Το 1987 ιδρύθηκε η Πανελλήνια Ένωση Φίλων Αθλητισμού (ΠΕΦΑ). Δυο χρόνια αργότερα το 1989 πήρε έγκριση για να γίνει επίσημο σωματείο και απέκτησε και εγκεκριμένο καταστατικό από το πρωτοδικείο. Σκοπός της ΠΕΦΑ είναι η κοινωνική και πνευματική ανάπτυξη των μελών της αλλά και η προσφορά κάθε ηθικής και υλικής συμπαράστασης στις εκάστοτε επιδιώξεις του ολυμπιακού κινήματος και του αθλητικού πνεύματος. Επιπλέον η συμπαράσταση στους εκάστοτε φορείς του αθλητισμού καθώς και της αθλητικής ηγεσίας της χώρας προστέθηκαν στο καταστατικό της ΠΕΦΑ αλλά και οι πολιτιστικές αρμοδιότητες που είχαν. Φυσικά πρέπει να σημειωθεί ότι το σύνολο των δραστηριοτήτων του σωματείου στέκεται αποκλειστικά και μόνο στην προσφορά των μελών του αλλά και σε συνδρομές που κάνουν αφού σε καμία περίπτωση δεν έχει ενισχυθεί ποτέ από κανέναν άλλον φορέα.

Η ΠΕΦΑ σε όλα τα χρόνια της δραστηριότητας της ανέπτυξε πολύπλευρη και αναγνωρισμένη δραστηριότητα στα περιθώρια τα οποία ορίζουν οι καταστάσεις της διάταξης. Έτσι πέρα από τις υποχρεωτικές γενικές συνελεύσεις πραγματοποιεί και μια γιορτή σε ετήσια βάση, με απονομή δημοτικών διακρίσεων σε πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην αθλητική ζωή του τόπου. Ακόμη διοργανώνει μια σειρά διαλέξεων με αναγνωρισμένους ομιλητές οι οποίοι διαθέτουν κύρος και εκεί συζητούνται θέματα που αφορούν άμεσα τον αθλητισμό και την ευρύτερη έννοια του. Παράλληλα έστρεψε το ενδιαφέρον της και στον τομέα των πολιτιστικών δραστηριοτήτων διοργανώνοντας διάφορες εκθέσεις όπως ζωγραφικής και βιβλίου οι οποίες στέφονταν με απόλυτη επιτυχία και συμπαράσταση του αθλητικού κόσμου.

Ας αναφέρουμε λοιπόν αθλητές και Ολυμπιονίκες που ασχολήθηκαν και με το χώρο της τέχνης και συμμετείχαν στην έκθεση ζωγραφικής.

Σοφία Σακοράφα (Ακοντισμός)

Καθηγήτρια φυσικής αγωγής καθηγήτρια φυσικής αγωγής από το 1980. Ασχολήθηκε με τον αθλητισμό το 1971 και το 1972 κατέρριψε για πρώτη φορά το πανελλήνιο ρεκόρ στον ακοντισμό και στις τρεις κατηγορίες. Υπήρξε για 12 συνεχή χρόνια πανελληνιονίκης κατέχοντας διεθνείς συμμετοχές και νίκες. Επίσης υπήρξε και βαλκανιονίκης νεανίδων και βγήκε τρίτη στους ευρωπαϊκούς στην αθήνα το 1982 και την ίδια χρονιά απέκτησε παγκόσμιο ρεκόρ στα Χανιά. Πέρα από τον αθλητισμό αγαπούσε πάντα τη ζωγραφική καθώς της ξεκούραζε μετά από τις απαιτητικές προπονήσεις. Υπήρξε αυτοδίδακτη ζωγράφος με έντονο προσωπικό στυλ.

Τάσος Οικονομόπουλος (τερματοφύλακας)

Το όνομά του έχει συνδεθεί με μία από τις πιο σπάνιες μορφές του αθλητισμού καθώς βοήθησε στην σύγχρονη ακμή του ελληνικού ποδοσφαίρου. Τροπαιούχος ποδοσφαιριστής του ΠΑΟ ο οποίος συνδύασε το ανθρώπινο ήθος και την υψηλή απόδοση. Έκανε διεθνή αθλητική καριέρα και

αργότερα έγινε προπονητής του ΠΑΟ. Παράλληλα ασχολούνταν με τη ζωγραφική από τα εφηβικά του χρόνια. Το στυλ ζωγραφικής του ήταν πολύ ρομαντικό και είχε ένα λεπτό τρόπο. Διακρίθηκε και στην έκθεση BIENALE που έγινε στη Βαρκελώνη και έχει κάνει πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις ζωγραφικής.

Κανέλλος Κανελλόπουλος(ποδηλασία)

Αθλητής ποδηλασίας από το 1973 και καθηγητής φυσικής αγωγής ασχολούμενος με την εκμάθηση ποδηλασίας σε μικρά παιδιά. Κατείχε πάρα πολλές συμμετοχές τόσο σε εθνικό όσο και ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο κερδίζοντας πολλά μετάλλια τόσο σε ατομικούς όσο και ομαδικούς αγώνες και σε πίστες και σε αγωνίσματα δρόμου. Επίσης υπήρξε κάτοχος δύο παγκοσμίων ρεκόρ πτήσης μυϊκής ισχύος και είχε και καταχωρημένο ρεκόρ Γκίνες. Μετά το τέλος της αθλητικής ποδηλατικής του καριέρας του 1993 άρχισε να κάνει μαθήματα αγιογραφίας και να ασχολείται με το τομέα της φορητής εικόνας και τοιχογραφίας.

Γιάννης Κομητούδης(στίβος- σπρίντερ)

Ασχολήθηκε με τον αθλητισμό καταρχήν στις Σέρρες όπου και γεννήθηκε το και στη συνέχεια το πήρε μεταγραφή για τον παναθηναϊκό. Τα αγωνίσματα με τα οποία ασχολήθηκε ήταν το τριπλούν, το μήκος και η ταχύτητας 100 και 200 . Κατάφερε και διακρίθηκε σαν Βαλκανιονίκης στα 100 μέτρα. Αργότερα εγκαταστάθηκε στην Κύπρο με την οικογένειά του και στη συνέχεια στον Καναδά όπου εξελίχθηκε σε έναν ζωγράφο διεθνούς εμβέλειας. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σε όλο τον κόσμο

Δημήτρης Μποντικούλης (στίβος- βάδην)

Με καταγωγή τη Λάρισα και τόπο διαμονής την Αθήνα, έγινε τέσσερις φορές ο πανελληνιονίκης με πολλές σημαντικές νίκες. Ένας αθλητής με εξαιρετικές επιδόσεις που συμμετείχε σε βαλκανικούς αγώνες όπου και διακρίθηκε. Το 1971 άρχισε να ασχολείται με την ιστορία του αθλητισμού-στίβου συγκεντρώνοντας βιογραφίες, μετάλλια, φωτογραφίες και διπλώματα που αφορούσαν το χώρο του αθλητισμού. Ασχολήθηκες ερασιτεχνικά και με τη ζωγραφική. Επίσης είναι ο ιδρυτής του αθλητικού μουσείου του δήμου Αθηναίων

Χρήστος Τριγκούδης(σκοποβολή)

Ήρθε σε επαφή με τον αθλητισμό από πολύ η μικρή ηλικία και ήταν πάντα ανοιχτός σε κάθε αθλητική πρόκληση κάνοντας έτσι στην αθλητική τους διαδρομή να ποικίλει για μεγάλο αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Στα 14 του χρόνια τον κέρδισε η σκοποβολή και έγινε πρωταθλητής Ελλάδος και Βαλκανιονίκης .Μετά τα αθλητικά του καριέρα έγινε καθηγητής φυσικής αγωγής με σκοπό να προσφέρει τις γνώσεις και την αγάπη του για τον αθλητισμό στα παιδιά. Σε όλη αυτή την πορεία του η ζωγραφική του έδωσε τη χαρά της δημιουργίας αλλά και μια νότα ζωντάνιας στο μοναχικό κομμάτι της ζωής του.

Νίκος Κόκκινος(στίβος- μαραθώνιος)

Άρχισε να ασχολείται με τον αθλητισμό το 1964 και ιδιαίτερα με τον μαραθώνιο δρόμο. Ήταν αθλητής του ΑΟΠ Φαλήρου και αργότερα του ΠΑΟ ΑΟ. Έγινε μέλος του συνδέσμου Ελλήνων βετεράνων αθλητών στίβου και έλαβε μέρος σε πολλούς αγώνες βετεράνων αθλητών. Επιπλέον ήταν κριτής στίβου μέλος του ΣΚΑΑ. Άρχισε να ασχολείται με την ζωγραφική στα μαθητικά του χρόνια και παρακολουθούσε μαθήματα ζωγραφικής για 6 χρόνια. Διάφορα έργα του υπάρχουν στη Κτηματική Τράπεζα και στο σύλλογο Υπαλλήλων της Τραπεζής αλλά και σε ιδιωτικές συλλογές.

Αποστολία Μπενέκη(σκοποβολή)

Είναι αθλήτρια σκοποβολής από το 1992 και ανήκει στη σκοπευτική ομάδα της ΕΛΑΣ. Κατέκτησε την πρώτη θέση στους βαλκανικούς αγώνες και από τότε κατέχει πανελλήνιο ρεκόρ στο αγώνισμα πρηνηδόν γυναικών. Είναι αυτοδίδακτη ζωγράφος και έχει επηρεαστεί από μεγάλους κλασικούς

ζωγράφους μας.

Πηνελόπη Μπίζα-Κολοκοτρώνη(στίβος-πένταθλο)

Αρχικά ξεκίνησε με το μήκος συνέχισε με το ύψος και τα 100 μέτρα εμπόδια για να φτάσει στο πένταθλο. Πήρε μέρος σε διάφορους αγώνες όπου και κατέκτησε σημαντικές θέσεις, όπως για παράδειγμα στους Βαλκανικούς του 1991 βγήκε δεύτερη Βαλκανιονίκης σε ηλικία 40 ετών. Παράλληλα είναι καθηγήτρια φυσικής αγωγής και ιδρυτικό μέλος και γενική γραμματέας στο Σύλλογο Διάδοση Ελληνικών Παραδοσιακών Χορών. Παράλληλα με τον αθλητισμό ασχολήθηκε και με τη ζωγραφική

Αγάπη Μαντζώρη(ποδηλασία)

Απόφοιτη του ΤΕΦΑ Κομοτηνής και αθλήτρια ποδηλασίας. Αυτοδίδακτη ζωγράφος και λάτρης της κλασικής ζωγραφικής. Κατά τη διάρκεια της φοίτησης της στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο σύγγραψε διπλωματική εργασία με τίτλο “αθλητισμός και τέχνη από τους αρχαίους χρόνους μέχρι και σήμερα”. Η παρούσα μελέτη αξιολογήθηκε με άριστα και έλαβε θετικές κριτικές από αξιόλογα άτομα τόσο του ακαδημαϊκού όσο και του πνευματικού χώρου. Στο κεφάλαιο της ζωγραφικής πήρε το έναυσμα από καλλιτέχνες που συμμετείχαν στην έκθεση της ΠΕΦΑ.

Μαρτίνα Γρηγορίου- Τουμπανάκη (τοξοβολία)

Αθλήτρια στο άθλημα της τοξοβολίας και εθνικός κριτής και διευθυντής βολής στο άθλημα αυτό. Είχε επιλεγεί ως κριτής για τους Ολυμπιακούς Αγώνες των Αθηνών και σπούδασε στη σχολή Δοξιάδη διακόσμηση εσωτερικού χώρου και Μπατίκ και έχει λάβει μέρος αρκετές ομαδικές εκθέσεις.

Γεωργία Μαρία Σελίμου- Χριστοδούλου(στίβος-μαραθώνιος)

Γεννήθηκε στο Κάιρο το 1951 και έγινε η πρώτη Ελληνίδα μαραθωνοδρόμος. Υπήρξε μέλος της εθνικής ομάδας και πανελληνιονίκης δύο φορές. Επιπλέον είναι παιδοψυχολόγος και αγαπά τη ζωγραφική με την οποία ασχολείται από την παιδική της ηλικία. Συμμετείχε σε διάφορες ομαδικές εκθέσεις.

Κώστας Μπεβεράτος (υπέρ μαραθωνοδρόμος)

Δρομέας υπέρ μαραθωνίων αποστάσεων Έχει τρέξει σε 6 αγώνες των 100 km και έχει λάβει μέρος 9 φορές στο κλασικό 'ΣΠΑΡΤΑΘΛΩΝ'. Είναι γνωστός ως ο ξυπόλητος δρομέας γιατί τρέξει αρκετούς μαραθωνίους ξυπόλητος. Είναι μαθηματικός στο επάγγελμα και αυτοδίδακτος ζωγράφος με 3 ατομικές εκθέσεις των ενεργητικό του.

Αχιλλέας Μπέρης(ποδόσφαιρο)

Αρχισε την ποδοσφαιρική του καριέρα το 1939-1946 και ακολούθησε την οικογενειακή παράδοση στο ποδόσφαιρο. Πέρα από την ποδοσφαιρική του δραστηριότητα είχε έμφυτο ταλέντο από μικρός στη ζωγραφική. Αυτοδίδακτος άρχισε να ζωγραφίζει την ομορφιά των φυσικών τοπίων και αυτό εξελίχθηκε σε ένα πάθος που καταλήγει στην απεικόνιση τους και έμεινε πιστός στο κλασικισμό που κατακλύζεται από την αναγέννηση. Έλαβε μέρος σε πολλές εκθέσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Γιώργος Κόντης(αθλητική επικοινωνία)

Ασχολήθηκε με την αθλητική εφημερίδα και είναι γνώστης όλων των εξειδικευμένων μέσων που διαθέτει η σύγχρονη τεχνολογία. υπήρξε διευθυντής σύνταξης σε διάφορα περιοδικά αλλά παράλληλα είχε και εμπειρία στο ραδιόφωνο και τη τηλεόραση. Ήταν μέλος του πανελλήνιου συνδέσμου αθλητικού τύπου και ασχολήθηκε με την σκοποβολή και την επιμέλεια της έκδοσης του περιοδικού 'ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ'. Μεγάλη του αγάπη ήταν το σκίτσο καθώς μέσω αυτού μπορούσε να

γελοιογραφεί την επικαιρότητα.

Κατόπιν έρευνας ανακαλύψαμε μία συνέντευξη ενός εξαίρετου ποιητή του Μανόλη Αναγνωστάκη ο όποιος πέρα από την αγάπη για τις τέχνες είχε μεγάλη αγάπη και στον χώρο του αθλητισμού και συγκεκριμένα του ποδοσφαίρου. Ας αναφέρουμε λοιπόν, κάποια σημαντικά πράγματα που ανέφερε αυτός σε σχέση με το αθλητικό του πάθος το οποίο υπήρχε πάντα στη ζωή του όπως και η τέχνη.

Συνέντευξη Μανόλη Αναγνωστάκη

Αφιέρωμα σε ένα ποιητή

Λόγος γίνεται για ένα πολύ σημαντικό ποιητή ο οποίος μέσα από τη συνεργασία , την αλληλεγγύη και την επικοινωνία κατάφερε να αφήσει το στίγμα του στον ελληνικό χώρο της τέχνης. Φυσικά αναφερόμαστε στον κύριο Μανόλη Αναγνωστάκη ο οποίος έζησε από το 1925-2005 αφήνοντας μια σπουδαία καλλιτεχνική και πολιτική διαδρομή. Η αγάπη του για το ποδόσφαιρο ήταν γνωστή αλλά και οι επιδόσεις του στη σάτιρα σε σχέση με τους νέους. Παρότι υπήρξε ολιγόγραφος ποιητής αλλά και αρθρογράφος μπορούμε να βρούμε διάφορες στιγμές του που είχαν να δώσουν πολλά στο αναγνωστικό κοινό.

Ο Αναγνωστάκης ήταν ένας δημιουργός ο οποίος άνηκε σε ένα είδος σπάνιο είδος ποιητών, το οποίο διαθέτει ευανάγνωστα κείμενα τα οποία αγγίζουν τον αναγνώστη. Τα ποιήματα του ήταν όλα αποτέλεσμα επίμονης και σκληρής δουλειάς και διέθεταν έναν λυρισμό, ο οποίος δημιουργούσε μια έντονη συγκινησιακή φόρτιση η οποία πηγάζε μέσα από τις ανθρώπινες εμπειρίες.

Όπως είχε αναφέρει και ο ίδιος:

“Προσωπικά ανακάλυψα από πολύ νωρίς πως είχα κάποιο ταλέντο στη στιχουργική και αυτό μου δημιούργησε ένα αίσθημα υπεροχής απέναντι σε άλλους μαθητές μου, που τους ζήλευα για την επίδοση τους σε άλλους τομείς, που εγώ δεν κατάφερα να διαπρέψω στο ποδόσφαιρο λ.χ”

Σύμφωνα με μία συνέντευξη που είχε δώσει το 1998, αποκαλύπτει κάποιες κρυφές δημιουργικές πλευρές του οι οποίες δεν αφορούν τον κόσμο της τέχνης αλλά την έντονη αγάπη του για το κόσμο του ποδοσφαίρου. Ο Αναγνωστόπουλος αναφέρει ότι το χόμπι του από τα παιδικά του χρόνια είναι το ποδόσφαιρο το οποίο μάλιστα έχει περάσει από διάφορες διακυμάνσεις και τα τελευταία χρόνια της ζωής του σταμάτησε να πηγαίνει στο γήπεδο. Ήταν φανατικός υποστηρικτής του ΠΑΟΚ αλλά με τα χρόνια αποστασιοποιήθηκε και άρχισε να παρακολουθεί και άλλες ομάδες. Το ενδιαφέρον του στράφηκε προς τον Μακεδονικό και αργότερα όταν κατέβηκε στην Αθήνα στον Απόλλωνα Ριζούπολης. Επιπλέον μιλάει για τις ευκαιρίες των αθλητών παλιότερα και αναφέρει ότι οι ομάδες τις Μακεδονίας είχαν διαφορετική μεταχείριση από τις αθηναϊκές και ήταν δύσκολο ένας παίκτης από ομάδα της Μακεδονίας να παίζει στην Εθνική ομάδα.

Μία από τις ερωτήσεις της συνέντευξης που δέχεται ο Αναγνωστόπουλος αφορά την εποχή του ποδοσφαίρου όταν αυτός ήταν μικρός αλλά και όλο το πλαίσιο γύρω από έναν ποδοσφαιρικό αγώνα. Όπως αναφέρει, η εποχή εκείνη δεν διέθετε τα μέσα της καταγραφής των αγώνων σε βίντεο πράγμα το οποίο δεν μας επιτρέπει να έχουμε εικόνα η οποία θα μας μετέφερε κατευθείαν στον παλμό του αγώνα. Οι αγώνες ποδοσφαίρου τότε ήταν πιο στατικοί και η θέση των παικτών προσδιορισμένη , δηλαδή ένας παίκτης ο οποίος ήταν οπισθοφύλακας δεν μπορούσε να ανέβει και να βάλει γκολ. Επισημαίνει όμως , ότι το ποδόσφαιρο τότε πρόσφερε πιο έντονες συγκινήσεις , καθώς οι παίκτες ήταν πιο παθιασμένοι με την φανέλα τους παρόλο που ήταν ερασιτέχνες σε σχέση με το σύγχρονο ποδόσφαιρο.

Αναφορά γίνεται και στο γεγονός ότι το σύγχρονο ποδόσφαιρο έχει γίνει πλέον επαγγελματικό και πληρώνεται μάλιστα πολύ ακριβά. Αλλά παρόλα αυτά επισημαίνει ότι έχει αλλάξει και ο φανατισμός . Ο κόσμος πληρώνει για να δει μια παράσταση όσο το δυνατό καλύτερη και όταν αυτή δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του δυσανασχετεί . Ακόμη και το κομμάτι της ήττας έχει αλλάξει καθώς παλιότερα δεν υπήρχε καν η υπόνοια ότι ένας παίκτης ή μια ομάδα είναι 'πουλημένα'.

Ένας ακόμη θεσμός που έχει αλλάξει σύμφωνα με όσα είπε, αφορά τους προπονητές οι οποίοι παλιότερα είχαν απλά συντονιστικό ρόλο και ήταν πού κόντρα στον κόσμο, ήταν κάτι σαν ήρωας της γειτονιάς. Σήμερα η θέση του προπονητή έχει αλλάξει εντελώς. Είναι βασική και μια ομάδα δεν μπορεί να παίζει χωρίς αυτόν, επιπλέον θεωρείται μια απόμακρη φιγούρα η οποία δεν είναι εύκολα προσεγγίσιμη.

Φυσικά, σε μια ερώτηση γίνεται αναφορά για τους αγαπημένους του παίκτης αλλά και για τις ομάδες που τον είχαν εντυπωσιάσει. Ο Αναγνωστόπουλος, αναφέρεται και σε παίκτες οι οποίοι του είχαν κάνει εντύπωση παλιότερα όπως ο Κλεάνθης Βικελίδης του ΑΡΗ αλλά και ο Κλεάνθης Μαρόπουλος της ΑΕΚ. Οι παίκτες που διακρίνονταν εκείνη την εποχή ήταν οι επιθετικοί, οι οποίοι έκλεβαν την παράσταση και κατάφερναν να βάλουν γκολ. Για αυτό το λόγο οι δυο Κλεάνθηδες είχαν την αγάπη του κόσμου γιατί ο κόσμος καταλάβαινε την αξία τους και τη χειροκροτούσε. Όσο αναφορά τις αγαπημένες του ομάδες αναφέρεται ότι σήμερα είναι τόσες πολλές οι ομάδες και μπορείς να τις δεις όλες ανεξάρτητα σε ποια χώρα παίζουν και έτσι δεν μπορεί να ξεχωρίσει κάποια γιατί δεν τις έχει παρακολουθήσει όλες. Όμως όπως ανέφερε προηγουμένως, είχε μεγάλη αγάπη στον ΠΑΟΚ και τα χρόνια 1957-1960 τον εντυπωσίασε η Δόξα Δράμας.

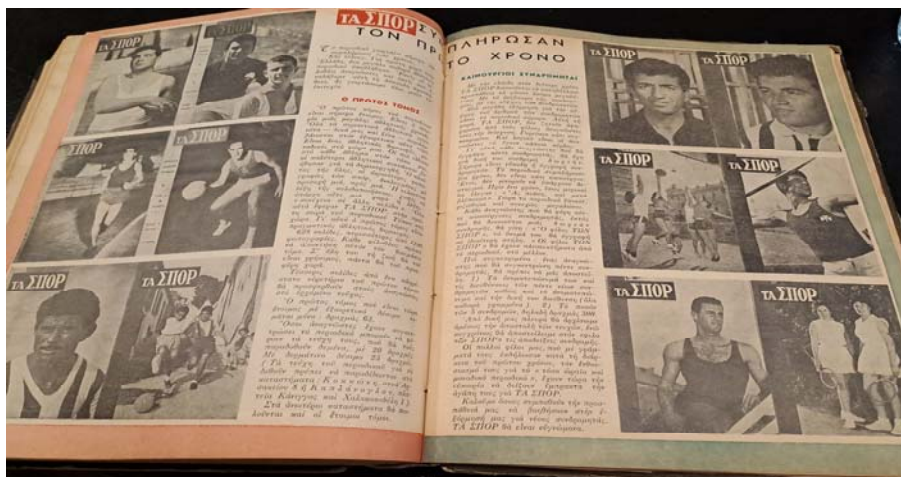
Από το σύγχρονο ποδόσφαιρο, ξεχωρίζει τον Άγιαξ καθώς έχει μια μεγάλη ιστορία η οποία δεν μπορεί να αντιγραφεί από άλλη ομάδα όσο και αν το έχουν προσπαθήσει. Η ομάδα αυτή ήταν σαν να μια σύμπτωση παικτών η οποία δημιούργησε ένα εξαιρετικό σύνολο το οποίο θα έπρεπε να διαπαιδαγωγηθεί στους νέους φιλάθλους έτσι ώστε να μάθουν πως είναι το σωστό ποδόσφαιρο.

Τέλος, στη συνέντευξη του ρωτήθηκε για τη βία στα γήπεδα και την γνώμη του πάνω σε αυτό το ζήτημα. Ο Αναγνωστόπουλος θεωρεί ότι δεν πρέπει να χρεώνεται η βία στο ποδόσφαιρο του σήμερα καθώς είναι ένα φαινόμενο το οποίο υπήρχε πάντα στο ποδόσφαιρο και συνδέεται με την αντιπαλότητα και την αντιπαράθεση. Είναι ο χώρος τέτοιος που δημιουργεί φανατισμούς από τη στιγμή που υπάρχουν δύο ομάδες που μάχονται και συγκρούονται. Άλλοι οπαδοί ενθουσιάζονται και άλλοι εξοργίζονται. Το φαινόμενο της βίας παλιότερα δεν ήταν τόσο έντονο αλλά και η απήχηση του κόσμου δεν ήταν τόσο μεγάλη. Τα επεισόδια που συνέβαιναν περιορίζονταν στον χώρο του γηπέδου και γινόντουσαν μετά τον αγώνα. Στο σύγχρονο ποδόσφαιρο τα επεισόδια συμβαίνουν πριν καν ξεκινήσει ο αγώνας και αυτό συμβαίνει γιατί πλέον υπάρχει μια αμφισβήτηση και μια κρίση των αξιών. Όλοι γνωρίζουν ότι ο χώρος του ποδοσφαίρου δεν είναι καθαρός και οι φίλαθλοι δυσπιστούν αφού γνωρίζουν ότι κρύβονται τεράστια συμφέροντα πίσω από τους αγώνες. Ακόμα και ο Τύπος παίζει πολύ σημαντικό ρόλο καθώς μέσα από τα άρθρα τους καλλιεργεί έντονα συναισθήματα φανατισμού που μπορούν να οδηγήσουν στη βία.

Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω ο αθλητισμός και η τέχνη έχουν πολλά κοινά καθώς και τα δύο έρχονται σε έντονη επαφή με τον ψυχισμό του ανθρώπου ο οποίος τα ασκεί αλλά και με τα τα ιδανικά που έχει καθώς προσπαθεί να τα υπηρετήσει είτε μέσω της τέχνης είτε μέσω του αθλητισμού.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΜΕ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ “ΤΑ ΣΠΟΡ”

Περίληψεις διηγημάτων και νουβελών

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΝΟΚ ΑΟΥΤ [ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ] – FRANCOIS BRIGNEAU

Το κείμενο το τελευταίο νοκ άουτ αναφέρεται σε ένα πυγμάχο τον Μπατελερμυ ο οποίος πρόκειται να δώσει τον τελευταίο αγώνα του. Η ψυχολογία του είναι αρκετά πεσμένη και κάθετα σκυθρωπός και προβληματισμένος και αυτό κάνει τη γυναίκα του να ανησυχεί. Ο τελευταίος αυτός αγώνας είναι στημένος έτσι ώστε να χάσει και να πάρει 500.000. Η γυναίκα του, του επισημαίνει ότι δεν είναι απαραίτητο να δώσει αυτό τον αγώνα αν δεν νιώθει καλά με το χάσει σκόπιμα και πως μπορούν να τα καταφέρουν και χωρίς τις 500.000 χιλιάδες. Ο Μπατελερμύ δίνοντας αυτόν τον στημένο αγώνα θα προωθήσει στην θέση του κάποιον άλλον νεότερο του. Όμως δεν είναι καθόλου ευχαριστημένος με αυτή του την απόφαση αλλά θα το κάνει του προκειμένου να πάρει τα χρήματα και να εξασφαλίσει την οικογένειά του. Πιστεύει ότι είχε πιθανότητες να κερδίσει αυτόν τον αγώνα και αυτό το καταρακώνει περισσότερο. Παράλληλα το ίδιο διάστημα παρατηρεί ότι ο γιος του τον αποφεύγει και δεν του μίλα, έχει γίνει πολύ απόμακρος. Παρόλο που όλα φαίνεται να είναι καλά σύμφωνα με τους δασκάλους υπάρχει κάτι που προβληματίζει το παιδί του. Ο γιος του δέχεται πολλά αρνητικά σχόλια για την πορεία της καριέρας του πατέρα του και τα παιδιά τον κοροϊδεύουν συνεχώς. Έρχεται και η μέρα του αγώνα και οι δημοσιογράφοι αρχίζουν τις ερωτήσεις για το πως νιώθει ο Μπατελερμύ αλλά και για το αν έχει πιθανότητες να κερδίσει. Αφού τελειώνει κάποιες απαραίτητες διαδικασίες παίρνει το μετρό και πάει να βρει το γιου του σχολείο μιας και αυτός ήταν η μεγαλύτερη έγνοια του. Στο μετρό συναντά διάφορους ανθρώπους ο οποίοι του πιάνουν κουβέντα και του δείχνουν τον θαυμασμό τους λόγο της πορείας του στη πυγμαχία και εκεί βλέπει ότι ο κόσμος τον εκτιμά ακόμα. Λίγο αργότερα όμως με το που φτάνει στο σχολείο γίνεται μάρτυρας ενός καυγά έξω από το σχολείο του παιδιού του. Εκεί καταλαβαίνει τον λόγο που ο γιος του είναι

απόμακρος το τελευταίο καιρό. Βλέπει πως τα υπόλοιπα παιδιά τον κοροϊδεύουν για τις επιδόσεις του πατέρα του που έχουν πέσει και εξαιτίας αυτού των χτυπούν και του φέρονται άσχημα. Μόλις ο Μπατελερμυ το καταλαβαίνει φεύγει χωρίς να πει λέξη αλλά είναι και σοκαρισμένος με τη στάση των παιδιών απέναντι στον γιο του. Τέλος έρχεται η ημέρα του τελευταίου αγώνα και αυτός μπαίνει στο ρινγκ και αποφασίζει με βάση τα τελευταία γεγονότα να αθετήσει την συμφωνία του για τον στημένο αγώνα. Έτσι μπαίνει κανονικά στον αγώνα με σκοπό να ξανά ανέβει στα μάτια του γιου και τα καταφέρνει κερδίζοντας τον αντίπαλο του με την αξία του. Έτσι χάνει τα χρήματα που θα έπαιρνε και την ευκαιρία για μια άνετη ζωή αλλά κέρδισε ξανά την εκτίμηση στα μάτια του γιου του ,που ήταν πολύ σημαντικότερο από οποιοσδήποτε χρηματικό έπαθλο.

ΓΙΑ 25.000 ΔΟΛΑΡΙΑ

[ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ]-ΕΡΝΕΣΤ ΧΕΜΙΝΓΟΥΑΗ

Το διήγημα ξεκινάει με μια αναφορά στο βραβευμένο συγγραφέα με Νόμπελ Έρνεστ Χεμινγκουαη. Αναφέρεται στη ζωή του και σε βιβλία που έχει γράψει και μας προϊδεάζει για την υπόθεση του κειμένου που θα ακολουθήσει .Επίσης κάνει αναφορά σε άλλα αριστουργήματα που έχει γράψει αλλά τονίζει και το γεγονός ότι αυτός κατάφερε να απαλλάξει τη λογοτεχνία της εποχής του από τα περιττά στοιχεία και έμαθε τους συγγραφείς να αντιμετωπίζουν τα θέματα τους με τιμιότητα. Είναι ίσως αντιπροσωπευτικότερο συγγραφέας του καιρού εκείνου που διαδραματίζεται το "νοκ άουτ" .Το διήγημα στο οποίο θα αναφερθούμε τυπώθηκε για πρώτη φορά στο Παρίσι το 1927 και έχει σαν θέμα την ιστορία ενός ξοφλημένο πυγμάχου του Τζακ Μπρένναν. Μέσα από αυτό αναγνώστης παρακολουθεί όλη την πορεία του όταν έρχεται η ώρα να κλείσει τον κύκλο της αθλητικής του καριέρας και να ξεκουραστεί. Το διήγημα αυτό ασχολείται με διάφορα θέματα όπως η μιζέρια που υπάρχει κάποιες φορές στις οικογένειες, την δυστυχία αλλά και το ρόλο των παιδιών σε αυτή. Το διήγημα αναφέρεται σε ένα πυγμάχο τον Τζακ Μπρένναν ο οποίος βρίσκεται στο τέλος της καριέρας του και βλέπει τις αντοχές του να πέφτουν κάθε φορά και περισσότερο. Λίγες μέρες πριν δώσει τον τελευταίο του αγώνα αποτραβιέται στο αγρόκτημα ενός φίλου του για να ξεκουραστεί. Εκεί νοσταλγεί τη γυναίκα του και τα παιδιά του και είναι όλη την ώρα σκεπτικός και θλιμμένος .Μέσα σε όλα αυτά έρχεται και σε αντιπαράθεση με έναν άλλο γνωστό του που βρισκόταν εκεί και τον διώχνει από το αγρόκτημα γιατί δεν τον άντεχε άλλο και του είπε να πάρει το τρένο και να φύγει γρήγορα για την πόλη και αυτός παρεξηγήθηκε. Οι υπόλοιποι που βρίσκονται εκεί συζητάνε αυτό που συνέβη λέγοντας ότι ο Τζακ είναι δύσκολος άνθρωπος. Μέσα σε όλα αυτά ο Τζακ ταλαιπωρείται από αυπνίες , αυτό τον κάνει να έχει ακόμη πιο απότομη συμπεριφορά και πλέον δεν ενδιαφέρεται ακόμα κι αν γίνει προσβλητικός. Κύριος λόγος αϋπνίας του είναι η απουσία της γυναίκας του αλλά και ό,τι σκέφτεται όσα έχει κάνει τόσα χρόνια σαν πυγμάχος. Έτσι αποφασίζει να της γράψει ένα γράμμα και εξομολογείται στον φίλο του ότι θα ήθελε πολύ να την δει έστω και για λίγο και τότε ο προπονητής του, του προτείνει να της ζητήσει να έρθει αλλά αυτός αρνείται. Εξαιτίας της αυπνίας του ο Τζακ είναι πολύ κουρασμένος και αυτό δεν περνά απαρατήρητο από τους υπόλοιπους , οι οποίοι το σχολιάζουν έντονα και λένε μεταξύ τους ότι δεν έχει υπάρξει σε χειρότερη κατάσταση και δεν θα έπρεπε καν να αγωνιστεί. Μια ημέρα πριν το ματς ο Τζακ συλλογίζεται την καριέρα του και τους αγώνες που έδωσε, την γυναίκα του και τα παιδιά του .Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν δυο φίλοι του και πάλι δεν άλλαξε η διάθεση του. Μόλις άρχισε να σκοτεινιάζει αποφάσισαν να βγουν μια βόλτα για περπάτημα και ούτε αυτό τον ικανοποίησε . Τότε ζήτησε από τον φίλο του Χόγκαν να του φέρει ούισκι για να πει και να μπορέσει να χαλαρώσει και να κοιμηθεί , αφού προσέφερε και σε αυτόν αλλά και στον φίλο και προπονητή του Τζέρρυ κάθισαν και ενώ στην αρχή ήταν σιωπηλός και βαρύν μετά άρχισε να λύνεται όταν έμεινε μόνος με τον Τζέρρυ και έπιασαν κουβέντα. Εκεί κουβέντα στην κουβέντα και ενώ είχε μεθύσει Τζακ έκανε μια εξομολόγηση στον φίλο του. Στον τελευταίο αγώνα του έχει ποντάρει 25.000 δολάρια ότι θα τον χάσει . Θέλει τουλάχιστον να του μείνει ένα τελευταίο κέρδος από τον αγώνα για να μπορέσει να κάνει μια νέα αρχή με την οικογένεια του. Και ενώ δεν τον έχει πει σε κανέναν έως τότε, αποφάσισε να το μοιραστεί με τον φίλο του και προπονητή του Τζέρρυ και τον παρότρυνε να κάνει

το ίδιο και αυτός δηλαδή να στοιχηματίσει το ότι θα χάσει. Είναι σίγουρος για την έκβαση του αγώνα και θεωρεί πως είναι μια έξυπνη κίνηση για να εξασφαλίσει κάποια χρήματα που θα ανταμείψουν τους κόπους όλων αυτών των χρόνων. Την επόμενη μέρα και μετά την εξομολόγηση του για το στοίχημα κατάφερε επιτέλους να κοιμηθεί. Αφού ξύπνησε άρχισε να νιώθει άσχημα για την εξομολόγηση του με τον στοίχημα και το συζήτησαν και πάλι . Το ίδιο απόγευμα τους αποχαιρέτησε ο Χόγκαν και ευχήθηκε καλή τύχη στον Τζακ για τον αγώνα. Έφτασαν και πήγαν στο ξενοδοχείο με τον Τζέρρυ καθώς η ημέρα του αγώνα είχε φτάσει και έπρεπε να προετοιμαστεί.

ΓΙΑ 25.000 ΔΟΛΑΡΙΑ ΜΕΡΟΣ Β [ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ]-ΕΡΝΕΣΤ ΧΕΜΙΝΓΟΥΑΗ

Σε συνέχεια του κειμένου για 25.000 δολάρια μου που είχε να κάνει με την ιστορία ενός πυγμάχου βλέπουμε τον κύριο χαρακτήρα Τζακ να ετοιμάζεται για τον αγώνα κάνοντας όλες τις τυπικές διαδικασίες. Σε μια από αυτές, στο ζύγισμα ,συναντά τον αντίπαλό του Γουλκωτ ο οποίος ήταν πολλά περισσότερα κιλά από τον Τζακ και έμοιαζε περισσότερο με πυγμάχος βαρέων βαρών . Οι δύο αντίπαλοι αντάλλαξαν κάποιες κουβέντες σε ένα ειρωνικό και τεταμένο κλίμα συζήτησης με διάφορες σπόντες να εκτοξεύονται και από τις δύο πλευρές και αποχώρησαν λέγοντας πως θα βρεθούν στο ρινγκ. Έπειτα, ο Τζακ πήγε βρήκε τον Τζέρυ και άρχισαν να παίζουν χαρτιά μέχρι που μπήκε ο Τζων και του είπε να μαζέψει τα πράγματα του γιατί είχε έρθει η ώρα να φύγουνε για να πάνε στο ρινγκ. Ο κόσμος υποδέχεται τον Τζακ με χειροκροτήματα και λόγω της πορείας του στο χώρο αλλά και λόγω της Ιρλανδικής του καταγωγής. Οι δύο αντίπαλοι μπαίνουν στο ρινγκ και ενώ φαίνεται στον κόσμο ότι αυτοί μιλάνε φιλικά και δίνουν ευχές για καλή τύχη ο ένας στον άλλον, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο καθώς οι κουβέντες που ανταλλάσσουν είναι προσβλητικές και έντονες. Ο αγώνας ξεκινά και στην αρχή το πάνω χέρι έχει ο Τζακ που με το αριστερό του άπερκατ χτυπάει συνέχεια το σαγόνι τον Γουλκωτ, ο οποίος έχει χτυπήσει πολύ και το πρόσωπο του είναι σε κακή κατάσταση . Σύντομα όμως και έχοντας κουραστεί φανερά ο Τζακ ο αντίπαλος του κερδίζει έδαφος και έτσι αρχίζει να τον χτυπά μέχρι να τον βγάλει νοκ άουτ κάνοντας ακόμη και χτυπήματα 5 inches κάτω από τη μέση που ήταν αντικανονικό. Μετά από αυτό το χτύπημα εάν ο Τζακ έπεφτε ο Γουλκωτ θα έχανε τον αγώνα και αυτός τα χρήματα από το στοίχημα , έτσι μαζευτεί τις δυνάμεις του και σηκώνεται πάλι και ζητά να συνεχιστεί ο αγώνας. Σκοπός του είναι να χάσει και να πάρει τα χρήματα αλλά να χάσει με αξιοπρέπεια. Ο αγώνας γυρίζει και πάλι και ο Τζακ απαντά και αυτός με ένα ίδιο αντικανονικό χτύπημα στο οποίο ο Γουλκωτ πέφτει στο έδαφος. Ο αγώνας λήγει με τον Τζακ σε μία γωνιά του ρινγκ όπου τον πήγε ο διαιτητής και τον Γουλκωτ στο πάτωμα. Νικητής ανακηρύσσεται εν τέλει ο Γουλκωτ και ο Τζακ πηγαίνει να του ζητήσει συγγνώμη για το χτύπημα καθώς αυτό θα έκανε καλή εντύπωση στον κόσμο αλλά παράλληλα θέλει και να τον συγχαρεί αλλά κανένας δεν ασχολείται μαζί του αντιθέτως του ζητούν να φύγει και αποχωρεί στα αποδυτήρια. Καθώς φεύγει βλέπει πλέον την αντιπάθεια του κόσμου στο προς το πρόσωπό του μετά από αυτόν τον αγώνα. Εκεί καταλαβαίνει πόσο εύκολα μπορεί να στραφεί το κοινό απέναντι σου απλά από μία στιγμή. Ο Τζακ μετά από αυτό τον τελευταίο αυτό αγώνα του γυρίζει το ξενοδοχείο με το προπονητή του και πάει να ξεκουραστεί φανερά πιο ήρεμος και ικανοποιημένος αφού έχει κερδίσει τα χρήματα απο τον αγώνα που έχασε.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ [ΔΙΗΓΗΜΑ] – ΔΗΜ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Αρτέμης λάτρευε να παίζει μπάλα. Τα τελευταία 10 χρονιά έπαιζε συστηματικά. Έκανε πολλές προπονήσεις την εβδομάδα και έπειτα έπαιζε στο ματς της Κυριακής. Κόντευε τα 30 άλλα συνέχιζε τα μεσημέρια να παίζει μπάλα με τα υπόλοιπα παιδιά στην γειτονιά. Είχε πολλούς φίλαθλους που τον θαύμαζαν όμως το τελευταίο διάστημα ξεκίνησε να χάνει έδαφος και οι επιδόσεις του να

πέφτουν σημαντικά , τα σουτ του δεν ήταν πλέον τόσο καλά. Το μόνο πράγμα που αγαπούσε τόσο είχε ξεκινήσει να το προδίδει. Η εξέδρα που κραύγαζε πλέον ήταν σιωπηλή και οι φίλαθλοι να μειωνόταν αισθητά. Ο κόσμος στις κερκίδες δεν πανηγύριζε πλέον .

Στο χριστουγεννιάτικο όμως αγώνα η ομάδα του Αρτέμη έπρεπε να αντιμετωπίσει την πρωταθλήτρια ομάδα .Το γήπεδο ήταν γεμάτο. Ο Αρτεμης ήταν ο οδηγός της μπάλας άλλα δυστυχώς και τις τρεις φορές που βρέθηκε μόνος μπροστά στον τερματοφύλακα της πρωταθλήτριας ομάδας δεν κατάφερε να βάλει γκολ. Οι οπαδοί τον αποδοκίμασαν. Ο προπονητής ήταν μέσα στα νευρά με την έκβαση του αγώνα και να τον αποδοκιμάζει. Πήρε μια ανάσα και με γρήγορες κινήσεις βρέθηκε στην γραμμή του άουτ. Πείσμωνσε με τον εαυτό του. Δεν μπορούσε να σεντράρει και με γρήγορε κινήσεις δίκες του και των αντιπάλων η μπάλα βγήκε κόρνερ. Όλοι τον αποδοκίμαζαν αυτοί που τόσα χρονιά τον στήριζαν. Με το που άκουσε το σφύριγμα έπρεπε να σκοράρει άλλα με την φόρα χτύπησε το κεφάλι στην εστία, όμως η μπάλα κατάφερε και μπήκε στο τέρμα. Είχε γίνει ξανά το είδωλο που ήταν πάντα. Μπήκε γκολ!

Ο Αρτέμης μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο καθώς χτύπησε το κεφάλι του στο δοκάρι. Χωρίς να ξέρει που είναι ξύπνησε στο νοσοκομείο ακουγόντανε τα κάλαντα , ήταν παραμονή Χριστουγέννων . Θαυμαστές περικύκλωσαν το κρεβάτι και πανηγύριζαν . Ήταν το καλύτερο δώρο εορτών.

Η ΧΙΛΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΡΕΚΟΡ

[ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ]-GILBERT PROUTEAU

Το διήγημα αναφέρεται στην ιστορία ενός αθλητή του τριπλού άλματος ο οποίος έχει βάλει ως στόχο να σπάσει το ρεκόρ του τριπλού άλματος στις Γαλλίας το οποίο ήταν το 15.40 και καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια. Αυτός είναι ο μόνος στόχος του και γυρίζει συνέχεια στο μυαλό του , είναι ο μόνος στόχος και προτεραιότητα του και έχει βάλει πολλά πράγματα στην άκρη για να το καταφέρει, όπως για παράδειγμα τις σπουδές του και την προσωπική του ζωή. Μετά από εντατικές προπονήσεις αυτό που είχε καταφέρει ήταν το 15.20. Έπειτα από 3 χρόνια μακριά από το πατρικό του κυνηγώντας τον στόχο του και κατόπιν ενός τραυματισμού αποφάσισε να επισκεφτεί τη μητέρα του και να κάνει την προπόνηση του εκεί. Επίσης ήταν μία καλή ευκαιρία να ξεκουραστεί και να απέχει έτσι ώστε να μπορέσει να σπάσει το δικό των 15.40. Στο λεωφορείο με το οποίο πήγαινε πολύ τον αναγνώρισαν και το έπιασαν κουβέντα αλλά μόνο μια κοπέλα η Χίλντα κατάφερε να τραβήξει την προσοχή του με την κομψή σιλουέτα της. Την γνώριζε από παλιά τη Χίλντα σηκώθηκε και την πλησίασε σαστισμένος και αυτή τον κατάλαβε αμέσως και έτσι έπιασαν κουβέντα μεταξύ τους. Τότε και οι δύο προσπάθησαν να μάθουν πράγματα ο ένας για τη ζωή του άλλου και η κουβέντα αυτή δεν άργησε να εξελιχθεί γρήγορα σε μια μεγάλη περιπέτεια . Ο άντρας παρασύρθηκε από τον έρωτα του αφήνοντας όλα τα υπόλοιπα πίσω παράτησε τον στόχο του για να σπάσει το ρεκόρ που μέχρι να γνωρίσει την Χίλντα ήταν η μόνη του προτεραιότητα και ασχολήθηκε κατ' αποκλειστικότητα μαζί της . Αυτός ο έρωτας ήταν το σκάνδαλο του χωριού και η απελπισία της μητέρας του η οποία έβλεπε τον γιο της να παραδίδεται στον έρωτα και να μην ενδιαφέρεται για τίποτα άλλο .Έτσι πέρασε δύο χρόνια με έντονο πάθος αλλά και οργή και όσο κι αν προσπαθούσε να τον πείσει ο προπονητής του αυτός δεν ήθελε να επιστρέψει πίσω. Το τελευταίο καλοκαίρι μάλωσαν και τότε τράβηξαν χωριστούς δρόμους. Αυτός δοκίμασε με άλλες γυναίκες αλλά δεν μπόρεσε να βρει το ίδιο πάθος που είχε μαζί της. Όταν γύρισε πάλι τον Οκτώβριο ζήσανε πάλι ένα αλησμόνητο μήνα μαζί. Μετά από αυτό το θάνατο της αδελφής του όμως τον χειμώνα η μητέρα του τον παρακάλεσε να πάει να μείνει με τον γαμπρό του για να τον βοηθήσει να διαχειριστεί τον χαμό . Εκεί έμεινε δυο μήνες και μέσα σε αυτό το διάστημα αλληλογράφησαν με την Χίλντα άλλες δύο φορές και τότε αυτός κατάλαβε πόσο μεγάλες ήταν η διαφορές που είχαν εξαρχής και ότι η φλόγα σιγά-σιγά έσβηνε. Τότε αυτός άρχισε τη δημοσιογραφική του καριέρα στο Σαντ Κλου, στην πόλη που ήταν ο γαμπρός του και εκεί αποφάσισε να μπει και πάλι στον κόσμο του αθλητισμού. Τότε άρχισε να δίνει διαλέξεις και να κανει περιοδείες στην Αμερική , εκεί ο προπονητής του Χάρβαρντ του έδειξε μια τεχνική για άλμα και μέσα του κάτι ξύπνησε ξανά για να σπάσει το ρεκόρ που ήθελε. Στο μεταξύ είχε να μιλήσει με την Χίλντα 18 μήνες και δεν ρωτούσε ούτε τη μητέρα του για αυτή. Την ίδια περίοδο του ήρθε ένα

γράμμα από το παππά του χωριού του που τον καλούσε να πάει στα εγκαίνια του σταδίου που είχαν φτιάξει στο οποίο είχαν δώσει έμφαση το τριπλούν που ήταν το άθλημά του, δίνοντας του κίνητρο να σπάσει το ρεκόρ των 15.40. Ο άντρας γύρισε πίσω για τα εγκαίνια και κατόπιν προπονήσεων πήγε με στόχο να σπάσει το ρεκόρ του καθώς πλέον πίστευε ότι ήταν πιο εύκολο γιατί είχε βελτιώσει τις τεχνικές του και ήταν πολύ κοντά στο στόχο του. Ήθελε να πιστεύει ότι κάπου μέσα στο πλήθος θα δει και τη Χίλντα και πριν τον αγώνα δεν άντεξε άλλο και ρώτησε τον πάτερ που είναι η κοπέλα. Η απάντηση που έλαβε άλλαξε τα πάντα για αυτό. Η Χίλντα είχε πεθάνει σε αυτοκινητιστικό μήνες πριν μαζί με κάποιον άλλον. Τότε ο άντρας έφυγε και κλείστηκε στα αποδυτήρια και όσο κι αν προσπαθούσε να συγκεντρωθεί στο στόχο του ήταν πλέον αδύνατο, το μυαλό του ήταν συνεχώς στη Χίλντα, δεν μπορούσε να πιστέψει αυτό που είχε ακούσει πριν λίγο, μέσα στο μυαλό του ξεπηδούσαν εικόνες της αλλά και στιγμές που είχαν περάσει μαζί. Αφού έμεινε για λίγο μόνος και με καμία διάθεση πλέον πήγε στα εγκαίνια και πήδηξε 13.20 και ισχυριζόμενος πως έπαθε κράμπα έφυγε κατευθείαν. Πήγε αμέσως στο νεκροταφείο και εκεί κατάλαβε πόσο τον επηρεάζει η Χίλντα είτε ζωντανή είτε νεκρή αλλά και ό,τι δεν θα καταφέρει ποτέ πια να σπάσει το ρεκόρ των 15.40.

ΕΝΑΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΟΣ ΓΓΓΑΣ [ΝΟΥΒΕΛΛΑ]=ΟΥΙΛΙΑΜ ΣΑΡΑΓΙΑΝ

Ένας πυγμάχος ο Ραμόν ο Διεθνής, τεραστίων σωματικών διαστάσεων έδωσε ένα ματς στο ρινγκ, μετά το κυρίως ματς συνέχισε με 3 αστυνομικούς, 1 διαιτητή, 2 χρονομέτρες, 3 δημοσιογράφους και του μάνατζερ του. Η σωματοδομή του ήταν τεράστια και στα πρωταθλήματα ήταν καταπληκτικός ένοιαζε με ένα τεράστιο κτήνος δεν περνούσε απαρατήρητος. Ο φιλιππίνος ήταν ισάξιος με σπουδαία ονόματα της πάλης την εποχή εκείνη. Μάλιστα όλοι έχουν να θυμούνται μία ιστορία του η οποία έγινε πρωτοσέλιδο ο Φιλιππίνος σε ένα ματς. Ένα ματς αξέχαστο με την νίκη σίγουρη για τον πυγμάχο.

Το κοινό ενθουσιάστηκε και όλες οι αθλητικές εφημερίδες απέκτησαν πρωτοσέλιδο. Σε ένα στημένο ματς που έπρεπε να χάσει δεν το ήθελε καθόλου αλλά έπρεπε να υπάρχει ανταγωνισμός στο άθλημα και φυσικά να τηρούνται οι κανονισμοί. Το κοινό δεν είχε δει καλύτερο ματς την ιστορία της πυγμαχίας δεν ήθελε κανείς να φύγει είχε μείνει στη μέση και περίμενε να δει τις εξελίξεις καθώς ο πυγμάχος μας νεύριασε τόσο πολύ γιατί έπρεπε να δώσει τη νίκη στον αντίπαλό τουλάχιστον αυτό είχαν αποφασίσει οι δύο μάνατζερ μεταξύ τους να χάσει ο Διεθνής από τον Βασίλη Ιβάνοβιτς βέβαια ο μάνατζερ του Διεθνής δεν τον ήξερε τόσο καλά και δεν μπορούσε να φανταστεί ότι δεν θα άφηνε τη νίκη στον αντίπαλο. Είχε έρθει κάποιες μέρες του νωρίτερα στο γραφείο και είχε πει ότι δεν την θέλει τον αγώνα αν είναι να τη χαρίσει τον αντίπαλο την νίκη. Όμως το παιχνίδι έχει κανονισμούς πρέπει και ένα κερδίζουμε και ένα χάνουμε για να υπάρχει ενδιαφέρον. Κανείς δεν ήξερε τι θα γινόταν στον αγώνα ούτε καν ο ίδιος.

Αφού νικήθηκε στο πρώτο σετ, έτσι όπως τα είχαν συμφωνήσει, αποφάσισε να μην δώσει την νίκη στον αντίπαλο. Τον πέταξε στα σχοινιά έπειτα όταν προσπάθησαν να επέμβουν για να μη τον χτυπήσει πολύ έκανε το ίδιο στους αστυνομικούς και σε όλους τους άλλους.

Θα κατέβαινε από την αρένα μόνο αν τον ανακηρύζουν νικητή πυγμάχο, κάτι που φυσικά δεν έγινε. Είχε αγριεύσει πολύ αφού το εξήγησαν ότι άμα δεν κέρδισε ο αντίπαλος δεν θα μπορούσε να ξανακάνει συμβόλαιο φαινότανε ότι δεν καταλάβαινε τι ακριβώς του έλεγαν.

Μπαίνει με λύσσα στο ρινγκ και ξεκινάει να επιτίθεται στον αντίπαλό του τον οποίο χτύπησε με πάρα πολύ δύναμη πάνω στα σχοινιά έπειτα ο διαιτητής μπαίνει μέσα στο πεδίο μάχης και ανακήρυξε τον αντίπαλο νικητή αμέσως το πέταξε κι αυτόν στα σχοινιά. Ακόμα δύο δημοσιογράφου προσπάθησαν να μπουκνέ στο ρινγκ να τον σταματήσουν είχαν την ίδια τύχη με τους προηγούμενους. Τέλος ανέβηκε και ο μάνατζερ στο ρινγκ για να τον σταματήσει τον οποίο χτύπησε και αυτόν. Μετά από όλα αυτά κάλεσε ξανά τον αντίπαλό του να ανέβει αλλά αυτός δεν το έκανε επίσης κάλεσε τους υπόλοιπους αστυνομικούς ρεπόρτερ και όσους άλλους ήθελε να ανέβει κάποιος για να τον

ανταγωνιστή

Αντί αυτού ένα τσούρμιο 200 αστυνομικών άδειασε την αίθουσα και ζήτησαν στον Ραμόν να αναχωρήσει.

Όλο το κοινό γύριζε πίσω για να δει τις εξελίξεις μέχρι και ο Διευθυντής της Αστυνομίας ήρθε, δεν είχε ξανά γίνει ποτέ κάτι τέτοιο σε αγώνα πυγμαχίας.

Ο αγώνας πήρε μεγάλη έκταση αφού ο Διευθυντής της Αστυνομίας πήρε τηλέφωνο τον Δήμαρχο ο οποίος του πρότεινε να αδειάσει όλους τους δρόμους πράγμα εξαιρετικά δύσκολο, έπειτα πρότειναν στον αντίπαλό του να τελειώσει τον αγώνα αλλά δεν δέχτηκε κάτι τέτοιο και στο τέλος από όλη αυτή την προσπάθεια βρήκαν την τέλεια λύση.

Ανακήρυξαν τον Φιλιππίνο νικητή και το ματς έληξε!

Ο ΠΥΓΜΑΧΟΣ ΚΑΙ Η ΓΟΗΣΣΑ

[ΝΟΥΒΕΛΑ-ΛΟΥΙ ΜΑΡΤΕΝ

Η νουβέλα αυτή έχει ως κύριο πρωταγωνιστή έναν πυγμάχο τον Μπάτλιγκ ο οποίος γνωρίζει την Φερνάντ μια καλλιτέχνη και περνούν χρόνο μαζί πηγαίνοντας για φαγητό και μετά καταλήγουν σπίτι του όπου παίρνουν το βράδυ μαζί. Την επόμενη ημέρα η Φερνάντ ξυπνά και παρατηρεί καλύτερα την διακόσμηση του σπιτιού του η οποία θυμίζει το γούστο γεροντοκόρης και πίσω από το σοβαρό παρουσιαστικό ενός πυγμάχου κρύβεται το γούστο που θα μπορούσε να έχει μια γυναίκα της μικροαστικής τάξης. Ο Μπάτλιγκ κοιμάται ακόμα και η Φερνάντ τον θαυμάζει παρατηρώντας τον ηλιοκαμένο κορμί του και τον τόνο της υγείας και της αγνότητας που αναδεικνύεται στο πρόσωπο του πυγμάχου. Μόλις η Φερνάντ καταλαβαίνει τι ώρα είναι ήθελε να φύγει και αφού ετοιμάστηκε βιαστικά έφυγε αλλά του έδωσε ραντεβού αφήνοντας του ένα σημείωμα για να βρεθούν και πάλι. Ο Μπάτλιγκ είναι πολύ ενθουσιασμένος και το ειδύλλιο συνεχίζεται με τον πυγμάχο να είναι πολύ γοητευμένος και περήφανος για την γυναίκα που συνοδεύει. Παρόλο που έχουν διαφορετική αισθητική και αυτός δεν μπορεί να συλλάβει όλη αυτή τη φινέτσα που έχει η Φερνάντ. Έτσι ασχολείται κατ' αποκλειστικότητα με αυτή και δίνει περισσότερη προσοχή σε αυτή παρά στην προετοιμασία του για τους ημιτελικούς του παγκόσμιου πρωταθλήματος. Τότε ο προπονητής του βλέποντας ότι έχει αρχίσει να χάνει την φόρμα του κάνει μια συζήτηση μαζί του και του λέει πως παρατηρεί πως είναι πιο πεσμένος από κάθε άλλη φορά και αφού μαθαίνει για το νέο πρόσωπο που έχει μπει στη ζωή του και τον έχει αποσπάσει από τον στόχο του αποφασίζει να μιλήσει την κοπέλα και της λέει να τον αφήσει ήσυχο προσωρινά για να μπορέσει να συγκεντρωθεί και να νικήσει τον αγώνα και αυτή το δέχεται. Ο Μπάτλιγκ μετά από κάποιες μέρες δυσθυμίας πήρε και πάλι στα σοβαρά τις προπονήσεις και βρήκε και πάλι τη φόρμα του. Έτσι φτάνει η ημέρα του αγώνα όπου αυτός κερδίζει και βλέπει κάτω στο πλήθος μια Αμερικανίδα ηθοποιό του hollywood τη Φάννυ να τον χειροκροτά με όλη της τη δύναμη αλλά και να τον κοιτάζει με ένα βλέμμα γεμάτο θαυμασμό. Η ηθοποιός παρόλο που βρισκόταν εκεί με τον εραστή της κανόνισε με τον Μπάτλιγκ να πάνε για φαγητό μετά τον αγώνα, μάλιστα ο εραστής της Τζων ήταν αυτός που το πρότεινε. Η Φάννυ δεν χάνει ευκαιρία να του δηλώσει τον θαυμασμό της. Αυτός την ερωτεύεται αμέσως και έτσι άρχισε μία ερωτική περιπέτεια η οποία επηρέασε πολύ τον Μπάτλιγκ. Αυτός βλέπει τη Φάννυ πολύ σοβαρά και της λέει πως την αγαπάει και της κάνει σκληρή ζηλοτυπία για τον έως τότε εραστή της Τζων ενώ αυτή του ξεκαθαρίζει ότι δεν μπορεί να είναι με κάποιον χωρίς οικονομική επιφάνεια και έτσι βγαίνει και με άλλους. Εξαιτίας αυτού δεν λείπουν οι εντάσεις μεταξύ τους. Επιπλέον η Φάννυ αναλαμβάνει την προώθηση του αγώνα του Μπάτλιγκ για το παγκόσμιο πρωτάθλημα καθώς αυτό θα βοηθούσε αρκετά στη διαφήμιση της και σε συνεννόηση με το προπονητή του, έτσι κάνει ότι περνάει από το χέρι τους για να κάνει σκληρές προπονήσεις και να μπορέσει να πάρω το παγκόσμιο πρωτάθλημα. Ο Μπάτλιγκ αποφασίζει να προπονηθεί σκληρά και να κερδίσει για να πάρει το μεγάλο χρηματικό που έπαθλο που υπάρχει έτσι ώστε να μπορέσει να κρατήσει κοντά του τη Φάννυ μόνο δική του. Ο προπονητής του βλέπει ότι είναι μια πολύ καλή ευκαιρία για αυτόν και εκμεταλλεύεται τις γνωριμίες που έχει η Φάννυ. Αυτός το μόνο που έχει να κάνει είναι να τον κρατήσει συγκεντρωμένο και σε φόρμα για να καταφέρει να κερδίσει. Από την άλλη ο πυγμάχος θεωρεί ότι αυτή είναι η μόνη του

ευκαιρία για να την κρατήσει κοντά του και αρχίζει σκληρή προπόνηση και δίαιτα για να είναι πιο ευκίνητος στον αγώνα .Φτάνει λοιπόν ημέρα του αγώνα και ο κόσμος ζητωκραυγάζει για αυτόν. Όταν όμως ο Μπάτλιγκ αντικρίζει τη Φάννυ στη πρώτη σειρά με άλλους δύο που ήταν εραστές της και σκέφτεται να τα παρατήσει όλα και να φύγει. Εν τέλει όμως δεν το κάνει και μένει για να νικήσει αλλά αυτή τη φορά αποφασίζει να ξεκόψει κάθε επαφή μαζί της μετά τον αγώνα. Ο αγώνας ξεκινά και στην αρχή είναι όλα καλά για τον Μπάτλιγκ στην πορεία όμως και ενώ θέλει να αποτελειώσει τον αντίπαλο τα χτυπήματα του δεν βρίσκουν αντίκρισμα. Τότε άρχισε να νιώθει μια κούραση που δεν την έχει ένα νιώσει ποτέ και το παιχνίδι γυρνάει και τελειώνει με νικητή τον αντίπαλό του . Η Φάννυ από την πρώτη σειρά χειροκροτά δυνατά τον αντίπαλο με τον ίδιο τρόπο που χειροκροτούσε τον Μπάτλιγκ .Αυτός πλήρως απογοητευμένος και με την έκβαση του αγώνα και με την Φάννυ νιώθει πως ήρθε σειρά του να πληρώσει το τίμημα του έρωτα το οποίο ήταν να χάσει το πρωτάθλημα.

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

[ΝΟΥΒΕΛΑ]- ΖΑΝ ΖΟΖΕΦ ΡΕΝΩ.

Η ιστορία μιας μονομαχίας πραγματικής ενός καθηγητή ξιφασκίας θα διαδραματιστεί παρακάτω. Όλα λοιπόν ξεκίνησαν όταν ο καθηγητής ξιφασκίας νοίκιασε μια αίθουσα στην Λυών για να παραδίδει μαθήματα .

Οι μαθητές του ήταν λίγοι και τα χρήματα που έβγαζε επίσης με αποτέλεσμα να δημοσιεύσει σε μια τοπική εφημερίδα για να διαφημιστεί η μόνη απάντηση που έλαβε ήταν από έναν κύριο.

Την επόμενη μέρα πήγε να τον συναντήσει στο σπίτι του για να ξεκινήσει τα μαθήματα. Του ανοίγει ο υπηρέτης του και τον οδηγεί στον κύριο που απάντησε στην διαφήμιση και θέλει να κάνει μαθήματα. Του προσέφερε ένα τεράστιο χρηματικό ποσό για μαθήματα κατ' οικον.. Τόνισε ότι είχε αλλάξει πολλούς δασκάλους επειδή δεν παραδεχόντουσαν τα χτυπήματα του. όλη αυτή η κατάσταση του φάνηκε και περίεργη αλλά τα χρήματα ήταν πολλά και δεν έδωσα σημασία

Φέγγοντας από το σπίτι είδε μια γυναικά στο παράθυρο ,ήταν η αδερφή του.

Την επόμενη μέρα ξεκίνησαν τα μαθήματα κανονικά στο σπίτι του κυρίου.

Στην αρχή όλα πήγαιναν καλά αλλά έπειτα κατάλαβε ότι δεν παραδέχεται την επίθεση που πέτυχε ο δάσκαλος . Νόμιζε ότι απλώς είναι τρελός αλλά όχι επικίνδυνος και το πώς δεν μπορεί να παραδεχτεί την ήττα του.

Ήταν ένας ακίνδυνος μισότρελος που δεν ανήγγειλε ότι τον άγγιζε και δεν του επέτρεπε να χάσει. Τα μαθήματα συνεχίζονταν καθημερινά με την επίβλεψη του υπηρέτη και τον κύριο να γκρινιάζει καθημερινά για τα άδικο παιχνίδια.

Μια μέρα όταν έφτασε στο σπίτι του δεν του άνοιξε ο υπηρέτης αλλά ο ίδιος πράγμα ύποπτο. Τον έβαλε σε σκέψεις και το ρώτησε πού είναι ο υπηρέτης και ο κύριος απάντησε ότι είχε πάει σε κάτι δουλειές.

Πήγαν αμέσως βιάστηκα το δωμάτιο ξιφασκίας και άρχισαν το μάθημα. Κάτι δεν πήγαινε πολύ καλά. Στην πρώτη επίθεση έγινε έξαλλος και έδεσε τον δάσκαλο του με την βία σε μια κολώνα, του έσωσε ένα ξίφος προπονήσεων και ο ίδιος πήρε ένα αληθινό μονομαχίας. Τον διέταξε να συνεχίσει την μονομαχία. Σοκαρίστηκε όταν είδε ότι το αληθινό ξίφος ήταν μες στα αίματα είχε σκοτώσει τον υπηρέτη και ετοιμαζόταν με σκοτώσει και τον ίδιο. Έπρεπε να προστατέψει τον εαυτό του ήταν όντως τρελός και που επικίνδυνος. Δεν ήθελε να καταλήξει σαν τον υπηρέτη του τον είχε σκοτώσει με το ξίφος!

Στην αρχή πήγαινε σύμφωνα με τους κανονισμούς έπειτα ζώηρευσε. Δυσκόλευε η κατάσταση.

Ευτυχώς η πούντα του ξίφους του δασκάλου έπεσε χωρίς να το καταλάβει και μετατράπηκε σε φονικό όπλο ,όταν βρήκε την ευκαιρία του κάρφωσε το σπαθί στο λαιμό.

Τελικά ήρθε η αστυνομία την οποία είχε καλέσει η αδερφή του την οποία είχε κλειδώσει ευτυχώς κατάφερε και έσπασε την κλειδαριά και πήγε στο πιο κοντινό αστυνομικό τμήμα έπειτα η αστυνομία των έλυσε. Τέλος μετά από όλη αυτή την ιστορία έγινε διάσημος από τις εφημερίδες και απέκτησε πάρα πολλούς νέους μαθητές και βοηθούς.

Λίγα λόγια για τα νοήματα , τις ιδέες και τις αντιλήψεις που προβάλλονται στα παραπάνω διηγήματα και νουβέλες.

Η λογοτεχνία αποτελεί έναν από τους πιο σημαντικούς τρόπους έκφρασης της ανθρώπινης εμπειρίας. Είναι ένα μέσο το οποίο επιτρέπει στον αναγνώστη να βυθιστεί σε διάφορες πραγματικότητες μέσα από αυτά που διαβάζει . Επίσης έχει σαν στόχο ο αναγνώστης να κατανοήσει διάφορες πτυχές της ανθρώπινης φύσης και του κόσμου γενικότερα. Στη λογοτεχνία τα κείμενα χωρίζονται σε διάφορες κατηγορίες ανάλογα με το περιεχόμενό τους, το ύφος τους και τη δομή τους δύο από αυτά τα είδη τα οποία είναι αρκετά γνωστά και ιδιαίτερα αγαπητά στο αναγνωστικό κοινό είναι τα διηγήματα και οι νουβέλες.

Για να κατανοήσουμε όμως καλύτερα τους όρους διήγημα και νουβέλα θα πούμε δυο λόγια για αυτά. Το διήγημα είναι μια σύντομη αφηγηματική μορφή που επικεντρώνεται σε ένα περιστατικό, σε ένα θέμα ή σε ένα μεμονωμένο γεγονός . Το κύριο χαρακτηριστικό του είναι μικρή του έκταση και το συμπυκνωμένο νόημα που έχει. Συνήθως τα διηγήματα είναι ιστορίες οι οποίες έχουν απλή πλοκή και δεν είναι καθόλου πολύπλοκες .Ωστόσο παρόλο που δεν είναι μεγάλα σε έκταση μπορούν να παρουσιάσουν και να μεταφέρουν τα συναισθήματα των ηρώων στον οποίον αναφέρονται και να παρουσιάσει βαθιά νοήματα τα οποία κρύβονται μέσα σε αυτό.

Από την άλλη η νουβέλα είναι ένα αφηγηματικό είδος της λογοτεχνικής πεζογραφίας το οποίο χαρακτηρίζεται και αυτό από μικρή έκταση η οποία όμως είναι κατά τη μεγαλύτερη του διηγήματος. Γνώρισμα της είναι ο ρεαλισμός στο ύφος γραφής και η συγκεκριμένη πλοκής που έχει .Γενικότερα στις νουβέλες ο συγγραφέας δίνει περισσότερη βάση στην ηθογραφία και τη ψυχογραφία των ηρώων και όχι στη πλοκή του έργου. Κύριος στόχος της νουβέλας είναι να θέσει στο προσκήνιο ψυχισμό των ηρώων και να τον αναδείξει.

Ας αναφερθούμε λοιπόν στα λογοτεχνικά κείμενα της εποχής 1955- 1965 τα οποία έχουν αθλητικό περιεχόμενο. Κατά κύριο λόγο συναντάμε διηγήματα και νουβέλες τα οποία είναι ιδανικά για να καταγράψουν τις έντονες στιγμές που σχετίζονται με αθλητικές δραστηριότητες. Πολλά διηγήματα επικεντρώνονται στους αθλητές οι οποίοι προσπαθούν να ξεπεράσουν τα όρια τους και να γίνουν όλο και καλύτεροι αυτό το καταλαβαίνουμε μέσα από τις περιγραφές οι οποίες δείχνουν πόσο σκληρή προπόνηση κάνουν για να κατέβουν στους αγώνες και να έρθουν κοντά στο στόχο τους. Φυσικά δεν μπορούμε να παραλείψουμε την τεράστια ψυχολογική πίεση που αντιμετωπίζουν για να καταφέρουν τα παραπάνω.

Αυτά τα κείμενα τονίζουν τον ρόλο του αθλητισμού ως ένα κοινωνικό φαινόμενο το οποίο έχει τεράστια επιρροή στους ανθρώπους αλλά είναι και ένα μέσο έτσι ώστε κάποιος να καταφέρει να βρει τα ενδιαφέροντα και την ταυτότητά του. Συγκεκριμένα τα διηγήματα με αθλητικό χαρακτήρα δεν έχουν σαν επίκεντρο μόνο τις νίκες και τη ήττες των αθλητών συχνά επικεντρώνονται σε άλλα ζητήματα τα οποία αφορούν τη δικαιοσύνη την ηθική αλλά και την προσπάθεια που καταβάλλει ο καθένας ξεχωριστά. Επιπλέον θίγει και την έννοια της ομαδικότητας η οποία είναι πάρα πολύ σημαντική για το χώρο του αθλητισμού. Σε ορισμένα κείμενα ο αθλητής δεν παρουσιάζεται απλά σαν ένας καταξιωμένος αθλητής – ήρωας, αλλά ένας καθημερινός άνθρωπος ο οποίος αντιμετωπίζει τα προβλήματα της καθημερινότητας που έχουν όλοι οι απλοί άνθρωποι και έρχεται αντιμέτωπος με τις δυσκολίες που εμφανίζονται κατά καιρούς μπροστά του και ο αθλητισμός λειτουργεί λυτρωτικά για αυτόν.

Μέσα στα λογοτεχνικά κείμενα που έχουμε δει υπάρχουν και νουβέλες με αθλητικό περιεχόμενο οι οποίες εστιάζουν σε μια πιο αναλυτική παρουσίαση των χαρακτήρων και των συναισθημάτων τους. Οι νουβέλες διερευνούν την ψυχοσύνθεση των αθλητών σε βάθος και καταδεικνύουν τις προσωπικές φιλοδοξίες που έχει ο καθένας αλλά και εμπόδια που συναντάει έτσι ώστε να μπορέσει

να επιτύχει. Τέτοια εμπόδια μπορεί να είναι εσωτερικές συγκρούσεις που έχει σε όλη τη διάρκεια των προπονήσεων μέχρι τη διεξαγωγή του αγώνα αλλά και στην ευρύτερη σχέση του με την κοινωνία. Τα κείμενα αυτά παρουσιάζουν τον αθλητή σαν ένα πρόσωπο που δεν έχει μόνο σαν στόχο την προσωπική του επιτυχία αλλά πασχίζει να αποκτήσει κοινωνική αναγνώριση.

Τα λογοτεχνικά κείμενα συνήθως αντλούν τη θεματική τους από τις εμπειρίες του αθλητή αλλά και την βαθύτερη σημασία που έχει ο αθλητισμός στην ανθρώπινη ζωή. Επίσης η έντονη σωματική προσπάθεια που καταβάλουν είναι μία πρόκληση για αυτούς αλλά και ένα μέσο έτσι ώστε να μπορέσουν να δουν σε βάθος τα προσωπικά και ψυχολογικά ζητήματα που πολλές φορές θέτουν και τα όρια τους. Μέσα στα λογοτεχνικά κείμενα άλλα τέτοια θέματα μπορεί να είναι ο ανταγωνισμός που υπάρχει στο χώρο του αθλητισμού, ο οποίος είναι πολύ μεγάλος η επιμονή του αθλητή να επιτύχει το στόχο του ή τουλάχιστον να φτάσει όσο πιο κοντά σε αυτόν γίνεται. Μια άλλη θεματική είναι μια ενδεχόμενη αποτυχία που μπορεί να έχει βιώσει αλλά και μια νίκη η οποία θα τον καταξιώσει και θα τον ανεβάσει στο βάθρο.

Στα λογοτεχνικά κείμενα πολλές φορές συναντάμε την αξία της ανθρώπινης υπέρβασης αλλά και τη διαδρομή μέχρι να φτάσει ο ήρωας-αθλητής σε αυτήν. Γίνονται έντονες αναφορές στην ανθρώπινη ικανότητα και οι αθλητές παρουσιάζονται σαν ήρωες οι οποίοι κάθε φορά προσπαθούν να ξεπεράσουν τα όρια και τις δυνατότητές τους και να καταφέρουν κάτι καλύτερο. Βέβαια αυτή η προσπάθεια δεν έχει να κάνει μόνο με το κομμάτι της προπόνησης και της αθλητικότητάς τους αλλά επεκτείνεται και στην ψυχολογική αντοχή που έχουν, στα ψυχολογικά σκαμπανεβάσματα αλλά και στην πειθαρχία και τον αυτοέλεγχο που πρέπει να επιδείξουν έτσι ώστε να καταφέρουν να κάνουν αυτή την προσωπική υπέρβαση που επιθυμούν.

Στα σύντομα κείμενα συνήθως ο συγγραφέας προσπαθεί να επικεντρωθεί σε κάποια καθοριστική στιγμή για την πορεία του αθλητή ή σε κάποιον αγώνα ο οποίος τον έφτασε στην κορύφωση της προσπάθειάς του. Φυσικά μία τέτοια αφήγηση μπορεί να εμπεριέχει μέσα είτε μία νίκη η οποία τον καθόρισε σαν άνθρωπο αλλά και σαν αθλητή, είτε να αφορά μια ήττα η οποία τον βοήθησε να φτάσει στη λύτρωση του ή τον έκανε να δει την κατάσταση πιο πεισματικά και έτσι να είναι καλύτερος την επόμενη φορά.

Επιπλέον ο συγγραφέας μπορεί να εμβαθύνει σταδιακά στο χαρακτήρα του αθλητή να αναπτύξει τον χαρακτήρα του μέσα μέσα μέσα από διάφορα στάδια που έχει περάσει είτε ψυχολογικά είτε σωματικά για να φτάσει στο στόχο του. Τέτοια κείμενα στοχεύουν στον ψυχισμό του αθλητή. Για αυτό είναι έντονες οι περιγραφές της εσωτερικής πάλης με τον εαυτό του αλλά και στιγμές αμφιβολίας οι οποίες πολλές φορές κυριαρχούν μέχρι να φτάσει στην τελική αναγνώριση αξίας του.

Άλλο ένα κεντρικό θέμα το οποίο θίγεται σε διηγήματα και νουβέλες αθλητικού περιεχομένου έχει να κάνει με την έννοια της αποτυχίας. Είναι αρκετές οι φορές οι οποίες παρουσιάζουν τις ήττες των αθλητών και τους στόχους που δεν κατάφεραν να επιτύχουν. Η αποτυχία αυτή λειτουργεί βέβαια σαν μια εμπειρία η οποία μπορεί να οδηγήσει στη μάθηση και να παίξει ρόλο στην αναδιαμόρφωση του χαρακτήρα του αθλητή προς το καλύτερο. Φυσικά μέσα από αυτή δίνεται το έναυσμα της εξερεύνησης της συναισθηματικής αντίδρασης του αθλητή σε μια στιγμή της αποτυχίας. Άλλωστε δεν υπάρχει αθλητής ο οποίος δεν έχει βιώσει έστω μία φορά την ήττα και αυτό τον βοηθά έτσι ώστε να εξελίσσεται και να ωριμάζει τόσο σωματικά όσο και πνευματικά αυτές οι είναι στιγμές αλλαγής οι οποίες οδηγούν στην αυτογνωσία και την αναζήτηση σε βάθος του εαυτού τους με σκοπό την αυτοβελτίωση και την αναζήτηση του εαυτού τους. Επιπλέον, ο αθλητής παλεύει με την αβεβαιότητα μέχρι να νιώσει ότι είναι έτοιμος να μπει στον αγώνα και εννοείται πως δεν λείπει η νευρικότητα από όλα τα παραπάνω συναισθήματα η οποία μάλιστα υπάρχει πριν από κάθε αγώνα.

Φυσικά δεν θα μπορούσαμε να παραλείψουμε και άλλο ένα συχνό θέμα το οποίο εμφανίζεται σε αθλητικά λογοτεχνικά κείμενα το οποίο αφορά τη σχέση του προπονητή ή του δασκάλου με τον αθλητή. Η αθλητική καθοδήγηση είναι πάρα πολύ σημαντική και έχει πολύ κρίσιμο ρόλο για τη

διαμόρφωση του αθλητή, τόσο για την σωματική του διάπλαση όσο και για την διαμόρφωση του χαρακτήρα του. Ο προπονητής συνήθως παρουσιάζεται σαν σύμβολο πειθαρχίας το οποίο δείχνει μόνο τον στόχο στον αθλητή και τον βοηθάει έτσι ώστε να μάθει να διαχειρίζεται τις δυσκολίες που θα έρθουν και τον συμβουλεύει για το πως θα ανταπεξέλθει και θα βγει από αυτές για να μπορέσει να πλησιάσει τον στόχο του. Στα λογοτεχνικά κείμενα συχνά η σχέση αυτή περιγράφεται μέσα την ελευθερία λόγου που υπάρχει μεταξύ τους. Γίνονται και αναφορές στις συμβουλές που δίνει ο προπονητής πριν από έναν αγώνα αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας αλλά αναφέρονται και στην ψυχολογική υποστήριξη που προσφέρει ανεξαρτήτως αποτελέσματος. Φυσικά υπάρχουν και κείμενα και κυρίως νουβέλες οι οποίες αναπτύσσουν πολύ πιο διεξοδικά τη σχέση του αθλητή με το προπονητή του και δείχνει όλο το χρονικό της αλληλεπίδρασης που υπάρχει μεταξύ τους σχέση. Βέβαια όπως και σε κάθε άλλη ανθρώπινη σχέση έτσι και στη σχέση προπονητή – αθλητή μπορεί να υπάρξουν συγκρούσεις μεταξύ τους, απογοητεύσεις ακόμα και στιγμές που η ρήξη είναι πάρα πολύ έντονη. Ωστόσο τις περισσότερες φορές καταφέρνουν και βρίσκουν μια μέση λύση και οδηγούνται σε μία βαθύτερη και πιο ουσιαστική σχέση οποία δείχνει και το μεγάλο ιδεώδες του αθλητισμού το οποίο είναι ότι ο αθλητισμός ενώνει.

Ας φέρουμε λοιπόν μερικά παραδείγματα από κάποια διηγήματα και νουβέλες που είδαμε παραπάνω και ας δούμε τα νοήματα της ιδέας και τις αντιλήψεις που προβάλλονται. Ας ξεκινήσουμε με το “πυγμάχο και τη γόησσα”. Το διήγημα αυτό επικεντρώνεται στη συνάντηση ενός πυγμάχου με μια γοητευτική γυναίκα η οποία καθόρισε την αγωνιστική του πορεία αλλά και την προσωπική του ζωή. Εδώ βλέπουμε τη σύγκρουση του αθλητικού και του προσωπικού κόσμου, καθώς η σχέση του πυγμάχου με τη γυναίκα μοιάζει σαν ένα ακόμη αγώνα στον οποίο χαρακτήρες τελείως διαφορετικοί μεταξύ τους αντιμάχονται. Ο πυγμάχος έχει ένα στόχο, να φέρει σε πέρας τον αγώνα του αλλά σε αυτό στέκεται εμπόδιο η συναισθηματική αδυναμία που έχει για τη γυναίκα. Επίσης στο διήγημα περιγράφεται έντονα η επίδραση που μπορεί να έχει στην απόδοση ενός αθλητή η προσωπική του ζωή αλλά επίσης βλέπουμε και τη στάση της γυναίκας η οποία στέκεται εμπόδιο στην προσωπική εξέλιξη του αθλητή παίζοντας με την ψυχολογία του πριν από έναν κρίσιμο αγώνα. Αυτό μας δείχνει επίσης ότι ακόμη και άτομα του στενού περιβάλλοντος μπορεί να σταθούν τροχοπέδη στην προσωπική εξέλιξη.

Άλλο ένα τέτοιο παράδειγμα είναι ιστορία του “φιλιππίνου γίγα” στην οποία παρουσιάζεται ένας ξένος αθλητής ο οποίος προσπαθεί να βρει τη θέση του σε μια ξένη χώρα και να ενταχθεί σε αυτή. Ο αθλητής αυτός αισθάνεται πολύ μόνος του και αποξενωμένος καθώς δεν έχει κανέναν εκεί πέρα πάρα μόνο της σωματική του διάπλαση η οποία του βοηθάει στο χώρο του αθλητισμού. Ο συγγραφέας περιγράφει πως ο αθλητής μπορεί να ξεχωρίζει λόγω τα αναστήματος του όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η κοινωνία τον έχει αποδεχθεί απόλυτα έτσι υπάρχει μια σύγκρουση ανάμεσα στην εξωτερική σωματική δύναμή του και στην εσωτερική του πάλη με τη αποδοχή της κοινωνίας η οποία τον κάνει εύθραυστο και ευάλωτο. Επιπλέον, παρουσιάζεται η προσπάθεια του να ενταχθεί σε μια κοινωνία που δεν τον κατανοεί, και αυτό τον ρίχνει ψυχολογικά. Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι παρόλο που η σωματική του δύναμη τον ωθεί σε μία νίκη, αυτός δεν παίρνει τη χαρά την οποία ήλπιζε να πάρει. Αντίθετα εκείνη είναι μία από τις στιγμές, στην οποία νιώθει ακόμα πιο μόνος καθώς δεν έχει κανένα να μοιραστεί τη χαρά του. Έτσι ο συγγραφέας εδώ τονίζει το θέμα της αποδοχής από την κοινωνία αλλά και ότι η αίσθηση της επιτυχίας στην αθλητισμό δεν σημαίνει πάντα ότι μπορεί να καλύψει πάντα τις συναισθηματικές ανθρώπινες ανάγκες κάποιου.

Θα συνεχίσουμε με ένα ακόμα παράδειγμα το οποίο ασχολείται με θέματα τα οποία αναφερθήκαμε παραπάνω. Το λογοτεχνικό αθλητικό έργο “Το τελευταίο νοκ άουτ” παρουσιάζει έναν αγώνα πυγμαχίας στον οποίο ο αθλητής βρίσκεται αντιμέτωπος όχι μόνο με τον αντίπαλό του αλλά και με τους εσωτερικούς του δαίμονες τους οποίους παλεύει να νικήσει. Ο τίτλος λειτουργεί περισσότερο συμβολικά καθώς αναφέρεται στη σωματική ήττα που βιώνει ένας αθλητής μετά από κάποια ηλικία όσο και στην ψυχολογική κατάρρευση του. Ένα από τα πιο έντονα σημεία του διηγήματος είναι όταν ο αθλητής βρίσκεται σε μία θέση στον αγώνα όπου μειονεκτεί του αντιπάλου και τότε η

ψυχολογική ένταση που έχει κορυφώνεται γίνεται ένα με την σωματική προσπάθεια που καταβάλλει. Στο τέλος ο συγγραφέας αφήνει να εννοηθεί ότι πολλές φορές μια τέτοια εσωτερική διαμάχη μόνο σε καλό μπορεί να βγάλει καθώς είναι μια ευκαιρία για να ξεκινήσει κάποιος πάλι από το μηδέν και να λυτρωθεί από οτιδήποτε τον απασχολούσε και τον κρατούσε πίσω.

Μέσα από το διήγημα “για 25.000 δολάρια” είδαμε ένα άλλο θέμα το οποίο υπάρχει συχνά στις θεματικές της αθλητικής λογοτεχνίας αυτό δεν είναι άλλο από τον καθοριστικό ρόλο που παίζει ένα το χρήμα τόσο στην εξέλιξη της αθλητικής πορείας κάποιου όσο και στο ηθικό των αθλητών. Επίσης παρουσιάζεται η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, η οποία κάνει πολύ κακό στη ψυχολογία των αθλητών αφού χάνουν το νόημα της προσπάθειας αλλά ταυτόχρονα τους δίνει και μια ευκαιρία να συνεχίσουν τη ζωή τους οικονομικά εύρωστοι όταν περάσουν τα χρόνια και αλλάξουν αναγκαστικά καριέρα.

Στη συνέχεια βλέπουμε τον κεντρικό ήρωα ο οποίος συμμετέχει σε ένα αγώνα και αντιμετωπίζει μια ηθική σύγκρουση. Από τη μία του προσφέρονται αρκετά χρήματα με σκοπό να χάσει τον αγώνα και έτσι να αναδειχθεί ένας άλλος αθλητής ο οποίος θα πάρει τη θέση του και από την άλλη να μην αποδεχτεί τα χρήματα και να παίξει κανονικά γνωρίζοντας πως θα κερδίσει αφού υπερτερεί του αντιπάλου. Στο σημείο αυτό ο αθλητής πρέπει να αποφασίσει αν θα πάρει τα χρήματα και θα βοηθήσει την οικογένειά του και θα καλύψει κάποιες προσωπικές υποχρεώσεις που υπάρχουν ή να θα αγωνιστεί κανονικά με σκοπό να διατηρήσει την τιμή του και τον τίτλο του. Η απόφαση του αθλητή στο τέλος είναι να πάρει τα χρήματα και να χάσει τον αγώνα έχοντας στο μυαλό του το μέλλον της οικογένειάς του. Αυτή η απόφαση δεν τον κάνει χαρούμενο και παρουσιάζονται όλα τα ψυχολογικά σκαμπανεβάσματα που έχει όπως ένα τεράστιο ψυχικό κενό που δεν μπορεί να το γεμίσει κανένα οικονομικό ποσό.

Ας φέρουμε λοιπόν ένα τελευταίο παράδειγμα από τα νοήματα και της ιδέες που προβάλλονται στα λογοτεχνικά κείμενα τα οποία έχουμε δει. Η “Χίλντα και το ρεκόρ” παρουσιάζει την ιστορία ενός αθλητή που ενώ είναι αποφασισμένος να καταρρίψει ένα ρεκόρ στο άλμα. Την ίδια περίοδο γνωρίζει μια γυναίκα και το συναισθηματικό κομμάτι τον επηρεάζει τόσο που και τον κάνει να χάσει το στόχο του και να βάλει άλλες προτεραιότητες. Παρόλα αυτά η κοινωνία και ο περίγυρος του τον πιέζουν έτσι ώστε να συνεχίσει την προσπάθεια και να μην εγκαταλείψει το προσωπικό του στόχο. Έτσι βλέπουμε το πόσο λεπτές είναι ισορροπίες ανάμεσα στο ψυχικό και το σωματικό κομμάτι και πως και τα δύο χρειάζονται για να υπάρξει ένα αποτέλεσμα το οποίο θα επιφέρει μία νίκη.

Όλα τα παραπάνω καταλήγουν ότι στα λογοτεχνικά κείμενα με αθλητικό περιεχόμενο την περίοδο 1955-1965 θεματική τους αντλείται από τις εμπειρίες των αθλητών και γενικότερα τον ευρύτερο αθλητικό χώρο. Οι συγγραφείς παρουσιάζουν στα διηγήματα και τις νουβέλες τους το επίκαιρο θέμα του αθλητισμού και χρησιμοποιούν τη σωματική προσπάθεια που καταβάλλουν οι αθλητές σαν ένα μέσο το οποίο οδηγεί σε μια βαθύτερη εξερεύνηση των ζητημάτων που αναφέρει. Τέλος βασικό κομμάτι αυτής της εξερεύνησης αφορά τα ψυχολογικά και προσωπικά ζητήματα που κρύβονται πίσω από κάθε αθλητή και κάθε ομάδα.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΠΟΤΥΧΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗΣ

[ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ]-ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ.

Στον χώρο του αθλητισμού υπάρχει ένα συγκεκριμένο χρονικό περιθώριο εισαγωγής του ανθρώπου. Η ηλικία αυτή είναι από τα 10 έως τα 20 χρόνια.

Το χρονικό αυτό διάστημα δοκιμάζει τον αθλητισμό ώστε να καταλήξει στο να μείνει ως αθλητής ή να ασχοληθεί ως φίλαθλος, στην δεύτερη περίπτωση μένουν χαραγμένες μακρινές αναμνήσεις. Σπάνιες είναι και οι περιπτώσεις των αδιάφορων προς την παλιά αγάπη τους, τον αθλητισμό. Πάντα όμως μένουν οι ιστορίες που αφηγούνται και σε πολλές περιπτώσεις γράφουν χρονογραφήματα.

Το 1930 το ενδιαφέρον των νέων είχαν κατακλείσει τα σπορ και η φυσιολατρία, ήταν τα δυο πιο διαδεδομένα πράγματα που μπορούσε κάποιος να ασχοληθεί. Το διαδεδομένο σπορ στην Ελλάδα ήταν το ποδόσφαιρο. Μόλις είχε ξεκινήσει να ακμάζει στην ελληνική κοινωνία και να εμφανίζονται οι πρώτες διασημότητες του χώρου αυτού.

Η αποθέωση των παικτών από την νεολαία ήταν συχνό φαινόμενο και οι αποθέωση από το κοινό τεράστια με αποτέλεσμα πλέον να μαζεύονται στις γειτονίες και γήπεδα για να παίξουν και οι ίδιοι οι νέοι ποδόσφαιρο.

Αρκετοί παίρνουν την απόφαση με τα δεδομένα που επικρατούσαν και την λατρεία της νεολαίας να ιδρύσουν συλλόγους, στην περίπτωση μας ο σύλλογος είχε διπλό σκοπό πρώτον την δημιουργία ποδοσφαιρικής ομάδας και δεύτερον εκδρομές στην φύση. Η έδρα του ήταν στο Μεταξουργείο και το όνομα αυτής <Ο.Φ.Α.Ν.Α>, Όμιλος Φυσιολατρών Νέων Αθηνών.

Ο δεύτερος στόχος δεν επιτεύχθηκε καθώς τα μέλη είχαν χωριστεί σε δυο κόμματα και κάθε Κυριακή αντί να πηγαίνουν εκδρομές στην φύση έκαναν γενικά συμβούλια για να αναλάβει την αρχηγία το άλλο κόμμα αλλά ο πρώτος σύντομα θα γινόταν πραγματικότητα.

Έτσι ξεκίνησαν οι προπονήσεις δε δύο ομάδες των 7-8 ατόμων. Βασικός στόχος να διαπρέψει η ομάδα και έτσι ξεκίνησαν οι εντατικές προπονήσεις.

Ο πρωταγωνιστής μας διάλεξε την θέση του κυνηγού. Φανταζόταν ένα λαμπρό ποδοσφαιρικό μέλλον με τρίπλες, κεφαλιές, σουταρίσματα όλα αυτά τα όνειρα τον οδήγησαν να δηλώσει συμμετοχή. Οι προπονήσεις ξεκίνησαν το μόνο τεχνικό πρόβλημα ήταν ότι φορούσε γυαλιά και έπρεπε να προσέχει μην του έρθει καμιά μπάλα στα μούτρα την ώρα του αγώνα.

Με το που ξεκίνησε ο αγώνας τα όνειρα του έγιναν πραγματικότητα θα γινόταν ένδοξος ποδοσφαιριστής όμως του ήρθε η μπάλα στα μούτρα μέσα στην αφηρημάδα του, τα γυαλιά έσπασαν, το όνειρό ναυάγησε. Μονό μια ζάλη έμεινε από το όνειρο, μια απογοήτευση και νέα γυαλιά. Ήταν η τελευταία του φορά στο γήπεδο ως αθλητής, πλέον μόνο σαν οπαδός θα επισκεπτόταν τα γήπεδα. Έπειτα με συνδρομή των μελών και εράνους αγοράστηκαν στολές για την ομάδα ώστε να κυκλοφορούν ευπαρουσίαστοι στους αγώνες, το οποία φυλάχτηκαν σε ένα μεγάλο σπίτι του ενός από τον σύλλογο αφού δεν υπήρχε χώρος, καθώς ο σύλλογος είχε την έδρα σε ένα γραφείο. Στις προπονήσεις δεν φορούσαν τις στολές για να μην φθαρούν, τις κρατούσαν καθαρές για τους αγώνες. Η μεγάλη μέρα έφτασε με πολύ συγκίνηση για τους αθλητές και τους φιλάθλους της ομάδας περιμένοντας με ανυπομονησία την νίκη. Η τελική όμως προπόνηση έπρεπε να γίνει με την στολή και έτσι με εντολή του ανώτερου πήγαν σπίτι του Κώστα να πάρουν τις στολές. Τα ρούχα είχαν εξαφανιστεί. Τα είχε πουλήσει!

Αυτό λοιπόν ήταν το τέλος της ομάδας αλλά και του συλλόγου.

3. ΈΝΑΣ ΠΑΛΙΟ Σ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ...

[ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ]- ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

Υπάρχει το ρητό που λέει ότι η ιστορία επαναλαμβάνετε σε κάθε στάδιο της ζωής.

Στον τομέα του αθλητισμού τίποτα δεν επαναλαμβάνεται, τίποτα δεν αλλάζει, αλλά συνήθως οι επιδόσεις εξελίσσονται προς το καλύτερο. Το μόνο που έμεινε ίδιο στον αθλητισμό είναι οι άνθρωποι του αθλητισμού, αν και η αγνή αθλητική ιδέα ξεθωριάζει. Ο αθλητισμός από την σκοπιά του φιλάθλου θα βοηθούσε στην εκτίμηση από όσους δεν ασχολούνταν αν κράταγε τον παλιό του

χαρακτήρα. Όμως η άνοδος του αθλήματος είχε αντίθετα αποτελέσματα στα ήθη και τις αντιλήψεις περί αθλητικής ιδέας. Πρέπει όμως να σταθούμε στις ένδοξες στιγμές του αθλητισμού και στις όμορφες αναμνήσεις και να αγνοήσουμε στις ντροπιάστικες στιγμές της τωρινής κατάστασης που επικρατεί στην χώρα αυτό.

Το μόνο που δεν γίνεται να διαψεύσει κάποιος είναι η ύπαρξη των επαγγελματιών αθλητών σε καθένα ξεχωριστό άθλημα, με την έννοια του αυστηρού επαγγελματία. Υπήρχαν και πολλοί σπουδαίοι αθλητές πριν τριάντα χρονιά σε διάφορους τομείς του αθλητισμού όπως: βόλεϊ ,ακόντιο ,δισκοβολία κλπ. Το έπαθλο σε σχέση με σήμερα όμως διέφερε αρκετά. Το έπαθλο του νικητή παλαιότερα ήταν υλικό , παγωμένο νερό και λουκούμι ή μπακαλιάρους με ρετσίνες έπαθλο που πλήρωναν οι ηττημένοι. Για τον λόγο αυτό ονομάστηκε <λουκουμος> η προσπάθεια τους.

Την εποχή εκείνη πολλά ήταν τα αστερία των αθλημάτων που καταλάμβαναν πολλές τιμές με τα τεράστια προσόντα τους στα αθλήματα .

Πολύ σημαντικά ονόματα είναι οι αδερφοί Ανδριανόπουλοι που διέπρεψαν στο ποδόσφαιρο και τον κλασικό στίβο. Ο Αριστείδης πέθανε σε νεαρή ηλικία όμως η λαμπρή καριέρα του ως σφαιροβόλος δεν ξεχνιέται με το πέρασμα των χρόνων .

αλλά και ο πυγμάχος Φάνης Τζανετόπουλος ο οποίος έχει φέρει τεράστιες νίκες για την Ελλάδα από μεγάλους ξένου μποξέρ.

Ένας δημοσιογράφος της εποχής όταν γύρισε ηττημένος από την Αίγυπτο έγραψε ότι κουράστηκε να νικά πρωταθλητές στην Αλεξάνδρεια.

Προσπαθούσε να δημιουργήσει φανταστικούς αντίπαλους διηγούμενος σε θαυμαστές ανύπαρκτες ιστορίες νίκης και όταν τον έφερναν σε δύσκολη θέση με ερωτήσεις έβαζε τις φωνές χωρίς να δίνει απαντήσεις!

4. ΨΑΡΟΚΥΝΗΓΙ ,ΤΟ ΣΠΟΡ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ [ΔΟΚΙΜΙΟ] – ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΡΟΥΣΑΛΗΣ.

Το ψάρεμα είναι ένα ανερχόμενο σπορ στην χώρα μας μιας και οι συνθήκες και τα πρώτα ψαροντούφεκα έχουν κάνει την εμφάνιση τους, μια λαμπρή εμφάνιση για την Ελλάδα που προηγούμενη δεν έχει ξανά υπάρξει. Τα γαλάζια νερά της χωράς και την αγάπη των Ελλήνων για το υδάτινο στοιχείο έχει γίνει αγαπημένη συνήθεια για το καλοκαίρι. Είναι σχετικά νέο άθλημα αν σκεφτεί κανείς ότι τα τελευταία τρία χρονιά έχουν έρθει τα πρώτα ψαροντούφεκα.

Θεωρείται πλέον ένα δημοφιλές σπορ καθώς συνδυάζει το κυνήγι ,ένα από τα αγαπημένα σπορ των ανδρών, την εξερεύνηση της θάλασσας και φυσικά θεωρείται τάση της εποχής . Ο βαθμός δυσκολίας είναι μεγάλος αφού απαιτούνται φυσικά και πνευματικά προσόντα σε συνδυασμό κάτι που φυσικά δεν διαθέτουν όλοι και επίσης μεγάλη εμπειρία για τις ιδιαίτερες συνήθειες που έχει το κάθε ψάρι.

Είναι ένα σπορ δύσκολο με μεγάλες δεξιότητες και πείρα μιας και οι αρχάριοι βουτούν στα 3-4 ,οι κάλοι φτάνουν στα 6-8 μετρά , οι πάρα πολύ έμπειροι φτάνουν έως και τα 10-12 μέτρα.

Υπάρχουν και μερικοί που έμπειροι φτάνουν και μέχρι τα 15-18 μέτρα , το οποίο είναι δύσκολο αλλά και πολύ επικίνδυνο.

Ανάλογα με τη εμπειρία του κυνηγού επιλέγεται η τοποθεσία κι το βάθος βεβαία δεν υπάρχει εγγύηση για καλή ψάρια μιας και όλα εξαρτώνται από την ικανότητα του κυνηγού. Στα μικρά βάθη είναι πιο εύκολο το κυνήγι συνήθως κυνηγούν ψάρια που είναι κριμένα στην τρυπά τους όπως για παράδειγμα στείρες, πετρόψαρα, σαργούς, ροφούς, βλάχους, σφυρίδες, μυλοκόπια κλπ. Άλλοι πάλι προτιμούν αφρόψαρα όπως τα λαβράκια , τους κέφαλους ,τις τσιπούρες , τους τόνους. Τα ψάρια είναι ευκίνητα και είναι δύσκολο να τα χτυπήσουν χρειάζεται συντονισμός κινήσεων με αποτέλεσμα να αυξάνετε η δυσκολία. Οι περισσότεροι νέοι ψαράδες δεν γνωρίζουν πολλά από αυτά τα ψάρια μερικά δεν τα έχουν δει πάρα μόνο σε πάγκους ιχθυοπωλείων. Βεβαία υπάρχει και ένα μεγάλο πρόβλημα είναι ότι με το συνεχές κυνήγι έχουν αραιώσει αισθητά τους ψαρότοπους και έτσι πλέον αρκούνται σε αξιοθρήνητα ψάρια όμως ο ψαροντούφεκάς δεν κυνηγάει τέτοια ψάρια και για αυτό ξανοίγονται μακριά για μια καλύτερη ψαριά. Αν δεν είσαι κάλος και στα πιο φημισμένα μέρη ψάρι δεν θα βρεις

ούτε ο εξοπλισμός δεν μπορεί να βοηθήσει σε τέτοιες περιπτώσεις.

Ο εξοπλισμός που θα χρησιμοποιήσει σε συνδυασμό με την τοποθεσία είναι βασικά για την εξασφάλιση της ψαριάς όμως χωρίς τεχνογνωσία δεν υπάρχει επιτυχία.

Ο κίνδυνος το ψαρέματος δεν οφείλεται στα θαλάσσια πλάσματα μόνο ένας ψαροντουφεκάς μπορεί να τα αποφεύγει συνήθως οι φυσικές αίτιες προκαλούν ατυχήματα όπως η έλλειψη οξυγόνου , η θερμοκρασία ,η κούραση της καρδιάς , η απότομη απώλεια θερμίδων κλπ.

Για αυτούς τους λόγους πρέπει να είναι προσεκτικοί όσο κάλοι και αν είναι στο ψαροντούφεκο.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΧΩΡΙΣ... ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

[ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ]- ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Το κείμενο γυμναστική χωρίς.. γυμναστική αναφέρεται σε μια κουβέντα που γίνεται ανάμεσα σε μία παρέα φίλων οι οποίοι συζητούν για τη γυμναστική και τα οφέλη της . Ο ένας της παρέας ισχυρίζεται πως είναι πιο αθλητικός και πρεσβεύει το “νους υγιής εν σώματι υγιή” κάνοντας κάθε μέρα μία ώρα γυμναστική ή και περισσότερο. Έτσι αρχίζει μια συζήτηση για την γυμναστική που πρέπει να κάνει κάποιος για να διατηρήσει την ευκινησία του. Αυτός ο οποίος αθλείται αναφέρει την ρουτίνα της γυμναστικής του η οποία τον κρατά σε φόρμα. Από την άλλη όμως και αφού ακούει για το πρόγραμμα αυτό ένας από την παρέα ο Αριστείδης ισχυρίζεται πως κάνουμε γυμναστική όλη μέρα χωρίς να το καταλαβαίνουμε μέσα από απλές καθημερινές ασκήσεις. Μέσα από διάφορα παραδείγματα προσπαθεί να πείσει τους υπόλοιπους ότι κάνει και αυτός γυμναστική μέσα από απλές καθημερινές δραστηριότητες. Τέτοιες μπορεί να είναι το δέσιμο των κορδονιών, όταν γυρίζει το κεφάλι του δεξιά αριστερά για να δει αν έρχεται κάποιο αυτοκίνητο ,ότι τρέχει να προλάβει το λεωφορείο ακόμα και το όταν ανοίγει την εφημερίδα είναι ένα είδος γυμναστικής. Και αφού φέρνει όλα αυτά τα παραδείγματα συνεχίζει λέγοντας ότι γυμναστική είναι ωφέλιμη και δεν είναι μόνο αυτή που γίνεται στο γυμναστήριο και τους λέει ότι στην καθημερινότητα κάνει πάρα πολλές ασκήσεις οι οποίες θα μπορούσα να θεωρηθώ γυμναστική και πως δεν χρειάζεται το γυμναστήριο για να θεωρηθεί γυμνασμένος.

ΈΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ

[ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ]-ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

Το ευθυμογράφημα αυτό αναφέρεται στα τέσσερις διαφορετικές ιστορίες γύρω από τα σπορ στην Ελλάδα. Το πρώτο αναφέρεται σε ένα παίκτη ποδοσφαίρου από τον παναθηναϊκό ο οποίος δεν μπόρεσε να βάλει γκολ παρόλο που ήταν δίπλα στο τέρμα αλλά για την αποδοκιμασία των συμπαίκτων του για αυτό. Αλλά βλέποντας πόσα είναι τα θετικά που έχει προσφέρει στην ομάδα του , του συγχωρούσαν τέτοιες άτυχες στιγμές ακόμα και σε κρίσιμους αγώνες.

Στην δεύτερη ιστορία κύριο πρόσωπο είναι ένας τερματοφύλακας του ολυμπιακού τον Γραμματικόπουλο ο οποίος άφησε εποχή στο χώρο του ποδοσφαίρου . Έτσι σε έναν αγώνα στην Γιουγκοσλαβία ο φωτορεπόρτερ πίεζε τον Γραμματικόπουλο για πιο εντυπωσιακές αποκρούσεις με αποτέλεσμα να αποσυντονιστεί στην προσπάθεια αυτή και να μπει γκολ στο τέρμα του. Τότε έγινε έξαλλος και πασάλειψε το πρόσωπο του φωτορεπόρτερ με λάσπη επειδή αυτός ήταν υπεύθυνος για το γκολ που έφαγε για να μπορέσει να του δώσει το υλικό που ήθελε .

Τέλος η τρίτη ιστορία αναφέρεται σε δύο πυγμάχους οι οποίοι βρίσκονται μαζί με άλλους σε ένα γεύμα προς τιμή της εθνικής ομάδας στην Λαζάννη. Εκεί βρίσκονται δυο πυγμάχοι ο Μπότασης και ο Γεωργακόπουλος. Ο ένας, ο Μπότασης ήταν σοβαρός και εντυπωσιακός με τα σήματα του και ο Γεωργακόπουλος που ήταν πιο χωρατατζής και έβγαλε επίτηδες τα 100 σήματά του από την τσέπη του για να πει πως είναι αρχηγός και ζήτησε να φέρει μύτες κατ' εξαίρεση γιατί ήταν αρχηγός. Να σημειωθεί ότι ούτως η άλλως θα προσέφεραν μύτες στους αθλητές απλά το έκανε με χιουμοριστική διάθεση για να τις φέρουν νωρίτερα .

ΈΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ [ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ]-ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

Στο ευθυμογράφημα αυτό υπάρχουν τρεις αυτοτελείς ιστορίες σχετικά με το χώρο του αθλητισμού. Η πρώτη αναφέρεται σε δύο οπισθοφύλακες τον Κουραύτη και τον Φελερμή που ήταν μέλη του εθνικού ο πρώτος τον εγκατέλειψε και πήγε στον ολυμπιακό ενώ ο δεύτερος παρέμεινε εκεί. Ο Φελερμής δεν τον συγχωρέσε για αυτή την μεταγραφή και οι ποδοσφαιρικές μονομαχίες τους ήταν πάντα έντονες. Μετέπειτα η δεύτερη αναφέρεται στο κύπελλο βαλκανικού ποδοσφαίρου στα Σόφια και συγκεκριμένα στον αγώνα Ελλάδα-Γιουγκοσλαβία όπου ο Ρουμάνος διαιτητής αποδοκιμάστηκε από τους Βούλγαρους έντονα λόγω της κακής διαιτησίας του. Με το που τελείωσε ο αγώνας του επεφύλαξαν μια πρωτότυπη τιμωρία, άρχισαν να του πετάνε καθώς στα αποδυτήρια βρεγμένα φραντζολάκια, έτσι αυτός μπήκε μέσα χάλια και με κολλημένες ψίχες στο πρόσωπο του.

Η τρίτη ιστορία αναφέρεται έναν αγώνα μεταξύ Ρουμανίας -Γιουγκοσλαβίας του βαλκανικού κυπέλλου με διαιτητή τον κ. Σταύρο Χατζόπουλο. Στον αγώνα αυτό από τα 25 λεπτά του πρώτου ημιχρόνου μέχρι και τη λήξη του αγώνα 'βούιζε' το γήπεδο από τις αποδοκιμασίες και ήταν τόσο έντονες όσο και το παράστημα του διοικητή. Εκείνο το απόγευμα ο ουρανός ήταν βαριά συννεφιασμένος και προέβλεπαν ότι θα έχει τρομερή καταιγίδα, εν τέλει η θεομηνία δεν ξέσπασε ο αγώνας τελείωσε. Μετά τον αγώνα ο κύριος Χατζόπουλος μπήκε στα αποδυτήρια συνοδευόμενος από αστυνομικούς λόγω των αποδοκιμασιών για ασφάλεια και αργότερα φεύγοντας από τον αγώνα ο κύριος Χατζόπουλος πήγε στο ξενοδοχείο και είπε ότι ο καιρός έφταιγε και συγκεκριμένα μια αστραπή η οποία τον έκανε να μην δει το φάουλ το οποίο έγινε καθώς είχε κλείσει τα μάτια του . Έτσι κατέληξε ότι αυτή η αστραπή ήταν η αρχή όλων των αποδοκιμασιών. Στην τελευταία ιστορία αναφέρεται στη διαμάχη δύο πυγμάχων που είχαν διαφορές μεταξύ τους. Ο ένας κρατούσε ένα πακέτο τυλιγμένο στο χέρι του και ενώ βρισκόταν σε θέση μάχης δεν το άφησε από το χέρι του. Τότε ο άλλος τον χτύπησε και βγήκαν αίματα αλλά δεν ήταν του αντιπάλου. Τα αίματα βγήκαν από το πακέτο που κρατούσε στο χέρι το οποίο περιείχε μέσα ένα αρνί. Τότε αυτός άφησε το πακέτο και εξαφανίστηκε.

ΈΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ.. [ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ]- Ν. ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

Τα παρακάτω κείμενα αποτελούν ιστορίες από τον χώρο του αθλητισμού .

Η πρώτη ιστορία αναφέρεται στον αθλητή του άλματος επι κοντό σε έναν αγώνα του τους Αιγύπτιους πράγμα που τελικά κατάφερε με πολύ έξυπνο τρόπο . Φορώντας αν τέλη την παραδοσιακή μαντίλας τους δείχνοντας σεβασμό με αυτόν τον τρόπο.

Η δεύτερη ιστορία μας μεταφέρει στον χώρο του ποδοσφαίρου συγκεκριμένα δύο παίκτες του ΠΑΟ βρέθηκαν σε σχέση με δύο μπαλαρίνες. Σε μια κοινή εκδρομή η ζήλια της μιας από τις δύο κόντεψε να δημιουργήσει μεγάλο πρόβλημα. Επειδή ο σύντροφος της έκανε ένα κομπλιμέντο στην φίλη της , εκείνη άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου εν κίνησή και έπεσε . Πάλι καλά πήγαινε με μικρή ταχύτητα και δεν δημιουργήθηκε δυστύχημα παρά μόνο λίγες γρατσουνιές.

Η τρίτη ιστορία μας είναι αφιερωμένη σε μια φάρσα. Ένας ξυλοκόπος δέχτηκε πρόταση για δουλεία στο στάδιο χωρίς όμως να υπάρχει δουλεία. Το έμαθε από τους φύλακες ότι ο πρόεδρος του σταδίου έχει αδυναμία στο να κάνει φάρσες.

Καταλήγοντας στην τελευταία ιστορία μας πρέπει να αναφέρουμε ότι οι συντάκτες δεν αφήνουν ασχολίαστες πράξεις του αθλητισμού.

Οι εκπρόσωποι λοιπόν της ΕΠΟ άφησαν χωρίς χρήματα τους ποδοσφαιριστές δημιουργώντας οι ποδοσφαιριστές επεισόδια βίας . Ο συντάκτης που έστειλε τηλεγράφημα χαλώντας το σχέδιο της ΕΠΟ τιμωρήθηκε με έναν πολύ πρωτότυπο τρόπο , του εξαφάνισαν το διαβατήριό και δεν μπορούσε

να γυρίσει στην χώρα.

ΈΝΑΣ ΟΠΑΔΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΤΗΤΟΥ [ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ]-ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Το χρονογράφημα αυτό αναφέρεται σε κάποιον ο οποίος είναι λάτρης του ποδοσφαίρου αλλά δεν παίρνει ποτέ το μέρος καμία ομάδας όταν παρακολουθεί αγώνα. Το μέρος που παίρνει είναι αυτό το διαιτητή, καθώς είναι ένα πρόσωπο το οποίο έχει τους πάντες απέναντί του τόσο τους παίκτες όσο και τις οπαδούς και των δύο ομάδων. Ο διαιτητής είναι αυτός ο οποίος έχει οξύτατη αντίληψη, να είναι ψύχραιμος και απτόητος έτσι ώστε να μπορέσει να απονείμει ποδοσφαιρική δικαιοσύνη. Επίσης πρέπει να έχει τα μάτια του δεκατέσσερα για να παρακολουθεί τα πάντα αλλά και να μη μεροληπτεί υπέρ κανενός. Οι θεατές είναι πάντα έτοιμοι να πέσουν πάνω του και να τον κατηγορήσουν όταν δεν έχουν το αποτέλεσμα που θέλουν να ακούσουν, δεν λαμβάνουν υπόψιν τους ότι είναι και αυτός άνθρωπος και μπορεί να του ξεφύγει κάτι κατά λάθος. Οι θεατές χωρίζουν τους διαιτητές σε τρεις κατηγορίες, τους τυπικούς, τους σχολαστικούς και αυτούς που έχουν μια ευρύτερη αντίληψη αλλά κανένα από τα τρία είδη δεν τους ικανοποιεί. Επιπλέον, παρόλες τις παραπάνω δυσκολίες και τις αποδοκιμασίες των θεατών, ο διαιτητής πρέπει να έχει κύρος και να ακούγεται αλλά να μην ακούει τι λένε οι υπόλοιποι για αυτόν. Η θέση του είναι δύσκολη και επικίνδυνη καθώς όταν οι αγώνες δεν πάνε καλά οι φανατισμένοι τον κυνηγούν για να του επιρρίψουν κατηγορίες και πολλές φορές όταν τα πράγματα αγριεύουν μεταφέρονται ακόμη και στο νοσοκομείο σε κακή κατάσταση. Είναι πολλές οι φορές που συμβαίνει αυτό και αν γλιτώσουν τις σωματικές βλάβες δεν γλιτώνουν ποτέ από τις ψυχικές. Όλοι οι παραπάνω λόγοι δείχνουν για ποιο λόγο κάποιος δείχνει περισσότερο της συμπάθειας του στον διαιτητή.

ΑΜΗΝ [ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ]-ΚΛ

Στο ευθυμογράφημα αυτό βλέπουμε την περιγραφή ενός ποδοσφαιρικού αγώνα μεταξύ Ελλάδας-Αιγύπτου από ένα εκφωνητή ραδιοφωνικού σταθμού ο οποίος παρουσιάζει τον αγώνα με τόση αγωνία που έχει παρασύρει τους πάντες. Πολύς κόσμος έχει μαζευτεί εκεί και φίλαθλοι αλλά και περαστικοί και ακούνε την περιγραφή αυτή σε ένα συνοικιακό καφεενεδάκι. Στην περιγραφή του ακούγονται πολλά ονόματα παικτών κι ένα από αυτά είναι το Αμίν. Ο κόσμος πληθαίνει έξω από το καφεενεδάκι και ανάμεσα στο πλήθος πλησιάζουν και δύο εργάτες με απορία για να δούνε τι γίνεται εκεί κι έχει μαζευτεί τόσος κόσμος και σπρώχνουν πότε τον έναν, πότε τον άλλον από τους διπλανούς του για να ρωτήσουν τι συμβαίνει. Οι διπλανοί τους δείχνουν την τηλεόραση από όπου ακούγονται όλες αυτές οι συγχυσμένες λέξεις από το στόμα του προπονητή. Σε κάποια φάση του αγώνα μπαίνει γκολ από την Αίγυπτο από τον Αμίν και οι δύο εργάτες που βρίσκονταν εκεί και δεν είχαν μπει στο νόημα του παιχνιδιού κατάλαβαν ότι το Αμίν που ακουγόταν στη διάρκεια του αγώνα είχε να κάνει με το θρησκευτικό χαρακτήρα της ομάδας και πως είχαν στρέψει τις ελπίδες τους στο Θεό για να κερδίσουν και δεν κατάλαβαν ότι όλα αυτά τα Αμίν που ακούγονταν είχαν να κάνουν με το όνομα του παίκτη.

11ο ΤΕΥΧΟΣ ΟΙ ΧΑΡΑΜΟΦΑΗΔΕΣ [ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ]-ΚΛ

Το ευθυμογράφημα αυτό διαδραματίζεται μέσα σε ένα πειρατικό ταξί το οποίο περνάει κάτω από

τη στάση του ΚΤΕΛ και πήρε οχτώ άτομα αντί για πέντε που χωράει κανονικά και αφού τους στοίβαξε όλους μαζί . Στην αρχή το ταξί σταματούσε και ρωτούσε αν θέλει να ανέβει κάποιος αλλά στην πορεία άρχισαν να ορμάνε και να διεκδικούν θέση μόνοι τους περαστικοί καθώς ήταν ταλαιπωρημένοι από τα ΚΤΕΛ. Ο ταξιτζής είπε πως θα τους χρεώσει μόνο ένα δίφραγκο τον καθένα και τους πήρε όλους. Οι επιβάτες ήταν στρυμωγμένοι και ο ταξιτζής τους ρώτησε αν θέλουν να βάλει ραδιόφωνο αλλά κανέναν δεν ενδιέφερε αν θα έχει μουσική έτσι όπως ήταν στρυμωγμένοι. Αφού δεν πήρε καμία απάντηση πήρε πρωτοβουλία και το άνοιξε και έβαλε την περιγραφή ενός αγώνα του ολυμπιακού ο οποίος έχασε διάφορες ευκαιρίες για γκολ. Τότε ένας πελάτης τον ρώτησε τι ακριβώς εννοούν με τον όρο ότι τροφοδοτούν οι παίκτες ο ένας τον άλλον και ο ταξιτζής αγανακτισμένος που δεν είχε καταφέρει να πάει στο γήπεδο αλλά και που δεν έχει μπει ακόμα γκολ του απάντησε ότι είναι όλοι χαραιοφάδες.

ΔΕΝ ΘΑ ΓΕΡΑΣΕΤΕ ΠΟΤΕ ΑΝ ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΤΡΩΤΕ [ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ]-ΣΤΑΝΛΕΥ ΜΑΘΙΟΥΣ

Το άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε από το περιοδικό “ΤΑ ΣΠΟΡ” από τον Άγγλο ποδοσφαιριστή Στάνλεϋ Μάθιου ο οποίος αποκαλύπτει ένα από τα μυστικά του που τον κρατάνε σε φόρμα όλα αυτά τα χρόνια και του επιτρέπουν να είναι ένας από τους καλύτερους αθλητές στα 47 του χρόνια .Ο Στάνλεϋ λέει ότι πολλοί απορούν με την φυσική του κατάσταση και τονίζει ότι δεν έτυχε να είναι τέτοιος ο οργανισμός του που τον βοηθάει να την συντηρεί όπως πιστεύουν οι περισσότεροι, ούτε η φύση του έδωσε δυνατότητες που δεν έδωσε σε άλλους .

Αναφέρει ότι αυτός κάνει πράγματα για τον εαυτό του, αθλείται τρώει σωστά και φροντίζει τον εαυτό του. Η φύση κάνει ότι μπορεί και δίνει τα μέσα για να παραμείνει κάποιος νέος ακόμα και σε προχωρημένη ηλικία. Έτσι αρχίζει και θέτει κάποια ερωτήματα σχετικά με το πόσοι άνθρωποι ξέρουν να τρώνε με τον σωστό τρόπο. Δηλαδή, πόσοι ξέρουν να μασάνε σωστά , πως και πότε πρέπει να τρώνε αλλά και ποιες τροφές τους κάνουν καλό και ποιες όχι. Μέσα από αυτές τις ερωτήσεις που θέτει δίνει και τις απαντήσεις και αρχίζει να τα αναλύει ένα ένα. Ένα από τα μυστικά που συμβάλλουν στο να φαίνεται κάποιος νεότερος και να έχει αντοχές είναι ο τρόπος που μασάει το φαγητό και το αντίκτυπο που έχει στην υγεία του. Σύμφωνα με το άρθρο οι περισσότεροι άνθρωποι τρώνε γρήγορα και αφηρημένα καθώς δεν μασάνε το φαγητό τους όσο χρειάζεται. Συνήθως απλά το κομματιάζουν και τρώνε γρήγορα και αυτό έχει ως αποτέλεσμα ο οργανισμός να αποβάλλει τις τροφές χωρίς να χωνεύει και αυτό προκαλεί προβλήματα στην υγεία του όπως πονοκεφάλους, κούραση και άλλα προβλήματα υγείας. Για να διατηρήσει κάποιος τη νεανική εμφάνιση του σύμφωνα με τον Μάθιου πρέπει να μασάει αργά έτσι ώστε ο οργανισμός να προλάβει να κάνει τη πέψη σωστά. Ο ίδιος ο Μάθιου το είχε διαβάσει σε κάποιο άρθρο ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο άνθρωπος δεν τρέφεται από αυτά που τρώει αλλά από αυτά που χωνεύει και από τότε το τηρεί στην καθημερινότητα του και είναι βασικό να το τηρούν όλοι για να έχουν καλύτερη υγεία και ευεξία. Επιπλέον αναφέρει ότι παίζει τεράστιο ρόλο στην υγεία μας και το τι φαγητά τρώμε και φέρνει σαν παράδειγμα ότι τα κρέατα και τα “βαριά φαγητά “ είναι πιο νόστιμα και τα προτιμούν οι περισσότεροι αλλά κάνουν κακό στην υγεία . Ο ίδιος προτείνει φρούτα και λαχανικά ως το κλειδί της επιτυχίας για τον αθλητισμό. Τέλος αναφέρεται στις σωστές ώρες φαγητού και ποτού , γιατί όσο σωστά και αν τρώει και αν μασάει κάποιος αν δεν ξέρει ποτε πρέπει να φάει πάλι κάνει κακό στον οργανισμό του. Πρέπει να θέσει τα σωστά όρια και στο φαγητό και στο ποτό και να ξεφύγει από τη συνήθεια του να τρώει και να πίνει μηχανικά αλλά να το κάνει μόνο όταν το χρειάζεται πραγματικά ο οργανισμός του. Επίσης αναφέρει και κάποια παραδείγματα όπως ότι πρέπει να ξεχωρίζουμε τη δίψα μας είναι άλλη φυσική δίψα κι άλλη εκείνη που νομίζουμε ότι έχουμε και τη 'σβήνουμε' με ένα ποτήρι αλκοόλ ή είμαι κάποιο αναψυκτικό. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με την πείνα, άλλο πραγματική φυσική πείνα που υπάρχει όταν έχουμε ώρες να φάμε κι άλλη πείνα που απλά τρώμε επειδή έχει έρθει η ώρα του φαγητού. Αυτά είναι τα μυστικά του για να τις εξαιρετικές αθλητικές του επιδόσεις και τη νεανικότητα του σώματος του.

ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΚΑΛΟΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΑΙ [ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ] – ΜΠΙΛΛΥ ΣΤΗΛ.

Υπήρχε η ερώτηση σχεδόν πάντα πώς θα μπορούσε κάποιος να γίνει τόσο καλός επαγγελματίας ποδοσφαιριστής όμως η απάντηση είναι η εξής: Για να γίνει κάποιος καλός ποδοσφαιριστής το μόνο που πρέπει να κάνει είναι να εξασκήσει και την τεχνική.

Βέβαια πριν από αυτά πρέπει να αναλύσουμε κάποιες γενικές αρχές το ποδόσφαιρο είναι ένα παιχνίδι που πάντα εξελίσσεται και μαθαίνεις όσο ικανός και να είσαι πάντα μπορείς να εξελιχθείς

Δεν είναι τυχαίο πως όσοι παίζουν μέχρι μεγάλης ηλικίας λένε ότι θα θέλαν να συνεχίσουνε για λίγο ακόμα μέχρι να πάρουν όλη τη γνώση που έχει να τους δώσει το ποδόσφαιρο .Αυτό που συμβαίνει στα υπόλοιπα επαγγέλματα το βλέπουμε και εδώ όσο μαθαίνεις εξελίσσεσαι οι μεγαλύτεροι ποδοσφαιριστές αγαπούσε το ποδόσφαιρο από μικρά παιδιά δεν σταματούσαν να προπονούνται.

Είναι ένα άθλημα που πάντα εξελίσσεται και μαθαίνει κανείς όσα χρόνια και αν παίζει και τελικά γίνεται καλύτερος. Οι μεγάλοι παίκτες δεν παύουν να προπονούνται στιγμή..

Ακόμα δεν πρέπει να ξεχνάμε τα θετικά που προσφέρει στην υγεία αφού το κάπνισμα και το αλκοόλ δεν είναι καλοί σύμβουλοι για να φτάσει ένας αθλητής σε υψηλή θέση.

Φυσικά η προπόνηση είναι σημαντικότερη, σαν διασκέδαση με πολλές αλλαγές ,ασκήσεις και τριβή με την μπάλα.

Έπειτα το σημαντικότερο είναι το θέμα της προπόνησης η οποία πρέπει να γίνεται τακτικά αλλά όχι μονότονα γιατί δεν πρέπει να κουράζεται ο παίκτης πρέπει να θέλουνε την προπόνηση για διασκέδαση και όχι ρουτίνα ώστε να την κάνουν σωστά. ένα συνδυασμός πολλών μυϊκών ασκήσεων και εννοείται η πρακτική με την μπάλα είναι η τέλεια προπόνηση

Η αντοχή σε αυτό το άθλημα είναι απαραίτητη σε θέσεις γραμμής και όχι μόνο, είναι αβαντάζ να τρέχει γρήγορα ο παίκτης οπότε η ταχύτητα χρειάζεται για μικρές αποστάσεις.

Επίσης το ανάστημα μπορεί να ωφελήσει ειδικά σε έναν που παίζει κεντρική θέση ή τον τερματοφύλακα αλλά αυτό δεν έχει να κάνει με το πόσο καλός ποδοσφαιριστής είναι ανάλογα με το ύψος του.

Οπότε όλοι τα παραπάνω σε συνδυασμό με την αντίληψη , θέληση και τελειοποίηση κάνουν τον τέλειο ποδοσφαιριστή.

Βασικό αξεσουάρ για αυτό είναι τα καλά παπούτσια και τα προστατευτικά ποδιών . Τελικά είναι μεγάλος κόπος το ποδόσφαιρο για όσους δεν ξέρουν.

ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ ΈΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ [ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ]- ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Το κολύμπι είναι το εθνικό άθλημα των Ελλήνων , όσα αθλήματα και αν κάνουμε είναι η πιο φθηνή χαρά και πλούσια άσκηση που βελτιώνει το σώμα. Βοηθάει σημαντικά στην βελτίωση του σώματος. Οι συγκυρίες, οι ακρογιαλιές τα κύματα κι το γαλάζιο της θάλασσα συμβάλλει ώστε πολλά άτομα κάθε ηλικίας να έρχονται να παίζουν για να δροσίζονται βέβαια αρκετοί από αυτούς πνίγονται κάθε χρόνο αυτό συμβαίνει λόγω ανοργανωσιάς. Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών για την αποφυγή των ατυχημάτων στην κολύμβηση ήθελε να ληφθούν μέτρα τα οποία δεν ξέρουμε αν τεθήκαν σε εφαρμογή.

Το παράδοξο σε αυτή τη συνέλευση ήταν ότι ανάμεσα στους εκλεκτούς καλεσμένους που είχαν καλέσει για να λύσουν το πρόβλημα δεν βρίσκονται άτομα από τον χώρο του αθλητισμού και της κολύμβησης. Το ερώτημα είναι ποιος παρουσίασε το μεγάλο πρόβλημα των πνιγμών που γίνονται στα ρηχά νερά των ακρογιαλιών αφού έλειπαν οι αρμόδιοι . Το θέμα είναι μεγάλο καθώς πρόκειται για το εθνικό μας άθλημα το οποίο αν δεν είναι σίγουρα πρέπει να γίνει. Αν υπήρχαν οι αρμόδιοι θα

είχαν προλάβει πολλές αστοχίες όπως για παράδειγμα θα είχαν πάρει τις καλύτερες αποφάσεις όπως να διδάσκουν το κολύμπι δάσκαλοι και όχι λιμενοφύλακες που δεν το γνωρίζουν κιόλας. Επίσης είχανε προλάβει και άλλη μία στοιχεία υποψήφιοι στις εισαγωγικές εξετάσεις για τη γυμναστική ακαδημία θα έπρεπε να ξέρουν υποχρεωτικά κολύμπι από πριν πράγμα ανέξοδο για την ακαδημία. Αν αυτά είχανε γίνει από πριν θα ήτανε πιο εύκολα όλα και δεν θα χρειαζόταν οι λιμενάρχες να διδάσκουν κολύμπι. Επίσης αν κάποιος έρχεται μαθημένος από το σπίτι του ξέροντας κολύμπι δεν χρειάζεται να αρχίσεις από την αρχή ενώ αυτός που δεν ξέρει χρειάζεται περισσότερο χρόνο μέχρι να γίνει γυμναστής. Κάθε φοιτητής που βγαίνει από τις σχολή θα έπρεπε να ξέρει άριστο κολύμπι και πολλές άλλες ειδικότητες.

Αν και το μεγάλο θέμα είναι η συχνότητα των μπάνιων , φυσικά η σχολή δεν είναι μόνο το πρόβλημα καθώς οι νέοι γυμναστές δεν κάνουνε πάνω από 20 μπάνια το χρόνο καθώς μερικοί είναι από περιοχές που δεν βρίσκονται δίπλα στη θάλασσα και ακόμα δεν μπορούν να μουν συνέχεια στην θάλασσα επειδή μερικές φορές δεν το επιτρέπει ο καιρός. Βεβαίως συμβάλει αρκετά το ότι οι εγκαταστάσεις που είναι απειροελάχιστες μόνο όσοι το διδάσκουν ασχολούνται μαζί του ουσιαστικά.

Το πρόβλημα θα λυνόταν αν όλοι οι γυμναστές πήγαιναν σε όλες τις παραλίες και δίδασκαν τους πολίτες κολύμπι επί πληρωμή του κράτους. Αλλά η μεγάλη έλλειψη υποδομών δε βοηθάει σε αυτό. Η έλλειψη χειμερινών κολυμβητριών είναι η αιτία να μην μαθαίνουν μπάνιο οι γυμναστές καθώς φεύγουν για τις πατρίδες το διάστημα της καλοκαιρινής κολύμβησης.

Το ποσοστό των Ελλήνων που δεν ξέρουν μπάνιο είναι τεράστιο και σε χώρες τις Ευρώπης που δεν έχουν καν θάλασσα είναι πολύ μικρό. Αν ξέραμε μπάνιο δν θα πνιγόμασταν στις ρηχές ακρογιαλιές

Λίγα λόγια για τα γεγονότα, τις πράξεις και τα πρόσωπα που παρουσιάζονται στα χρονογραφήματα και στα ευθυμογραφήματα

Τα αθλητικά χρονογραφήματα και τα ευθυμογραφήματα είναι δύο λογοτεχνικά είδη που συνδέονται με την αφήγηση. Ασχολούνται με αθλητικά και καθημερινά θέματα και έχουνε μια σχολαστική προσέγγιση πάνω σε ζητήματα αθλητισμού αλλά και των κοινωνικών γεγονότων που επηρεάζονται από αυτον. Τα χρονογραφήματα είναι μια σύντομη αφηγηματική μορφή κειμένου δημοσιογραφικής αφήγησης και ασχολούνται με τους αθλητές και με τους αγώνες που δίνουν . Επίσης ασχολούνται με τον περίγυρο των αθλητών όπως τους προπονητές αλλά και με τις ομάδες και τους αθλητικούς συλλόγους. Τα χρονογραφήματα συνδυάζουν οι αθλητικά δρώμενα με τη

κριτική αλλά και τις προσωπικές σκέψεις που έχει ο κάθε αθλητής και πόσο αυτές τον επηρεάζουν στην πορεία του . Το ύφος αυτό των κειμένων είναι πιο ανάλαφρο και φιλικό προς τον αναγνώστη καθώς έχει ένα πιο χαλαρό ύφος γραφής. Στόχος του είναι να δώσει έμφαση στα αθλητικά γεγονότα που συμβαίνουν και απασχολούν τον τύπο και την επικαιρότητα. Επιπλέον, δίνει έμφαση και στους ίδιους τους αθλητές κάνοντας παρατηρήσεις και σχόλια που σχετίζονται με αυτούς . Τα κυρία χαρακτηριστικά τους είναι ότι περιέχουν προσωπικές απόψεις και κριτικές από τον από τον αρθρογράφο και οι αναφορές που υπάρχουν μέσα σε αυτά είναι πραγματικά αθλητικά γεγονότα που έχουν συμβεί. Το ύφος γραφής που χρησιμοποιεί ο αρθρογράφος είναι πιο απλό για να μπορεί να ταυτιστεί ο αναγνώστης αλλά και γιατί καυτηριάζει τα γεγονότα μέσα από την κριτική του άποψη. Άλλες φορές είναι πιο χιουμοριστικό το ύφος γραφής καθώς πρόκειται για άρθρα που εκδίδονται σε αθλητικό περιοδικό και πρέπει να τραβήξουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Το ευθυμογράφημα είναι και αυτό επίσης μια σύντομη μορφή κειμένου αλλά εδώ ο κύριος σκοπός του είναι να προκαλέσει γέλιο είναι η δημιουργήσει γενικότερα ένα διασκεδαστικό κλίμα. Το ευθυμογράφημα ασχολείται με διάφορα θέματα που συμβαίνουν στον κόσμο του αθλητισμού και επικεντρώνεται σε διάφορες καταστάσεις που συμβαίνουν στην καθημερινότητά , οι οποίες είναι κωμικές η περίεργα αστείες και αυτό τείνει να τις κάνει κωμικές. Στη δική μας περίπτωση το ευθυμογράφημα με αθλητικό περιεχόμενο παρουσιάζει τους αθλητές με έναν κωμικό και σατυρικό τρόπο. Έτσι παρουσιάζει διάφορα στιγμιότυπα που έχουν συμβεί κατά τη διάρκεια αγώνων και έχουν προκαλέσει πολύ γέλιο στους ανθρώπους που βρίσκονταν εκεί. Οι περιγραφές συνήθως των ευθυμογραφημάτων τείνουν να έχουν μια δόση υπερβολής, αλλά αυτό δεν τις κάνει παρεξηγήσιμες, καθώς είναι φανερό ότι κύριος στόχος τους είναι να σατιρίσουν την αθλητική επικαιρότητα. Επιπλέον συνοδεύονται συνήθως από κάποια εικόνα η οποία παρουσιάζει σκηνές από το θέμα που έχει το ευθυμογράφημα και σκοπός του είναι να βάλει τον αναγνώστη στο κλίμα της υπόθεσης, από το σατυρικό γεγονός που παρουσιάζει. Η γλώσσα γραφής τους είναι απλή, κατανοητή και ευχάριστη για όλους τους αναγνώστες. Άλλο ένα χαρακτηριστικό του ευθυμογραφήματος είναι ότι προσπαθεί να εστιάσει στις ανθρώπινες αδυναμίες αλλά και σε διάφορα γεγονότα τα οποία συνέβησαν και προκάλεσαν γέλιο τέτοια γεγονότα μπορεί να είναι ανατροπές που συνέβησαν τελευταία στιγμή, ευτράπελα κάποιου αγώνα και γενικότερα κωμικά περιστατικά .

Ας εμβαθύνουμε περισσότερο στις δύο αυτές μορφές κειμένου που αναφέραμε νωρίτερα το αθλητικό χρονογραφήματα είναι ένα είδος δημοσιογραφικής αφήγησης και συνήθως δημοσιεύεται σε εφημερίδες και περιοδικά. Εστιάζει στην αθλητικά δρώμενα αλλά δεν στέκεται μόνο στην καταγραφή γεγονότων , αλλά λειτουργεί σαν ένας χώρος ο οποίος είναι ελεύθερος να εκφράσει ο καθένας τις απόψεις του, να σχολιάσει, να επικρίνει τις καταστάσεις που σχετίζονται με τον αθλητισμό. Πολλές φορές παρουσιάζονται οι επιδόσεις που έχουν οι αθλητές και εξυψώνεται το μεγάλο ιδεώδες του αθλητισμού. Επιπλέον, ασχολείται περισσότερο με τον ψυχισμό των αθλητών εμβαθύνοντας έτσι στις ιστορίες που συμβαίνουν πριν και μετά τον αγώνα αλλά και τις σκέψεις που έχουν για αυτόν.

Μέσα από τα χρονογραφήματα ο αρθρογράφος προσπαθεί να αναδείξει τα συναισθήματα που έχουν οι αθλητές, τις ατομικές ιστορίες τους, τη συγκίνηση και τη δραματικότητα που υπάρχει πριν και μετά από κάθε αγώνα. Παρουσιάζει τις ήττες και τις νίκες τους με ένα πιο προσωπικό τόνο και προσπαθεί μέσα από το άρθρο του να σκιαγραφήσει τα συναισθήματα των αθλητών. Ενώ τα αθλητικά χρονογραφήματα έχουν κατά βάση ρεαλιστικό χαρακτήρα αφού καταγράφουν τα γεγονότα που συμβαίνουν, η αντικειμενικότητα πολλές φορές λείπει καθώς είναι έντονη η άποψη του συγγραφέα η οποία είναι καθαρά υποκειμενική. Οι προσωπικές απόψεις και σκέψεις που έχει ο αρθρογράφος αποτυπώνονται στο χαρτί με αποτέλεσμα ο αναγνώστης να νιώθει ότι έχετε πιο κοντά με αυτόν και έτσι η αθλητικές στιγμές γίνονται πιο έντονες για αυτούς. Έτσι είναι σαν ο συγγραφέας να βάζει ένα φίλτρο το οποίο περνάει στον αναγνώστη όλο το συναίσθημα, το πάθος και την αγωνία του αγώνα αλλά και των αθλητών.

Τα αθλητικά χρονογραφήματα χωρίζονται σε κατηγορίες ανάλογα με τη θεματολογία που το κάθε άρθρου. Έτσι, έχουμε τα αγωνιστικά γεγονότα στα οποία οι αθλητικοί χρονογράφοι παρουσιάζουν τις περιγραφές των αγώνων και συγκεκριμένα εκείνη τη περίοδο που μελετάμε (1955-1965) ασχολούνται περισσότερο με το ποδόσφαιρο, τη πυγμαχία και το στίβο. Επίσης αναλύει τις στρατηγικές που ακολουθούν οι αθλητές, τις τακτικές κάθε ομάδας αλλά παρουσιάζουνε και τα συναισθήματα των αθλητών και του κοινού. Ένα άλλο θέμα με το οποίο ασχολείται είναι το βιογραφικό κομμάτι ενός αθλητή έτσι πολλές φορές βλέπουμε κείμενα τα οποία εστιάζουν στη ζωή και την πορεία κάποιου αθλητή, αλλά και όλη τη πορεία του μέχρι να καταφέρει να φτάσει τους στόχους του τούτου. Τελευταίο κομμάτι της θεματολογίας που ασχολείται είναι περιγραφή των αγωνιστικών χώρων. Εκεί χρησιμοποιεί μια ζωντανή περιγραφή των αγωνιστικών χώρων και ασχολείται με άλλες λεπτομέρειες που μπορεί να επηρεάσουν έναν αγώνα όπως για παράδειγμα ο καιρός.

Από την άλλη έχουμε το ευθυμογράφημα το οποίο είναι και αυτό μιας σύντομης αφήγησης η οποία είναι καθαρά σατυρική και έχει ως σκοπό να προκαλέσει γέλιο και ένα ανάλαφρο συναίσθημα. Σε αντίθεση με το χρονογράφημα το ευθυμογράφημα εστιάζει περισσότερο στην αστεία πλευρά των πραγμάτων και πόσο μάλλον όταν αφορά τα αθλητικά δρώμενα συχνά χρησιμοποιεί την υπερβολή για να δημιουργήσει χιούμορ όταν κάποιες καταστάσεις αλλάζουν. Οι κωμικές περιγραφές του ευθυμογραφήματος εμπεριέχουν μέσα σε μεγάλο βαθμό ειρωνεία, σάτιρα, ανέκδοτα και γενικότερα κωμικές περιγραφές. Πολύ συχνά ευθυμογράφημα μπορεί να συνοδεύεται και μια εικόνα η οποία παρουσιάζει μία κατάσταση η οποία μπορεί να προκαλέσει γέλιο. Δεν διστάζει να αναδείξει τις ανθρώπινες αδυναμίες και τα ελαττώματα και ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά της είναι ότι μπορεί να πάρει ένα σοβαρό γεγονός και με μια δόση υπερβολής να το κάνει κωμικό. Άλλο ένα βασικό χαρακτηριστικό του ευθυμογραφήματος είναι ότι αιφνιδιάζει τον αναγνώστη μέσα από την ανατροπή των γεγονότων παρουσιάζοντας μια ξαφνική κωμική εξέλιξη που μπορεί να αλλάξει ακόμη και ολόκληρη την πορεία της αφήγησης.

Η θεματολογία των ευθυμογραφημάτων αθλητικού περιεχομένου παρουσιάζει τις αποτυχίες των αθλητών με χιουμοριστικό τρόπο και γελοιοποιεί διάφορες καταστάσεις. Ο συγγραφέας πολλές φορές κάνει σάτυρα για τον φανατισμό των φιλάθλων αλλά και για τις υπερβολές που μπορεί να κάνουν οι προπονητές ή και οι αθλητές. Φυσικά δεν λείπουν και τα απρόοπτα γεγονότα τα οποία έχουν την τάση όταν συμβαίνουν να δημιουργούν κωμικές καταστάσεις κατά τη διάρκεια του αγώνα, όπως για παράδειγμα μια λάθος κίνηση που μπορεί να κάνουν οι αθλητές. και στα ευθυμογραφήματα δεν λείπουν οι βιογραφικές αφηγήσεις οι οποίες τονίζουν τις αδυναμίες που έχουν οι αθλητές αλλά και τις καταστάσεις που δείχνουν την αστεία πλευρά που κρύβεται πίσω από τον αθλητισμό.

Φυσικά όμως δεν πρέπει να παραλείψουμε τον κύριο σκοπό που έχουνε και τα χρονογραφήματα και τα ευθυμογραφήματα, και τα δύο στοχεύουν στον αναγνώστη και την ευαισθητοποίησή του. Μέσω των χρονογραφημάτων παρουσιάζουν τα συναισθήματα των αθλητών και την ευαίσθητη πλευρά τους κατεβάζοντας τους από το βάθρο και δείχνοντας ότι είναι και αυτοί κανονικοί άνθρωποι οι οποίοι έχουν ελαττώματα, συναισθήματα και μπορούν να είναι ευάλωτοι. Μέσα από τις σάτιρα και το χλευασμό αναδεικνύουν τις υπερβολές και τις αδυναμίες του αθλητικού κόσμου και επιτρέπουν στους αναγνώστες να γελάσουν και να δουν την ανθρώπινη πλευρά του αθλητισμού, η οποία δεν είναι πάντα τέλεια.

Μέσα από τα σατυρικά κείμενα βλέπουμε την ανακούφιση του αναγνώστη μέσα από το γέλιο και το χλευασμό αστείων καταστάσεων. Οι αναγνώστες αποχωρίζονται πολλά από τα αρνητικά τους συναισθήματα για το χώρο του αθλητισμού, όπως όπως για παράδειγμα την αποτυχία που μπορεί να έχει η ομάδα τους. Επιπλέον οι αθλητές απομυθοποιούνται και φεύγουν από τη σφαίρα των αθλητών-ηρώων και παύουν να φαίνονται υπεράνθρωποι. Έτσι έρχονται πιο κοντά στην ανθρώπινη διάσταση και κριτικάρουν με τρόπο έμμεσο χρησιμοποιώντας το χιούμορ. Επίσης ασχολούνται με

διάφορα κοινωνικά φαινόμενα και κριτικάρουν συμπεριφορές χωρίς να προσβάλλουν άμεσα αυτούς που ασκεί κριτική.

Άλλο είναι κομμάτι το οποίο θίγεται έντονα μέσα από τη σάτιρα αφορά το φανατισμό και τις υπερβολές των φιλάθλων. Πολλές φορές που οι φίλαθλοι φανατίζονται σε υπερβολικό βαθμό με την ομάδα τους ή με αθλητές μεμονωμένα και γίνονται στόχος σάτιρας καθώς οι συμπεριφορές τους είναι υπερβολικές και έντονες. Η φανατική υποστήριξη πολλές φορές μπορεί να χαρακτηριστεί και να φανεί γελοία ειδικά όταν οι προσδοκίες που έχουν για τους αθλητές ή την ομάδα που υποστηρίζουν ψεύδονται. Ένα τέτοιο παράδειγμα μπορεί να είναι ένας φίλαθλος που πιστεύει τυφλά ότι η ομάδα του θα τα καταφέρει και θα κερδίσει και όταν αυτό δεν συμβαίνει διαψεύδεται. Εκεί έρχεται η σάτιρα η οποία δείχνει την απογοήτευση που βιώνει αλλά και την λανθασμένη ακραία πίστη που έχει πάνω σε έναν άνθρωπο η μία ομάδα η οποία απαρτίζεται από κοινούς θνητούς οι οποίοι έχουν καλές και κακές μέρες και αυτό σημαίνει ότι έχουν και νίκες και ήττες. Εδώ θα μπορούσαμε να πούμε ότι και η απόδοση των αθλητών και η υπερπροσπάθεια που καταβάλλουν πολλές φορές γίνεται αντικείμενο σάτιρας καθώς ένας αθλητής μπορεί να ετοιμάζεται πολύ καιρό για ένα αγώνα και να παρουσιάζει τον εαυτό του σαν νικητή και όταν έρθει η στιγμή του αγώνα και κάτι πάει διαφορετικά από αυτό που πίστευε και χάνει τότε η σάτιρα παίρνει πάλη θέση και διακωμωδεί την κατάσταση.

Με όλα τα παραπάνω καταλήγουμε ότι η σάτιρα και ο χλευασμός αναδεικνύουν τις υπερβολές και τις αδυναμίες που επικρατούν στον αθλητικό κόσμο. Μέσα από αυτά τα κείμενα οι αναγνώστες μπορούν να δουν μία πιο ανθρώπινη πλευρά του αθλητισμού, η οποία αναδεικνύει την ευάλωτη φύση των ανθρώπων. Τέλος καταφέρνει να προκαλέσει γέλιο και να ελαφρύνει το κλίμα δείχνοντας τα παθήματα των αθλητών και τα ευτράπελα που συμβαίνουν στο χώρο του αθλητισμού.

ΔΟΚΙΜΙΑ-ΚΕΙΜΕΝΑ ΜΕ ΔΟΜΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ ΑΓΑΠΙΑ ΤΟΥΣ ΘΑΡΡΑΛΕΟΥΣ [ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ,ΔΟΜΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ]

Ο Σάββας και η Σου Γεωργίου διέσχισαν τον Ατλαντικό με ένα σκάφος 8,5 μέτρων μήκος κάτι πρωτόγνωρο και αξιοθαύμαστο για τα ελληνικά δεδομένα. Οι δύο ωκεανοπόροι επέστρεψαν στην Ελλάδα και τους απονεμήθηκαν πολλές τιμές όπως ,το δίπλωμα πλοιάρχου στον Σάββα από τους πλοιάρχους του εμπορικού ναυτικού. Επίσης σε παγκόσμιο επίπεδο τον τίμησαν από τον Διεθνή Όμιλο Ωκεανοπορίας που έχει 250 μέλη αλλά ο Σάββας είναι ο πρώτος Έλληνας. Η Σου είναι η 61 Αμερικανίδα που τίμησαν. Το πρώτο του βιβλίο με τίτλο <<μια νεότερη Οδύσσεια>> γράφει ο Σάββας που αφορά την περιπέτειά τους . Βεβαία έγραψε και για το περιοδικό << ΤΑ ΣΠΟΡ>> σχετικό κείμενο για την ιστιοπλοία στην Ελλάδα και την κούρσα των Βερμούδων. Σε παγκόσμιο επίπεδο αυτή η κούρσα είναι από τις μεγαλύτερες και πιο ενδιαφέρουσες. Είναι επίσης από τις πολύ απρόβλεπτη με πληθώρα εξελίξεων που συναρπάζουν τους φιλάθλους της ιστιοπλοίας. Γίνεται κάθε δύο χρόνια και ο πρώτος που έδωσε την ιδέα ήταν ο Φλέμινγκ Ντεϋ το 1960.Στην αρχή θεωρούνταν επικίνδυνο γρήγορα όμως τα μέτρα που λήφθηκαν βοήθησαν στο να συμμετέχουν όλο και περισσότερα πλοία. Στα 50 χρόνια μόνο δύο σοβαρά ατυχήματα έλαβαν χώρα στον αγωνιστικό χώρο, το πρώτο το 1932 η <<Αντριάννα>> πήρε φωτιά , ένα αγγλικό πλοίο έσωσε το πλήρωμα εκτός από τον κυβερνήτη της. Το αγγλικό πλοίο τιμήθηκε για την ηρωική του πράξη με βραβείο . Το δεύτερο ατύχημα έγινε όταν το <<Έλντα>> έπεσε στις ξέρες των Βερμούδων. Το πλοίο βούλιαξε αλλά το πλήρωμα ευτυχώς σώθηκε αφού ο καπετάνιος άφησε λίγα πανιά για να τους δουν. Το ταξίδι αυτό είχε δύο μεγάλες δυσκολίες το δυνατό ρεύμα του Γκολφ Στρημη κι την ακτή των βερμούδων καθώς είχε επικίνδυνες ξέρες χρειάζεται ο κυβερνήτης ακρίβεια και τεχνογνωσία για να τα καταφέρει. Νικητής της κούρσας είναι αυτός που θα πετύχει το καλύτερο αποτέλεσμα με το χάντικαπ οχι όποιος

τερματίσει πρώτος ,το μέγεθος του σκάφους και οι ικανότητες του κυβερνήτη είναι καθοριστικά. Σε τέτοια περίπτωση μπορούσε να κερδίσει ένα αργό ή μικρό πλοίο κάτι που όταν συμβαίνει εξάπτει το ενδιαφέρον για τον αγώνα. Για α Ελληνικά δεδομένα η ιστιοπλοΐα είναι πολυέξοδη μ πενιχρές εγκαταστάσεις καθιστώντας τους αγώνες μεγάλων αποστάσεων δύσκολους. Ο ναυτικός αθλητισμός της χώρας πρέπει να επικρατήσει τον υγρό στίβο για να γίνει παράδοση του τόπου.

ΨΑΡΟΚΥΝΗΓΙ ,ΤΟ ΣΠΟΡ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ [ΔΟΚΙΜΙΟ] – ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΡΟΥΣΑΛΗΣ.

Το ψάρεμα είναι ένα ανερχόμενο σπορ στην χώρα μας μιας και οι συνθήκες και τα πρώτα ψαροντούφεκα έχουν κάνει την εμφάνιση τους, μια λαμπρή εμφάνιση για την Ελλάδα που προηγούμενη δεν έχει ξανά υπάρξει. Τα γαλάζια νερά της χώρας και την αγάπη των Ελλήνων για το υδάτινο στοιχείο έχει γίνει αγαπημένη συνήθεια για το καλοκαίρι. Είναι σχετικά νέο άθλημα αν σκεφτεί κανείς ότι τα τελευταία τρία χρόνια έχουν έρθει τα πρώτα ψαροντούφεκα.

Θεωρείται πλέον ένα δημοφιλές σπορ καθώς συνδυάζει το κυνήγι ,ένα από τα αγαπημένα σπορ των ανδρών, την εξερεύνηση της θάλασσας και φυσικά θεωρείται τάση της εποχής . Ο βαθμός δυσκολίας είναι μεγάλος αφού απαιτούνται φυσικά και πνευματικά προσόντα σε συνδυασμό κάτι που φυσικά δεν διαθέτουν όλοι και επίσης μεγάλη εμπειρία για τις ιδιαίτερες συνήθειες που έχει το κάθε ψάρι.

Είναι ένα σπορ δύσκολο με μεγάλες δεξιότητες και πείρα μιας και οι αρχάριοι βουτούν στα 3-4 ,οι κάλοι φτάνουν στα 6-8 μετρά , οι πάρα πολύ έμπειροι φτάνουν έως και τα 10-12 μέτρα.

Υπάρχουν και μερικοί που έμπειροι φτάνουν και μέχρι τα 15-18 μέτρα , το οποίο είναι δύσκολο αλλά και πολύ επικίνδυνο.

Ανάλογα με τη εμπειρία του κυνηγού επιλέγεται η τοποθεσία κι το βάθος βεβαία δεν υπάρχει εγγύηση για καλή ψάρια μιας και όλα εξαρτώνται από την ικανότητα του κυνηγού. Στα μικρά βάθη είναι πιο εύκολο το κυνήγι συνήθως κυνηγούν ψάρια που είναι κριμένα στην τρυπά τους όπως για παράδειγμα στείρες, πετρόψαρα ,σαργούς ,ροφούς, βλάχους,σφυρίδες, μυλοκόπια κλπ. Άλλοι πάλι προτιμούν αφρόψαρα όπως τα λαβράκια , τους κέφαλους ,τις τσιπούρες , τους τόνους. Τα ψάρια είναι ευκίνητα και είναι δύσκολο να τα χτυπήσουν χρειάζεται συντονισμός κινήσεων με αποτέλεσμα να αυξάνετε η δυσκολία. Οι περισσότεροι νέοι ψαράδες δεν γνωρίζουν πολλά από αυτά τα ψάρια μερικά δεν τα έχουν δει πάρα μόνο σε πάγκους ιχθυοπωλείων. Βεβαία υπάρχει και ένα μεγάλο πρόβλημα είναι ότι με το συνεχές κυνήγι έχουν αραιώσει αισθητά τους ψαρότοπους και έτσι πλέον αρκούνται σε αξιοθρήνητα ψάρια όμως ο ψαροντούφεκός δεν κυνηγάει τέτοια ψάρια και για αυτό ξανοίγονται μακριά για μια καλύτερη ψαριά. Αν δεν είσαι κάλος και στα πιο φημισμένα μέρη ψάρι δεν θα βρεις ούτε ο εξοπλισμός δεν μπορεί να βοηθήσει σε τέτοιες περιπτώσεις.

Ο εξοπλισμός που θα χρησιμοποιήσει σε συνδυασμό με την τοποθεσία είναι βασικά για την εξασφάλιση της ψαριάς όμως χωρίς τεχνογνωσία δεν υπάρχει επιτυχία.

Ο κίνδυνος το ψαρέματος δεν οφείλεται στα θαλάσσια πλάσματα μόνο ένας ψαροντούφεκός μπορεί να τα αποφεύγει συνήθως οι φυσικές αίτιες προκαλούν ατυχήματα όπως η έλλειψη οξυγόνου , η θερμοκρασία ,η κούραση της καρδιάς , η απότομη απώλεια θερμίδων κλπ.

Για αυτούς τους λόγους πρέπει να είναι προσεκτικοί όσο κάλοι και αν είναι στο ψαροντούφεκο.

5. Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΩΦΕΛΕΙ Ή ΒΛΑΠΤΕΙ; [ΔΟΚΙΜΙΟ] – Ο ΤΡΙΤΟΣ

Για να καταλάβουμε ακριβώς τι συμβαίνει χρειάζεται να διαχωρίσουμε το περπάτημα ,από την πεζοπορία και από το αγωνιστικό κομμάτι για να ώστε να κατανοήσουμε τον δρόμο ταχυτήτων. Για να φτάσουμε λοιπόν σε αυτό πρέπει να αποκτήσουμε μερικές στοιχειώδης γνώσεις. Ο διάσημος φυσιολόγος Magey μέσω σύντομων σημειώσεων μας αναλύει γνώσεις και συμπεράσματα για τις κινήσεις του ανθρωπίνου σώματος σε διάφορες φάσεις κίνησης όπως η πεζοπορία αλλά και το απλό

βάδισμα. Όλα αυτά έχουν να κάνουν με την ανάλυση των κινήσεων των ανθρώπων .

Με διάφορους μεθόδους όπως η χρωμοφωτογραφία και η μέθοδος των πελματικών αποτυπωμάτων μπορούμε να παρακολουθήσουμε και να αναλύσουμε τον βηματισμό βάσει πάντα κάποιων συγκυριών. Αναλύοντας τα ποδιά καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι ο βηματισμός έχει μεγάλες διαφορές από άτομο σε άτομο και από πόδι σε πόδι.

Έχουμε καταλήξει σε κάποια γενικά συμπεράσματα που ισχύουν συνήθως.

Το μόνο που γνωρίζουμε με σιγουριά είναι ότι η σωστή κίνηση χαρακτηρίζεται από αρμονία και ποικιλία αλλά και σταθερό πάτημα. Ακόμα το βάδισμα με δεμένα μάτια είναι δυσκολότερο και δεν μπορεί να είναι ευθεία χωρίς την βοήθεια των ματιών. Ο άνθρωπος και τα ζώα είναι πολύπλοκα και πολυσύνθετα κινητικά με τις κινήσεις να χαρακτηρίζονται δύσκολες . Αν παρατηρήσουμε το κεφάλι ακολουθεί την κίνηση του σώματος , η λεκάνη και τα γόνατα λυγίζουν προς τα πίσω και στρέφονται ανάλογα με την κίνηση των χεριών και των ποδιών. Επίσης μερικά βασικά συμπεράσματα για την βάδιση είναι ότι:

1)το μήκος των βημάτων είναι ανάλογο των κάτω άκρων και όχι του αναστήματος του ανθρώπου

2)ο σωστότερος ρυθμός ταχύτητας είναι 150 βήματα το λεπτό

3)ανάλογα το φορτίο που κουβαλάει κάποιος τα βήματα είναι μικρότερα

4) τα βήματα είναι μεγαλύτερα όσο το τακούνι είναι μικρότερο

5) τα βήματα είναι μεγαλύτερα στον ανήφορο και μικρότερα στην κατηφόρα

6)όσο μεγαλύτερα είναι τα βήματα τόσο πιο αργός είναι ο ρυθμός

Φυσικά και η στάση του σώματος είναι διαφορετική για κάθε άτομο μιας και η ποικιλία είναι μεγάλη.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι οι ανθρώπινες αρθρώσεις δεν είναι κατασκευασμένες για ακροβατικά και πρέπει να προφυλάσσονται από χτυπήματα για την σωστή λειτουργία του σώματος. Αυτό που μας κάνει μεγάλη εντύπωση είναι ότι το σώμα δεν ξεκολλάει από την γη άλλα τα ποδιά πατάνε ταυτόχρονα σε απλή κίνηση μόνο κάποια δευτερόλεπτα. Με αυτά τα στοιχεία καταφέρνουμε να υπολογίσουμε την ενεργεία που καταναλώνουμε σε συνδυασμό με την ποσότητα του οξυγόνου και του ανθρακικού οξέος, οι υπολογισμοί είναι περίπλοκοι. Καταλήγουμε στο ότι το τρέξιμο είναι το δυσκολότερο αγώνισμα αφού υπάρχουν στιγμές που κανένα από τα πόδια μας δεν πατάει έδαφος, αυτό συμβαίνει στην αλλαγή ποδιών. Μπορούμε να πούμε ότι αυτή είναι η διάφορα του απλού βαδίσματος με το τρέξιμο και είναι συγκλονιστικό αν σκεφτούμε την αιώρηση του σώματος και την μονοποδική στήριξη του σώματος από φυσική και αγωνιστική οπτική.

Για την σωστή αντίληψη του αθλητισμού θα μελετήσουμε τα φαινόμενα της άθλησης και θα σχηματίσουμε σωστότερη άποψη.

Ο ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΣ

[ΔΟΚΙΜΙΟ]- ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Ελάχιστα γνωρίζουμε για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ένας αθλητής πριν τον αγώνα , τα άγχη και τα προβλήματα μέχρι την ώρα του αγώνα . Το πλήθος υποδέχεται τον νικητή αθλητή ενός αγώνα 800 μέτρων με εντόνους πανηγυρισμούς και ενθουσιασμό αφού ξεπέρασε όλους τους προηγούμενους και καταφτάνει κουρασμένος μετά τον αγώνα αυτό ο μαραθωνοδρόμος. Φυσικά όλοι αγνοούν τον εσωτερικό αγώνα που και την έντονη προσπάθεια που είναι απαραίτητο στοιχείο όλων των αθλητών, το κοινό ενθαρρύνει όλο το χρονικό του αγώνα αλλά αυτό είναι μόνο λίγες στιγμές. Είναι η παρηγοριά του αθλητή που το κείνο συμμετέχει από την αρχή έως το τέλος του αγώνα τους συμπαραστέκεται άλλα και τους παρατηρεί σε όλη τους την προσπάθεια. Στην περίπτωση του μαραθωνίου όμως τα πράγματα αλλάζουν καθώς το ξέσπασμα του κοινοί διαρκεί μόνο λίγη ώρα μπροστά σε όλες εκείνες τις ώρες που οι αθλητές ξεπερνούν τον εαυτό τους. Ο αθλητής είναι μόνος για να αντιμετωπίσει την απόσταση και τον χρόνο άλλα και τον ψυχικό άθλο που πρέπει να ανταπεξέλθει. Το πλήθος υποδέχεται με τιμές τον νικητή την δεδομένη στιγμή αν και οι περισσότεροι δεν είναι σε θέση να εκτιμήσουν όλα όσα έγιναν στον αγώνα αφού λόγω του κόσμου μπορεί να μην έχει παρακολουθήσει όλη την έκβαση του αγώνα. Ο Μαραθώνιος πήρε το όνομα του από την διαδρομή Αθήνα προς τον Μάραθών. Καθιερώθηκε από έναν Γάλλο φιλέλληνα.

Αυτό το άθλημα προβάλλει την τεράστια αντίθεση της εποχής μας : την ταχύτητα που είναι μέρος της εποχής μας με το αίσθημα του ανικανοποίητου και τα ομαδικά συναισθήματα που αφαιρούν τα αισθήματα και χειραγωγούν τα άτομα . Είναι η εποχή της μαζικής ,ομαδικής παράγωγης και του αντιγράφου που παραμερίζει την ανθρώπινη ψυχή.

Να όμως που στην περίπτωση του μααραθωνίου οι δρόμοι γεμίζουν ξανά λάτρεις του αγώνα που ανυπομονούν για τις εξελίξεις αναγνωρίζουν την ατομική προσπάθεια και την βοηθάει να ξεφύγει από την μαζία και την ομάδα. Στον δρόμο όπου θα περνούσαν οι δρομείς είχε μαζευτεί πλήθος κόσμου και περίμεναν με ανυπομονησία τους αθλητές να φτάσουν και ρωτούσαν συνεχεία ποιος προηγείται και ποιος είναι ο καθένας που περνάει . Είναι στην καρδιά του λάου αυτός ο αθλητισμός που θυμίζει εποχές θριάμβων του παρελθόντος . Ποιο είναι βεβαία το κίνητρο του μααραθωνοδρόμου; είναι άραγε η δόξα και οι ζητωκραυγές που εισπράττει ποιος ψυχολόγος ή κοινωνιολόγος μπορεί να απαντήσει για το τι ωθεί κάποιον να κάνει αυτό τον άθλο των 62.000 βημάτων ώστε να τερματίσει. Είναι ίσως προσπάθεια της δοκιμασίας; πολλοί θεωρούν ότι αυτός που τρέχει αδιάκοπα στον δρόμο κάνοντας οικονομία δυνάμεων είναι ένα απλό σώμα με ευλυγισία όμως κάνουν λάθος ο μααραθωνοδρόμος όσο τρέχει σκέφτεται ,υπολογίζει και μελετά. Έχει χαρτογραφήσει τον δρόμο με όλες τις στροφές , τις ανηφόρες και τις κατηφόρες. Επίσης δεν σταμάτα να μελετά και τους αντιπάλους του καταβάλλοντας την κατάλληλη ενεργεία με βάση τα ερεθίσματα του περιβάλλοντος. Χρειάζεται τεράστιο ψυχικό σθένος να σκέφτεται κάποιος ενώ καταβάλλει τόσο μεγάλο σωματικό κόπο και οι δυνάμεις του να λιγοστεύουν όλο και περισσότερο χωρίς καμιά διευκόλυνση από κάποιον. Και συνεχίζει να τρέχει σε μια πόλη που δεν σταμάτα τους ράθυμους της. Τρέχει με σκοπό να τερματίσει, δεν είναι μηχανή είναι άνθρωπος και αγωνίζεται ενάντια στους φυσικούς νομούς του αθλητισμοί. Εκτός των άλλων η υπομονή και το θάρρος είναι η πρωτιά είναι ένας αγώνα Είναι κάτι για το οποίο θα τιμάται και όσο θα υπάρχει αρετή και πίστη στον άνθρωπο θα γίνεται ο Μααραθώνιος δρόμος.

ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΙΟΥ [ΔΟΚΙΜΙΟ]- ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Δεν μπορούμε να πούμε σίγουρα ποιος υπήρξε ο πρώτος κυνηγός αόριστα μπορούμε να το χρονολογήσουμε από τους αρχαίους χρόνους. Όμως το κυνήγι είναι σημαντικό και με ιδιαίτερη βαρύτητα από τους αρχαίους κιόλας χρόνους. Έχουμε στην κατοχή μας άπειρα συγγράμματα που το κυνήγι υποστηρίζεται ωραιοποιείται και εξυμνείτε. Πολλοί αρχαίοι ποιητές έχουν αναφέρει σε έργα τους το κυνήγι με τον Όμηρο να θεωρεί ότι ο άνθρωπος που κυνηγά ξεχωρίζει από τους άλλους σε ψυχή και δύναμη σωματική.

Ακόμα και στον μεσαίωνα οι κυνηγοί είχαν δικό τους τρόπο επικοινωνίας και συχνά φιλοξενούσαν ο ένας τον άλλο. Είχαν αναπτύξει αλληλεγγύη μεταξύ τους ένα δικό τους είδος συμβολαίου δίκες τους λέξεις συνθήματα ,ένα είδος αδερφοποιητός θα έλεγε κάνεις. Ένας θρύλος αναφέρει ότι κάποιος έγινε βασιλέας επειδή σκότωσε ένα λιοντάρι και έναν ταύρο! Ήταν σημαντικότερες εκείνη την εποχή οι θηρευτικές ικανότητες. Έγινε λοιπόν βασιλέας της Γαλλίας.

Το κυνήγι εξελίχθηκε πολύ στους αιώνες ως σήμερα που μπορεί κάνεις να βρει κυνηγητικά είδη σχεδόν παντού. Τι είναι όμως αυτό που κάνει το κυνήγι τόσο λατρευτό; Το συναίσθημα αυτό το καταλαβαίνουν μόνο όσοι το λατρεύουν . Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε τα οφέλη του στην φυσική κατάσταση και στο πνεύμα των κυνηγών. Το κυνήγι όμως δεν είναι μόνο αυτό είναι συναισθήματα που δεν μπορεί κάνεις να περιγράψει κάθε πρωί που ξυπνάει ανάμεσα στην νύχτα που τελειώνει και την μέρα που ξημερώνει με συντροφιά τον σκύλο του. Είναι ίσως η καλύτερη στιγμή

του κυνηγίου αυτή η ηρεμία. Μάλιστα πολλοί ξυπνάνε ώρες νωρίτερα ,βράδυ, ώστε να απολαύσουν αυτή την στιγμή. Παρατηρούν τις πρωίες ηλιαχτίδες του φωτός . Αυτό είναι κάτι που δεν περιγράφεται αν δεν το έχεις ζήσει. ο ήχος του θηράματος είναι μια γλυκιά μελωδία για τον κάθε κυνηγό είναι το κίνητρο να περιμένει υπομονετικά στην κρυψώνα του.

Το κυνήγι είναι μαγεία και τρόπος ζωής ίσως και ένα είδος ιδιαίτερης λατρείας . Αυτό το αποδεικνύει το γεγονός ότι μέχρι τα γέρματα πολλοί συνεχίζουν να πηγαίνουν για κυνήγι ακόμα και όταν δεν καταφέρνουν να χτυπήσουν το θήραμα τους, είναι ακόμα ζωντανό το κυνηγητικό τους πάθος. Φυσικά από πολλούς θεωρείται βίαιο άθλημα και υπάρχει η αιωνία απορία πως μπορούν να αφαιρέσουν με τόση ευκολία μια ζωή. Έτσι άδικα. Είναι μια αμήχανη ερώτηση που ξεκάθαρη απάντηση δεν υπάρχει καθώς η νιότη δεν υπολογίζει από οίκτο.

Η σκοποβολή είναι λύση για τους φιλόζωους .

Αλλά για όσους κυνηγούν όλο αυτό έχει μια δίκη του μέθης, μια αδρεναλίνη κάτι σαν πρωτόγνωρο αίσθημα.

Πάντως δεν είναι εύκολο πράγμα να είσαι κυνηγός.

. ΤΙ ΞΕΡΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ [ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ, ΕΡΕΥΝΑ] -ΚΩΣ.ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Η μελέτη του αθλητισμού κάθε χώρας εκτός των μεγάλων αθλητικών χώρων με μεγάλες παραδόσεις αποτελούνται από μεμονωμένες εντυπώσεις ή αντιλήψεις οι οποίες μερικές φορές δεν είναι και σωστές οι αντιλήψεις και τα συμπεράσματα που προκύπτουν. Σε αυτό το λάθος ενέπεσε και ο συγγραφέας του δοκιμίου αυτού καθώς σε περιορισμένο χρόνο χωρίς ειδική μελέτη των συνθηκών είναι αδύνατον να παρουσιάσει κάνεις ολοκληρωμένη εικόνα του αθλητισμού. Αυτό έγινε στην περίπτωση της Αμερικής καθώς η έρευνα ήταν πρόχειρη για μια τόσο μεγάλη χώρα σαν αυτή.

Για παράδειγμα τρεις σπουδαίες προσωπικότητες στην αθλητική σύνταξη στις ΗΠΑ δεν γνώριζαν την Ελλάδα ως αθλητική χώρα. Οι τρεις που ερωτήθηκαν απείχαν χιλιόμετρα μακριά ο ένας από τον άλλο αλλά το κοινό ήταν ένα δεν γνώριζαν την Ελλάδα ως αθλητική χώρα. Από διάφορες ερωτήσεις σε σημαντικά πρόσωπα της Αμερικάνικης Ολυμπιακής Επιτροπής συνειδητοποιεί κάνεις πόσο άγνωστη είναι η Ελλάδα για τον αθλητισμό της. Είναι σχεδόν προσβλητικό για το έθνος μας άλλα το ίδιο συμβαίνει και αν ρωτήσει κάποιος εμάς για κάποια άλλη χώρα. Το ότι μερικοί αναγνωρίζουν αθλητές άλλων χώρων είναι κολακευτικό για αυτούς αν σκεφτεί κάνεις ότι στην χώρα τους είναι τόσοι πολλοί που χάνονται στο πλήθος.

Βέβαια αν σκεφτούμε ότι και τα οικονομικά της χώρας είναι άγνωστα και όχι μόνο της δικής μας . Για να κατανοήσει κάνεις όλα αυτά έπρεπε να γίνει μια μικρή διάλεξη για την οικονομική κατάσταση που επικρατεί στον αθλητισμό, τους προϋπολογισμούς , τις τιμές των εισιτηρίων κλπ. Αν σκεφτεί κάνεις ότι στην Αμερική οι τιμές των εισιτηρίων μεταβάλλονται ανάλογα με την θέση και στην Ελλάδα είναι συγκεκριμένες είναι η πρώτη διάφορα που εντοπίζει κάνεις.

Όταν λοιπόν κατάλαβαν την οικονομία της χώρας και πόσο δύσκολο είναι να αθληθούν οι αθλητές το ενδιαφέρον αλλάζει υποβιβάζονται οι απαιτήσεις . Οι Αμερικάνοι για να επισκεφτούν μια άλλη χώρα δίνονται μεγάλα κεφάλαια . Έτσι αποφάσισαν να βοηθήσουν την Ελλάδα όπως έχουν κάνει πολλοί με οποιον τρόπο μπορούσαν ως φιλέλληνες. Είναι συγκινητικό σαν κίνηση. Το συμπέρασμα όμως είναι ότι αγνοούν σημαντικά τι συμβαίνει παρόλο που είναι πρόθυμοι να κάνουν ακόμα και προσωπικές θυσίες.

Τέλος, και εμείς αγνοούμε πολλά πράγματα όπως ότι πολύ σημαντικό σπορ στην Αμερική είναι το πατινάζ τελείως άγνωστο σε μας .

[ΔΟΚΙΜΙΟ]- ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Είναι γεγονός ότι ο διανοητικός κόσμος , καθηγητές και άτομα με υψηλούς τίτλους αδιαφορούν για τον αθλητισμό και τις εκδηλώσεις του μιλώντας για όλα αυτά με αγανάκτηση. Στέκονται απέναντι σε κάθε μορφή σωματικής άσκησης , σπορ ακόμα και του ποδοσφαίρου που είναι ευρέως διαδεδομένο. Όλα αυτά τα περιφρονούν μιλώντας με αγανάκτηση.

Μόνο μεγάλα ηλικιακά άτομα στέκονται αντιμέτωποι προς τον αθλητισμό. Το ποδόσφαιρο είναι η μοναδική ψυχαγωγία του ελληνικού λαού στις μεγάλες πόλεις άλλα και τα χωριά, το άθλημα που λατρεύεται από το πλήθος και ίσως η διέξοδος τους.

Όλη αυτή η αγάπη για τον γίγα των αθλημάτων , το ποδόσφαιρο, που το συκοφαντούν τόσο οι διανοούμενοι προσφέρει βαθιά συναισθήματα στον λαό. Το συναίσθημα της άμιλλας που αισθάνονται είναι βαθιά ριζωμένο στην ψυχή τους. Ο λαός με τις παροιμίες του λέει ότι κατηγορούν όλοι αυτό που δεν μπορούν να φτάσουν όμως ο κόσμος των διανοούμενων το κατηγορεί γιατί δεν το γνωρίζουν.

Αυτό οφείλεται σε βίαια σκηνικά που δημιουργούν οι λίγοι, οι αντίπαλοι, σε μερικά επεισόδια στην ώρα των αγώνων. Αυτά φυσικά υπάρχουν παντού σε όλα τα παιχνίδια και σε ότι υπάρχει ανταγωνισμός. Σε στιγμές του παιχνιδιού μπορεί κάποιος παίκτης να φερθεί βίαια ή ανάρμοστα σε κάποιον άλλον και το πλήθος να δυσανασχετήσει.

Στην περίπτωση αυτή πρέπει κανείς να αποδοκιμάζει τον φίλαθλο ή τον παίκτη και όχι όλο το παιχνίδι . Είναι δύσκολο αν σκάψουμε ότι όλοι οι παίκτες βάζουν τα δυνατά τους εκείνη την ώρα να διεκδικήσουν την μπάλα να τα καταφέρουν καθώς χιλιάδες κόσμος τους παρακολουθεί, θέλουν όλοι να τον χειροκροτήσουν για όσα κάνει για την δική του μάχη. Μάχεται ο ίδιος άλλα και οι αντίπαλοι για τον ίδιο σκοπό και αυτό μερικές φορές δημιουργεί εξάψεις . Κάποιες φορές χάνει και κάποιες κερδίζει και σε αυτό δεν είναι μόνος . Το πλήθος δεν χάνει ούτε στιγμή σε όλη αυτή την πίεση υπάρχουν και κακές στιγμές δεν μπορούν να αποφευχθούν είναι στα πλαίσια του παιχνιδιού.

Αυτά συμβαίνουν στους αγώνες χάνεται μερικές φορές ο αυτοέλεγχος ή έρχεται αυτή η κακία στιγμή, αντιμετωπίζει ένα σωρό αντιπάλους , εξάπτει την περιέργεια , δοκιμάζεται είναι ίσως αναπόφευκτο. Ακόμα και οι ίδιοι καταφεύγουν σε δικαστηκες μάχες καθώς χάνουν τον έλεγχο στα μεταξύ τους. Αλλά στην αρχαία Ελλάδα είχαν πολλά βίαια παιχνίδια πράγμα που οι διανοούμενοι επιλέγουν να ξεχνούν. Ένα τέτοιο παράδειγμα παιχνιδιού – μάχης ήταν ο πλατανιστας που έπαιζαν οι έφηβοι Σπαρτιάτες. Χωρίζονταν σε δυο ομάδες και η μια υπερασπιζόταν το νησί ενώ η άλλη ήθελε να το καταλάβει. Μια αληθινή μάχη εφήβων.

Αντί λοιπόν να συκοφαντούν το ποδόσφαιρο οι διανοούμενοι έχουν υποχρέωση να μορφώσουν τον λαό , από την στιγμή που ένα τόσο μεγάλο ρεύμα το παρακολουθεί πρέπει να συμβάλλουν ώστε να αποβληθεί αυτή η αντίληψη . Πρέπει να βοηθήσουν.

Σε αυτό το άθλημα υπάρχουν όλα όσα ζητούν οι παιδαγωγοί που δεν μπορεί να τα βρεί κανείς σε καμία τέχνη. Αντίληψη , ελευθερία κινήσεων ,ετοιμότητα ,άμεση λήψη πρωτοβουλιών και αλλά τόσα που στις τέχνες δύσκολα μπορεί κάποιος να βρει τόσο συγκεντρωτικά.

Αν όλοι ξεκινήσουν να το αξιοποιούν σωστά δεν θα χαθεί αν οι λόγοι μετατρέψουν τον ενθουσιασμό σε σαφή οικονομία θα επιφέρει τεράστια κέρδη στην καλλιέργεια .

Το ποδόσφαιρο είναι ανίκητο σε όλον τον κόσμο, είναι πηγή που αν την εκμεταλλευτούν σωστά θα αναπτυχθούν σωστά και τα άλλα σπορ. Είναι εξάλλου η λατρεία του λαού.

ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

[ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ - ΔΟΚΙΜΙΟ]- ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Πολλά αρνητικά κείμενα γράφτηκαν για την αποτυχία της χώρας στους Ολυμπιακούς Αγώνες ,καθώς τα προβλήματα του αθλητισμού είναι πολλά και οι λύσεις προσωρινές αλλά όχι αποτελεσματικές. όλη αυτή η αποτυχία δεν έμεινε ασχολίαστη από τις εφημερίδες της εποχής και ένα σωρό ειδικοί που ασχολούνται με του αθλητισμού το σχόλησαν αρνητικά.

Φυσικά αυτό κράτησε πάρα πολύ λίγο ,ξεθύμανε γρήγορα και τα πράγματα έμειναν έτσι όπως

ακριβώς ήταν. Εξάλλου την επόμενη φορά οι αγώνες στα γινόντουσαν στο Τόκιο, στην άλλη άκρη του κόσμου. Τα προβλήματα των αθλητισμού είναι πάρα πολλά και δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν καθώς δεν υπάρχουνε σοβαρά μέτρα και όλα είναι προσωρινά στο χώρο αυτόμε πολύ κακή σχεδίαση. βέβαια σε αυτό φταίνε και οι ειδικοί οι οποίοι έχουν τα σχέδια αλλά μόνο στα χαρτιά και δεν θα υπάρξει υλοποίηση στα κοντά οπότε το πρόβλημα παραμένει όπως έχει.

Ένα από τα σχέδια θεωρείται το <<αθλητικό βιβλίο>> οι εκδόσεις για τον αθλητισμό οι οποίες είναι τόσο πενιχρές και ασήμαντες εάν τις συγκρίνουμε με παρόμοιες ευρωπαϊκών χωρών. Για να καταφέρουν να εκδώσουν ένα βιβλίο θα έπρεπε να πληρώσουν οι ίδιοι για όλο αυτό και οι διαδικασίες που απαιτούνται είναι πάρα πολύ χρονοβόρες με αποτέλεσμα όσοι έχουν γράψει μία φορά βιβλίο να μην το ξαναπροσπαθούνε καθώς ένα τεχνικό πρόβλημα στα βιβλία αυτά είναι ότι απευθύνονται σε συγκεκριμένο αναγνωστικό κοινό δεν μπορεί να αγοραστεί από πάρα πολλά άτομα. Στο εξωτερικό δεν υπάρχει αυτό καθώς αντίτυπα είναι μεγαλύτερα σε αριθμό και η συγγραφείς αποζημιώνονται αμέσως και τη διαδικασία ρολάρει γρηγορότερα και με περισσότερα θετικά αποτελέσματα.

Ξεκίνησαν οι εκδόσεις ελληνικών προδιαγραφών χωρίς επιτυχία καθώς για να πετύχει κάτι τέτοιο χρειάζεται πολλούς τεχνικούς για να δημιουργηθούν, εν αντιθέσει στο εξωτερικό λειτουργεί κάτι τέτοιο αφού οι συγγραφείς αποζημιώνονται απευθείας. Το τελευταίο διάστημα <<εκδίδεται η εγκυκλοπαίδεια των σπορ >> με βιβλία, άρθρα, μελέτες που συμβάλουν στο βιβλιογραφικό υλικό αλλά και να βοηθήσουν τους γυμναστές σε έρευνες, γνώσεις, είναι σημαντικά βοηθήματα για την δουλειά και την επιμόρφωση τους.

Στην Ελλάδα η παραγωγή είναι ελάχιστη το μόνο βοηθητικό για τους γυμναστές ήταν το βιβλιαράκι και το φιλμ με ασκήσεις για να επιμορφωθούν.

Μαζεύουν χρήματα από τα ΠΡΟΠΟ για να σταλούν γυμναστές στην επαρχία, αλλά το έργο τους είναι δύσκολο καθώς υποδομές δεν υπάρχουν ούτε επιμόρφωση.

Για αυτό χρειάζεται αθλητικές εκδόσεις είναι σαν φως.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

[ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ]-ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Το αθλητικό αυτό χρονογράφημα αναφέρεται στην ανάγκη που έχουνε κατά κύριο λόγο οι κάτοικοι της Αθήνας και των μεγαλουπόλεων να πάνε τα σαββατοκύριακα εκδρομές σε διάφορα κοντινά μέρη για να ξεφύγουν από την καθημερινότητα και να αλλάξουν παραστάσεις. Παλαιότερα αυτό ήταν πιο δύσκολο καθώς δεν υπήρχαν τα μεταφορικά μέσα για να πραγματοποιηθούν μακρινές εκδρομές και γίνονταν αναγκαστικά μόνο σε κοντινές περιοχές καθώς οι αποστάσεις δεν επέτρεπαν να φύγουν οι εκδρομείς μόνο για ένα διήμερο σε μακρινότερα μέρη. Με την έλευση των ΙΧ οι Αθηναίοι άρχισαν να επισκέπτονται την ύπαιθρο κάθε Σαββατοκύριακο και να πάνε σε πιο κοντινούς προορισμούς από ότι συνήθιζαν. Για τους λόγους αυτούς οι εκδρομές διαιρέθηκαν σε 3 κατηγορίες: τις οργανωμένες, τις ανοργάνωτες και αυτές που διοργανώνονται τελευταία στιγμή. Η πρώτη κατηγορία διοργανώνεται από κάποιο εκδρομικό σωματείο το οποίο κανονίζει τα πάντα από τη διαμονή έως και το ημερήσιο πρόγραμμα που θα ακολουθήσουν καθ' όλη τη διάρκεια της εκδρομής. Μαζεύονται όλοι σε ένα κοινό σημείο και αναχωρούνε για συγκεκριμένο περιορισμό. Τέτοιες εκδρομές μπορεί να είναι κοντινές, μακρινές, ημερήσιες, διήμερες και ποικίλουν ανάλογα με τη με το είδος εκδρομών που αρέσει στον καθένα. Οι δεύτερες είναι οι οργανωτές, είναι εκείνες που οργανώνονται από παρέες φίλων και ο καθένας ρίχνει από μία ιδέα στο τραπέζι σχετικά με το προορισμό που θα ακολουθήσουν και συνήθως καταλήγουν να πάνε λιγότεροι από όσους κανόνιζαν εξ αρχής καθώς δεν συμφωνούν για το προορισμό. Επίσης, δυσκολεύονται να βρουν διαμονή καθώς τα περισσότερα καταλύματα έχουν καταληφθεί από αυτούς που πάνε οργανωμένες εκδρομές. Και τέλος η τελευταία κατηγορία, αναφέρεται στις πρόχειρες εκδρομές οι οποίες οργανώνονται την τελευταία στιγμή και αφορούν εκδρομές το πολύ 35 χιλιόμετρα μακριά σε κοντινούς προορισμούς και για το λόγο αυτό είναι αυθημερόν. Αυτές οι εκδρομές ποικίλλουν

ανάλογα με το είδος των ατόμων που θα ακολουθήσουν και ο καθένας κάνει το πρόγραμμά του ανάλογα με τις προτιμήσεις και τις ανάγκες του. Τέλος καταλήγει ότι όλοι γυρνούν σπίτι κουρασμένοι και ταλαιπωρημένοι ανεξάρτητα από το είδος εκδρομής που ακολούθησαν.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ [ΔΟΚΙΜΙΟ]Δ.Κ.

Το κείμενο αυτό αναφέρεται στους εκλεκτούς φιλάθλους καθώς μόνοι αυτοί θα μπορέσουν να το καταλάβουν αλλά και στη προσπάθεια του Τύπου να αυξήσει τους εκλεκτούς αθλητές, καθώς φιλάθλος χώρα είναι αυτή που έχει εκλεκτούς φιλάθλους. Στη συνέχεια αναφέρεται στο υψηλό αθλητικό πνεύμα το οποίο είχαν οι Έλληνες παλιότερα φέρνοντας ως παράδειγμα έναν Άγγλο ολυμπιονίκη των 800 μέτρων τον Ντάγκλας Λόου ο οποίος καταχειροκροτήθηκε για τις επιδόσεις του παρόλο που πήρε τη θέση ενός Έλληνα και είχαν πάρα πολύ μικρή διαφορά. Στη συνέχεια αναφέρει ότι αυτό το αθλητικό πνεύμα έχει εξαφανιστεί και οι φίλαθλοι έχουν πάψει να είναι εκλεκτοί στο μεγαλύτερο ποσοστό εδώ και 30 χρόνια. Τα πράγματα άλλαξαν και η ποιότητα αυτή των φιλάθλων έχει αντικατασταθεί με τον φανατισμό ο οποίος ξεκίνησε να υπάρχει μέσα από τις ομάδες του ολυμπιακού και το παναθηναϊκού (οι πράσινοι και οι κόκκινοι) και πλέον έχει επεκταθεί και σε διεθνές επίπεδο. Ο φανατισμός του έχει τυφλώσει και πλέον δεν βλέπουν πίσω από τις παρωπίδες των δύο μεγάλων συλλόγων. Επισημαίνει ότι αυτό ξεπερνάει την αγάπη για τον σύλλογο που υποστηρίζουν και χάνεται το αθλητικό πνεύμα μέσα από τον φανατισμό και το πάθος που επικρατεί στο γήπεδο. Αναφέρει επίσης ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι ποιος θα φανεί καλύτερα από τους άλλους και αυτό φάνηκε έντονα και σε ένα περιστατικό που συνέβη. Σε έναν αγώνα του ολυμπιακού με τη Βραζιλία χιλιάδες φίλαθλοι πήγαν στο γήπεδο και επέκτειναν τον φανατισμό τους σε διεθνή κλίμακα. Εκεί τραυματίστηκε ο καλύτερος παίκτης του κόσμου ο Πελέ και μεταφέρθηκε έξω από το γήπεδο κλαίγοντας από τον πόνο και κανείς δεν συγκινήθηκε καθώς το μόνο που τις ενδιέφερε ήταν αν θα κερδίσει ο ολυμπιακός. Κλείνει λέγοντας ότι καλοί φίλαθλοι είναι αυτοί που υποστηρίζουν και το πράσινο και το κόκκινο και δεν πορώνονται χωρίς να ξεπερνούν τα όρια.

18 ΧΡΟΝΙΑ 600.000 ΔΟΛΑΡΙΑ... ΜΕΝΟΥΝ ΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΑ [ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ -ΕΡΕΥΝΑ]- ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Η έρευνα αυτή σχετίζεται με ένα κληροδότημα του Σεράφη που είναι από τη Μικρά Ασία αλλά και τον λόγο που δεν υπάρχει κλειστό κολυμβητήριο στην Αθήνα. Όταν ο Σεράφης πέθανε άφησε 600.000 στον δήμο Αθηναίων με σκοπό την δημιουργία κλειστού χειμερινού κολυμβητηρίου με λουτρό καθαριότητας και είσοδο ελεύθερη για το κοινό. Σαν μόνη προϋπόθεση είχε το οικόπεδο όπου θα χτιζόταν να έχει παραχωρηθεί από το κράτος που ήταν μια λογική επιθυμία του. Χρειάστηκαν 14 χρόνια για να γίνει το πρώτο βήμα για την αξιοποίηση του κεφαλαίου καθώς δεν μπορούσε να βρεθεί το οικόπεδο και όλες οι προσπάθειες των δημάρχων έπεφταν στο κενό. Βέβαια και η επιτροπή δεν έδειχνε μεγάλη δραστηριότητα και όπως προκύπτει και από ένα σχετικό έγγραφο κάποιος από τους δημάρχους που είχαν περάσει τότε ,ο κ. Νικόπουλος είχε απειλήσει ότι θα τους απολύσει αν δεν βρουν οικόπεδο μέσα σε ορισμένο χρόνο. Το θέμα προχώρησε με την αλλαγή δημάρχου. Όταν ανέλαβε ο κύριος Κατσώτας η υπόθεση του κολυμβητηρίου πήρε κάποιο ταχύτερο ρυθμό και το οικόπεδο βρέθηκε το χειμώνα του 1955 και ήταν κατάλληλο για την ανέγερση του κολυμβητηρίου σύμφωνα με τον δήμο και ήθελαν να προχωρήσουν σε συμφωνία. Αλλά και πάλι υπήρχαν προβλήματα καθώς όταν ο δήμαρχος Αθηναίων ζήτησε να μάθει τον ιδιοκτήτη για να προχωρήσουν κανείς δεν γνώριζε σε ποιον άνηκε και η γραφειοκρατία ήταν τεράστια καθώς θα έπρεπε να εμπλακούν τέσσερα υπουργεία για να διαπιστωθεί η κυριότητα του οικοπέδου. Το κάθε υπουργείο είχε διαφορετική άποψη για την κυριότητα και δεν μπορούσε να

προχωρήσει το ζήτημα. Η υπόθεση της Σεράφη πάγωσε ξανά καθώς ο ιδιοκτήτης δεν βρέθηκε και έτσι 600.000 ευρώ έμειναν αναξιοποίητα . Είναι πιθανό όταν αποδειχθεί ποιος είναι ο ιδιοκτήτης να το κάνει δωρεά για φιλανθρωπικούς σκοπούς στον δήμο και έτσι να μπορέσει να αξιοποιηθεί. Το θέμα αυτό δείχνει έντονα το πόσο ανοργάνωτο είναι το κράτος αλλά και το γεγονός ότι παρόλο που βρίσκονταν σε μια περίοδο που ο αθλητισμός είχε ανάγκη αυτό τον ποσό των 600.000 χιλιάδων που είναι ένα σοβαρό πόσο τα χρήματα έμειναν 18 χρόνια αναξιοποίητα και συνέχιζαν να μένουν μέχρι να καταλήξουν σε μια συμφωνία τα υπουργεία.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΩΦΕΛΕΙ Ή ΒΛΑΪΠΤΕΙ; [ΔΟΚΙΜΙΟ] – Ο ΤΡΙΤΟΣ

Χρειάζεται να διαχωρίσουμε το περπάτημα ,από την πεζοπορία και από το αγωνιστικό κομμάτι για να καταλάβουμε τι συμβαίνει στον δρόμο ταχυτήτων .

Όλα αυτά έχουν να κάνουν με την ανάλυση των κινήσεων των ανθρώπων .

Με διάφορους μεθόδους μπορούμε να παρακολουθήσουμε και να αναλύσουμε τον βηματισμό βάση πάντα κάποιων συγκυριών.

Έχουμε καταλήξει σε κάποια γενικά συμπεράσματα που ισχύουν συνήθως.

Η σωστή κίνηση λοιπόν χαρακτηρίζεται από αρμονία και ποικιλία αλλά και σταθερό πάτημα.

Είναι συγκεκριμένες οι κινήσεις για το τέλειο βάδισμα και συμφωνά με αυτά υπολογίζουμε την ενεργεία φυσικά οι υπολογισμοί είναι περίπλοκοι.

Καταλήγουμε στο ότι το τρέξιμο είναι το δυσκολότερο αγώνισμα αφού υπάρχουν στιγμές που κανένα από τα πόδια μας δεν πατάει έδαφος, αυτό συμβαίνει στην αλλαγή ποδιών.

Για την σωστή αντίληψη του αθλητισμού θα μελετήσουμε τα φαινόμενα της άθλησης.

Λίγα λόγια για τα επιστημονικά θέματα που προβάλλονται και κυριαρχούν στα δοκίμια και τα ημερολόγια

Ως δοκίμιο ορίζεται ένα κείμενο περιορισμένης συνήθως έκτασης που πραγματεύεται ένα συγκεκριμένο θέμα χωρίς όμως να το εξαντλεί. Μέσα από αυτό εκφράζονται οι προσωπικές απόψεις του συγγραφέα και το δοκίμιο ταυτίζεται ούτε με λογοτεχνικά κείμενα αλλά ούτε και με εμπειριστάωμένες μελέτες. Ο συγγραφέας μέσα από το έργο του προσπαθεί να προβληματίσει και να δημιουργήσει απορίες στον αναγνώστη προκειμένου να ασχοληθεί περισσότερο με το την κατάσταση ή το πρόβλημα που ασχολείται στο δοκίμιο.

Με τον όρο ημερολόγιο ορίζεται ένα συνεχές αφηγηματικό κείμενο όπου ένας άνθρωπος γράφει για την ίδια του τη ζωή. Το ημερολόγιο είναι ένα κείμενο το οποίο δεν έχει ιδιαίτερη συνοχή καθώς γράφεται σε πολύ μικρή χρονική απόσταση από τα συμβάντα που περιγράφει και πολλές φορές επικρατεί σύγχυση σε αυτά που αναφέρει καθώς συγγραφέας είναι επηρεασμένος από τα συναισθήματά του.

Η περίοδος που μελετάμε 1955-1965 είναι μία ιδιαίτερη στιγμή για την αθλητική λογοτεχνία στην Ελλάδα καθώς τα δοκίμια και το ημερολόγια παρουσιάζουν διάφορα θέματα και ζητήματα οποία ποικίλουν μεταξύ τους .Αλλά από αυτά ασχολούνται με τον επιστημονικό κόσμο, αλλά είναι φιλοσοφικά και άλλα ασχολούνται με θέματα που μεταβάλλονται. Βέβαια υπάρχουν δοκίμια που αφορούν τον χώρο του αθλητισμού και φέρουν στιγμιότυπα και γεγονότα που συμβαίνουν αλλά και τις επιδράσεις που αυτός ασκεί σε ολόκληρη την κοινωνία. Επίσης επικεντρώνεται στην ψυχολογία των αθλητών και κάνει λόγο στις φιλοσοφικές αναζητήσεις που μπορεί να έχουν οι αθλητές. Επιπλέον αγγίζει κι άλλες έννοιες οι οποίες είναι πολύ πιο ευαίσθητες όπως η ηθική, αυτοπραγμάτωση αλλά και η έννοια του ανταγωνισμού και πως αυτή η εκδηλώνεται μέσα στον αθλητικό χώρο.

Ένα πολύ σημαντικό ζήτημα το οποίο βρίσκουμε μέσα στα δοκίμια και τα ημερολόγια αφορά την ψυχολογία των αθλητών αλλά και το κίνητρο που έχουν έτσι ώστε να συνεχίζουν να κυνηγάνε τους στόχους τους. Εκεί βλέπουμε να παρουσιάζουν όλη την προετοιμασία που κάνουν πριν από ένα αγώνα, το φόβο που κυριαρχεί, την ανησυχία που έχουν για το αν θα τα καταφέρουν αλλά και την αυτοπεποίθηση με την οποία μπαίνουν σε ένα αγώνα. Τα δοκίμια και τα ημερολόγια εξετάζουν πως οι αθλητές καταφέρνουν και διαχειρίζονται την πίεση και τον ανταγωνισμό. Κυρίως μέσα από τα ημερολόγια φαίνεται και καταγράφεται μέσα από τις εμπειρίες των αθλητών που καταγράφουν οι ίδιοι τους προβληματισμούς και την αγωνία που έχουν. Επίσης φαίνεται από το ύφος της γραφής τους αν έχουν ανασφάλεια πριν τον αγώνα ή όχι αλλά και από το πόσο μεγάλο ρόλο παίζει η ψυχολογία τους πριν από ένα αγώνα.

Ένα σημαντικό κομμάτι το οποίο προσεγγίζεται μέσα από αυτά τα κείμενα αφορά την φυσιολογία του ανθρώπινου σώματος αλλά και την αθλητική προετοιμασία που γίνεται για να φτάσει κάποιος στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Συχνά βλέπουμε να γίνεται λόγος για διάφορες μεθόδους προπόνησης που ακολουθούνται αλλά και για τη σημασία που παίζει η σωστή διατροφή, ο ύπνος αλλά και η ξεκούραση. Στα περισσότερα από αυτά επισημαίνεται ότι η φυσιολογική ικανότητα ενός αθλητή μπορεί να γίνει όλο και καλύτερη με τη σωστή διατροφή με το σωστό τρόπο ζωής, εξετάζονται πολλά θέματα που αφορούν την αντοχή του, την δύναμη αλλά και την ταχύτητα. Όλα αυτά τείνουν στο να δείξουν πως καταφέρνουν τις αποδόσεις τους οι αθλητές αλλά και να στρέψουν τους αναγνώστες σε έναν υγιεινό τρόπο ζωής.

Άλλο ένα θέμα που προβάλλεται αφορά την αντίληψη του χρόνου που υπάρχει στον αθλητισμό αλλά και το πόσο αυτό επηρεάζει την αθλητική απόδοση κάποιου. Έτσι είναι φορές όπου ένας αθλητής ερωτάτε για την ηλικία του αλλά και το τι κάνει και καταφέρνει να βρίσκεται ακόμα σε φόρμα. Ως γνωστόν οι αθλητές έχουν την ηλικία η οποία είναι ένα τροχοπέδη για την αγωνιστική τους καριέρα το οποίο όμως είναι απόλυτα φυσιολογικό να υπάρχει. Για αυτό το λόγο πολλές φορές το θέμα μπορεί ενός έργου μπορεί να αφορά την ηλικία ενός αθλητή και το πως αυτός αντιδράει στο χρόνο, πόσο διαφορετική είναι η αντοχή του μεγαλώνοντας αλλά και αν έχει αλλάξει η στρατηγική του με τα χρόνια. Η σχέση της ηλικίας με τη φυσική απόδοση του αθλητή είναι ένα κρίσιμο θέμα το οποίο αναφέρεται συχνά και πόσο η επίδραση του χρόνου αντανακλά στην ψυχολογική κατάσταση των αθλητών, η οποία αλλάζει όταν νιώθουν η καριέρα τους στον αθλητισμό φτάνει στο τέλος της.

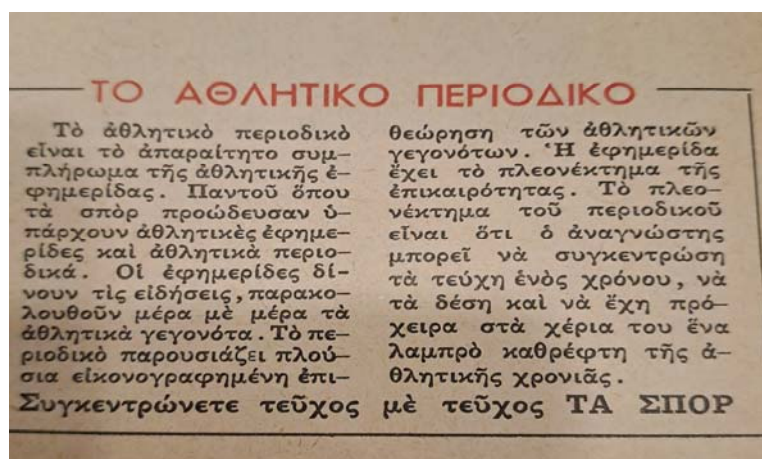
Άλλο ένα ζήτημα το οποίο τίθεται και είναι επίκαιρο σε όλες τις εποχές αφορά τα ηθικά διλήμματα και την αθλητική δεοντολογία. Οι συγγραφείς εξετάζουν ζητήματα τα οποία αφορούν την ηθική και την ακεραιότητα τόσο των αθλητών όσο και των ομάδων επίσης ασχολούνται με τη νομιμότητα και η έννοια του τιμίου αγώνα. Οι επιλογές των αθλητών από τους παράγοντες στις ομάδες πολλές φορές έχουν σαν στόχο την εμπορευματοποίηση του αθλητισμού κάνοντας συνεργασίες με αθλητές που θα ανεβάσουν το κέρδος και τη φήμη της ομάδας. Επίσης αναφέρονται προβληματισμοί που αφορούν το πόσο ηθικός μπορεί να είναι ένας αγώνας και το πόσο μπορεί να διατηρηθεί η αθλητική ακεραιότητα που πρέπει να υπάρχει όταν μπαίνουν διάφορα συμφέροντα είτε προσωπικά είτε ομαδικά. Για τους παραπάνω λόγους ο αθλητής φαίνεται να έρχεται αντιμέτωπος με αυτά τα διλήμματα αλλά και προβληματίζεται για τη στάση που οφείλει να κρατήσει για να διατηρήσει μια σωστή αθλητική συμπεριφορά. Άλλωστε ανάμεσα στη σωστή και τη λάθος συμπεριφορά υπάρχει μια πολύ λεπτή γραμμή η οποία μπορεί να διαταραχθεί εάν μουν στη μέση οικονομικά συμφέροντα. Στο βωμό του χρήματος η ηθική ακεραιότητα χάνεται και ο καθένας κοιτάζει το προσωπικό του συμφέρον.

Άλλο ένα θέμα το οποίο αναλύεται εκτενώς τόσο στα δοκίμια όσο και στα ημερολόγια μέσα από τις προσωπικές εμπειρίες των αθλητών αφορά τον ανταγωνισμό αλλά και τη συνεργασία στον χώρο του αθλητισμού. Τα δοκίμια διερευνούν πως οι αθλητές διαχειρίζονται τον ανταγωνισμό τόσο σε προσωπικό όσο και σε ομαδικό επίπεδο. Η συνεργασία παίζει πολύ μεγάλο ρόλο στις ομάδες για να

καταφέρουν επιτύχουν το στόχο τους, είναι όμως εύκολο να επιτευχθεί; Ο αθλητισμός είναι ένας χώρος όπου η έννοια του συναγωνισμού και της συνεργασίας πρέπει να υπάρχουν ώστε μια ομάδα να μπορεί να πάει μπροστά. Οι συγγραφείς εξετάζουν πως αυτές οι δύο έννοιες συνυπάρχουν μεταξύ τους αλλά πως αλληλοεπιδρούν στα άτομα. Μέσω της συνεργασίας μπορεί να βελτιωθεί η επίδοση μιας ομάδας αλλά ταυτόχρονα αυτό ενισχύει τον ανταγωνισμό μεταξύ των παικτών. Έτσι πολλές φορές η συνεργασία και ανταγωνισμός υπάρχουν στον ίδιο χώρο και καθιστούν τη συνεργασία αρκετά δύσκολη. Αντίστοιχα ένας ατομικός αθλητής βιώνει τον ανταγωνισμό μόνο για τον αντίπαλο αλλά ταυτόχρονα χάνει την υποστήριξη μιας ομάδας η οποία θα μπορούσε να ανεβάσει το ηθικό του. Έτσι διαπιστώνουμε ότι αυτές οι δύο έννοιες είτε μπορεί να φέρει πολύ κοντά τους αθλητές είτε να δημιουργήσει ένα αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ τους.

Τέλος ένα ζήτημα το οποίο κυριαρχεί, αφορά στην κοινωνική πίεση που υπάρχει στον αθλητισμό αλλά και την ατομική πίεση που βιώνει ο κάθε αθλητής ξεχωριστά. Αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο συναντάτε στα περισσότερα δοκίμια και ημερολόγια της περιόδου όπου οι αθλητές συχνά βρίσκονται στο επίκεντρο τον προσδοκιών του κοινού αλλά και τον προπονητών και κρίνονται συνεχώς. Παράλληλα έχουν να αντιμετωπίσουν και την πίεση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και κυρίως των εφημερίδων της εποχής οι οποίες κριτικάρουν οτιδήποτε συμβαίνει στο χώρο του αθλητισμού και αυτό εντείνει ακόμη περισσότερο την εσωτερική πίεση για αυτοβελτίωση και διάκριση. Για όλους αυτούς μόνο μια νίκη θεωρείται σημαντική και η προσπάθεια συνήθως χάνεται αν υπάρξει ήττα. Για αυτό το λόγο οι αθλητές έρχονται συνεχώς αντιμέτωποι με τον προσωπικό τους στόχο αλλά και τις κοινωνικές απαιτήσεις οι οποίες είναι πάρα πολύ μεγάλες. Η προσωπική εξισορρόπηση είναι πολύ δύσκολη καθώς οι αθλητές επηρεάζονται πολύ έντονα από το περιβάλλον. Όμως όλες οι παραπάνω καταστάσεις δημιουργούν πρόσφορο έδαφος έτσι ώστε να μπορέσουν να αναλυθούν στα δοκίμια και να προκαλέσουν προβληματισμό στους αναγνώστες. Αντίστοιχα από τις προσωπικές αναφορές στο ημερολόγιο φαίνεται όλη πίεση αλλά και πώς την αντιμετωπίζει ο κάθε αθλητής ξεχωριστά. Αυτό έχουν σκοπό να ευαισθητοποιήσουν τον αναγνώστη προκειμένου να γίνει πιο διαλλακτικός με τους αθλητές καθώς αυτοί δεν είναι υπεράνθρωποι.

Για να συνοψίσουμε, τα δοκίμια και τα ημερολόγια της αθλητικής λογοτεχνίας της περιόδου 1955-1965 ασχολούνται με θέματα τα οποία συνδυάζουν την ψυχική και φυσική διάσταση του αθλητισμού. Έτσι παρατηρούμε ότι ο αθλητισμός είναι ένα πολυδιάστατο φαινόμενο το οποίο αγγίζει τόσο τις ζωές των αθλητών όσο και όλης της υπόλοιπης κοινωνίας. Είναι ένα πεδίο με πλούσιο υλικό ανάλυσης το οποίο μπορεί να προβληματίσει με τα θέματα που πραγματεύεται.

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

Το αθλητικό περιοδικό “ΤΑ ΣΠΟΡ” ξεκίνησε να εκδίδεται τον Αύγουστο του 1957 με διευθυντή - εκδότη τον Δημήτριο Καπάνογλου.

Οι συνεργάτες του περιοδικού ήταν διαλεχτοί και σπουδαίοι συγγραφείς της ελληνικής κοινωνίας

και φυσικά φίλαθλοι.

Δεν θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για το περιοδικό αν δεν τους γνωρίσουμε όλους έναν προς έναν και να αντιληφθούμε τι είδος θέματα θα μας παρουσιάσουν. Ας τους γνωρίσουμε όλους σιγά σιγά. Ο Γεώργιος Τρυπάνης ασχολείται με θέματα στίβου και ιπποδρομίες. Ο Κλεάνθης Παλαιολόγος κυρίως με κολύμβηση. Ο Μαρκ Μαρσω με το ποδόσφαιρο . Ο Ζακ Καρυωτάκης με πάλη και πυγμαχία. Ο Νικόλαος Καπιτσογλου με ποδόσφαιρο . Ο Νάσος Α. Τζάρτζανος με αθλητικά βιβλία. Ο Μιχαήλ Γιαννακάκος με το ποδόσφαιρο .

Ο Οττο Σμιτσεκ με τον στίβο. Ο Νικόλαος Λωρέντης με αθλοπαιδιές. Ο Νικόλαος Πολίτης με την κολύμβηση. Ο Σπύρος Καμιζουλής με το μπάσκετ.

Ο Τουμ με το ποδόσφαιρο και τον στίβο. Ο Αθανασιος Μαντέλος με την αθλητικοιατρική .

Η Δομνίτσα Καβουνίδου – Λανίτου με τον αθλητισμό των γυναικών.

Ο Βλάσης Βαλλας με τον μπάσκετ. Ο Ντικ Μπρουσαλης με την κολύμβηση . Ο Κωνσταντίνος Νικολόπουλος με το αυτοκίνητο . Ο Ανδρέας Παουρης με τον στίβο. Ο Τάσος Ζάππας με την ιστιοπλοΐα. Ο Θεόδωρος Σεργακής με την κωπηλασία.

Ο Γεώργιος Κουτσης με την κυνηγεσία . Ο Κωνσταντίνος Νιατας με το βόλεϊ . Ο Πέτρος Μπουσαλης με τον εκδρομισμό , τις αναρριχήσεις και το υποβρύχιο ψάρεμα. Ο Γεώργιος Γραβας με το μπάσκετ. Ο Κρ.Αγγελακος με το ποδόσφαιρο .

Ο Παναγιώτης Παπαδούκας με το αθλητικό χρονογράφημα . Ο Ιωάννης Χατζηαργυρης με τα αθλητικά παιχνίδια. Ο Κωνσταντίνος Στεφανουδακης με τα αθλητικά γραμματόσημα .

Ο Δημήτριος Παπαναγιώτου με το αθλητικό ρεπορτάζ. Ο Φρέντν Γερμανός με το γενικό ρεπορτάζ και ο Γεώργιος Μπερτσος με το αθλητικό ρεπορτάζ.

Στα τεύχη θα τους μαθαίνουμε όλους λίγο καλύτερα γνωρίζοντας περισσότερες πληροφορίες για τους ίδιους και για αυτά που γράφουν. Για παράδειγμα ο Γιώργος Τρυπάνης έχει άπειρες αθλητικές γνώσεις. Ο Κλεάνθης Παλαιολόγος έγινε διευθυντής της Εθνικής Ακαδημίας Σωματικής Αγωγής..

Ο Ζακ Καρυωτάκης και ο Νάσος Τζάρτζανος είχαν πλούσια αθλητική δράση. Ο Οττο Σμιτσεκ εκλέχθηκε πρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας προπονητών στίβου. Ο Γάλλος συγγραφέας Μαρκ Μαρσω ήρθε στην Ελλάδα και τάραξε με δηκτικά άρθρα τα ποδοσφαιρικά ζητήματα της χώρας. Η Κυπριά Δομνίτσα Καβουνίδου-Λανίτου μίλησε για τον γυναικείο αθλητισμό καθώς καμιά άλλη δεν κατάφερε στα τόσα χρονιά να φτάσει το ρεκόρ της. Ακόμα ,ο Νίκος Καπιτσογλου που για τριάντα πέντε χρονιά ασχολούνταν με το αθλητικό ρεπορτάζ. Τον Μιχαήλ Γιαννάκο που τον άκουγαν στον ραδιοφωνικό σταθμό των Αθηνών και μελετούσε ακατάπαυστα ποδοσφαιρικά νέα. Και τέλος οι πρωταθλητές Ελλάδος Κώστας Νιατας , Γιώργος Κουτσης , Ανδρέας Παουρης ,Κώστας Νικόπουλος και Ντικ Μπρουσαλης που συμμετείχαν εξίσου στα αθλητικά γεγονότα.

Οι συνεργάτες του περιοδικού ήταν πάρα πολλοί και η γκάμα των αθλημάτων που παρουσίαζαν τεράστια καλύπτοντας εν μεγάλο μέρος των σπορ που πρωταγωνιστούσαν την εποχή εκείνη.

Επίσης πολύ σημαντικοί συνεργάτες εκτός των συγγραφέων ήταν όσοι ασχολούνταν με την φωτογραφικά άλλα και τα σχέδια -γελοιογραφίες.

Με τις φωτογραφίες οι συνεργάτες ήταν : ο Βασίλειος Μίγκος , ο Μεγαλοκονομος , ο Κουμετης και ο Αρμαος. Ακόμα, οι ηνωμένοι φωτορεπόρτερ και οι συνεργαζόμενοι φωτορεπόρτερ.

Με τις γελοιογραφίες – σχέδια ήταν : ο Βασίλειος Χριστοδούλου , ο Αρχέλαος , ο Κωνσταντίνος Κλεπεκης ,ο Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος και ο Ηλίας Σκούλας.

Αφού γνωρίσαμε όσους δούλεψαν σκληρά ώστε να καταφέρει να εκδίδεται σταθερά το περιοδικό κάθε μηνά για όλα τα χρονιά πορείας του ας δούμε το ίδιο το περιοδικό από την μάτια του εκδότη

άλλα και ας γνωρίσουμε και τον ίδιο μέσω τις σελίδας του εκδότη.

Ο Δημήτρης Καπλαναγλου για εικοσιπέντε χρονιά ήταν δημοσιογράφος, όμως από μικρό παιδί είχε το όνειρο να αποκτήσει το δικό του αθλητικό περιοδικό. Η αγάπη του για τον αθλητισμό όλο και μεγάλωνε και η σημαντική απόφαση της ίδρυσης του δικού του αθλητικού περιοδικού με κεντρικό θέμα τα αθλήματα από μια βαθύτατη ιδέα έγινε πράξη. Για να επιτύχει κάνεις κάτι τέτοιο δεν αρκεί μονό η θέληση αλλά οι σωστές συγκυρίες και οι σωστότεροι συνεργάτες που θα σκορπίσουν την τεχνογνωσία τους για διάφορα θέματα και σπορ στους φιλάθλους που επιθυμούν συνεχή ενημέρωση.

Φυσικά από το αναγνωστικό του κοινό θέλει να εστιάσει στους μικρούς αναγνώστες καθώς και ο ίδιος σε μικρή ηλικία διάβαζε με ανυπομονησία τα νέα τεύχη αθλητικών περιοδικών που κυκλοφορούσαν εκείνη την εποχή. Από τα άρθρα του θέλει να επιμορφώσει τους αναγνώστες ώστε μελλοντικά να γίνουν κάλοι αθλητές, κάλοι φίλαθλοι άλλα και κάλοι πολίτες.

“ΤΑ ΣΠΟΡ” σημείωσαν μεγάλη επιτυχία από το πρώτο κιόλας τείχος κυκλοφορίας τους αφού στάθηκαν διπλά σε αθλητές που η άνοδος τους ήταν αδιαμφισβήτητη με αποτέλεσμα οι Έλληνες φίλαθλοι να αυξάνονται ραγδαία.

Όταν ξεκίνησε το περιοδικό ήξερε καλά ότι πήγαινε κόντρα στις προκαταλήψεις καθώς σοβαρό αθλητικό περιοδικό στην Ελλάδα δεν μπορούσε να στεριώσει. Μερικοί προσπάθησαν και να τον σταματήσουν λέγοντας του είναι τρελά κάτι τέτοιο. Όμως “ΤΑ ΣΠΟΡ” είχαν εξαιρετική επιτυχία και απήχηση και το πρώτο τεύχος εξαφανίστηκε από όλα τα περιπετρά της Αθηνάς.

Το όνειρο του έγινε πραγματικότητα. Τα κατάφερε.

Υπήρχαν χιλιάδες φίλαθλοι που περίμεναν για ένα τέτοιο περιοδικό. Στόχος του τώρα ήταν όσοι ερχόντουσαν στην Ελλάδα από το εξωτερικό να δουν ότι υπάρχει ένα από τα καλύτερα αθλητικά περιοδικά της Ευρώπης και να καταλάβουν ότι οι φίλαθλοι είναι σε υψηλό επίπεδο.

Ένα τέτοιο περιοδικό όπως μπορεί να φανταστεί κάποιος στοιχίζει ακριβά και η ιδέα έκδοσης του είναι ρίσκο καθώς τα έσοδα του είναι μόνο η κυκλοφορία και η διαφήμιση. Τα έξοδα για στοιχειοθεσία με μονοτυπία και η εκτύπωση OFFSET από έγχρωμο φιλμ είναι τεράστια μαζί με το χαρτί και τα υπόλοιπα.

Η ανταμοιβή για τις προσπάθειες του ήταν τα καλά λογία από εκλεκτούς συναδέλφους, οι εκατοντάδες αναγνώστες που έστελναν τα γράμματα τους και τα άπειρα τηλεφωνήματα από φιλάθλους. Έδινε μεγάλη προσοχή στα γράμματα που λάμβανε ώστε να εξελιχθεί περισσότερο. Όλα αυτά τα γράμματα τα διάβαζε στους συνεργάτες του οι οποίοι ευθύνονται γι την επιτυχία του περίοικου άλλα και στους φωτογράφους, γελοιογράφους και την υπόλοιπη ομάδα αφού η προσπάθεια ήταν συλλογική. Ο νέος του στόχος ήταν όσο θα ανέβαινε το περιοδικό τόσο θα έκανε περισσότερες βελτιώσεις.

Η εξέλιξη του περιοδικού συνεχιζόταν με γρήγορους ρυθμούς και τα τεύχη να εξαφανίζονται με αποτέλεσμα να κυκλοφορούν πλέον περισσότερα αντίπα ώστε να βρίσκουν ευκολότερα το αγαπημένο τους περιοδικό. Δεν υπάρχουν επιστροφές και από παντού ζητούν περισσότερα αντίτυπα. Αυτό λοιπόν αποτελεί εκδοτικό ρεκόρ!

Φυσικά μετά από αυτό η υπόσχεση του για καλύτερες αλλαγές στο περιοδικό έπρεπε να μελετηθούν καλά και να γίνουν.

Αυτό το περιοδικό έφερε επανάσταση στις αθλητικές εκδόσεις του τόπου και σε αυτό οφείλονται οι έγχρωμες φωτογραφίες.

Μονό “ΤΑ ΣΠΟΡ” παρουσίασαν στην Ελλάδα εκτυπώσεις OFFSET από έγχρωμο φιλμ.

Η διάφορα τους είναι τεράστια καθώς το έγχρωμο φιλμ προβάλλει όλη την φυσικότητα της φωτογραφίας ενώ μια μαύρη φωτογραφία περασμένη με χρώματα από πάνω δεν αποδίδει το ίδιο

αποτέλεσμα. Για αυτό και κοστίζει πολύ περισσότερο.

Βεβαία η λήψη μια έγχρωμης φωτογραφίας δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Χρειάζεται κάνεις πάρα πολύ εξοπλισμό, μια καλή φωτογραφική μηχανή, εξαρτήματα που ζυγίζουν πάνω από 25 κιλά και διάθεση να τα μετακινεί κάνεις και να εγκαθιστά ένα πρόχειρο στούντιο στο μέρος οποι έπιθυμεί την λήψη.

Έπειτα με υπομονή και πολλές φωτογραφίες επιτυγχάνει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Μετά από όλη αυτή την διαδικασία τα φιλμ στέλνονται στην Ελβετία για επεξεργασία και για εκτύπωση σε OFFSET.

Η κυρία προσπάθεια του εκδότη ήταν να φέρει στον ελλαδικό χώρο καινοτομίες από όλον τον κόσμο κυρίως από άποψη εικονογραφημένου τύπου. Σε αυτό οφείλεται ότι εργάστηκε για το περιοδικό MACH TOY Παρισιού και διδάχτηκε πολλά πράγματα εκεί που ήθελε να ενσωματώσει και στο δικό του περιοδικό . Φυσικά δεν μπορείς να συναγωνιστείς εύκολα ένα τόσο μεγάλο περιοδικό με χιλιάδες αντίτυπα. Για να παρουσιάσεις κάτι τέτοιο σε ελληνικά δεδομένα χρειάζεσαι πολύ κόπο και κουράγιο.

Ένα θέμα που συνήθως απασχολεί όλους τους εκδότες είναι ο καταμερισμός των θεμάτων στο περιοδικό τους. Έτσι και εδώ προσπάθησε να αγκαλιάσει όλα τα σπορ και να τα προβάλλει ισάξια. Για αυτό τον λόγο και ονόμασε το περιοδικό του “τα σπορ”.

Είναι της άποψης ότι ο κάλος φίλαθλος πρέπει αν γνώριζε όλα τα αθλήματα καθώς το καθένα ξεχωριστά κρύβει την δίκη τους ομορφιά. Ποιος θα μπορούσε άραγε να το αρνηθεί αυτό αλλά για κάθε οπαδό το καλύτερο άθλημα είναι το δικό του και δικαιολογημένα.

Αυτό όμως δημιουργεί δυσκολίες στην επιλογή όπως για παράδειγμα στους ολυμπιακούς αγώνες που δεν μπορεί να επιλέξει κάποιος εύκολα μιας και η γκάμα είναι μεγάλη.

Τι γίνεται όμως στην περίπτωση που το περιοδικό θέλει αν προσφέρει στον αθλητισμό της χώρας; Δεν πρέπει να βρει απλός πιο άθλημα είναι πιο αγαπητό και δημοφιλές και να βομβαρδίσει τις σελίδες του με αυτό αυξάνοντας την κυκλοφορία του με αυτό το τρόπο άλλα αντίθετα πρέπει η κυκλοφορία να προέρχεται από την εκτίμηση των φιλάθλων.

Μονό έτσι μπορεί αν επιβιώσει ένα τέτοιο περιοδικό.

Τι πρέπει όμως να λάβει κάνεις υπόψιν του επιλέγοντας τα αθλήματα; Αυτό είναι κάτι που διαφέρει συχνά καθώς σημασία έχει η εποχή και η επικαιρότητα στην χώρα.

Όμως υπάρχουν και τα διαχρονικά σπορ.

Ένα από αυτά και ίσως το πρώτο είναι ο στίβος, ποιος θα τρέξει ποιος θα πηδήξει, ποιος θα ρίξει πιο μακριά.

Έπειτα το ποδόσφαιρο με τους χιλιάδες οπαδούς και ποδοσφαιριστές σε όλον το κόσμο κατακτά πρώτες θέσεις.

Επίσης σε μια χώρα σαν την Ελλάδα που πρωταγωνιστεί το γαλάζιο από άκρη σε άκρη , το κολύμπι έχει σημαντική σημασία.

Ταυτόχρονα το μπάσκετ έγινε ευρέως γνωστό τα τελευταία χρονιά και οι αθλητές της χώρας μας καταλαμβάνουν ψηλές θέσεις σε διεθνείς επίπεδο με αποτέλεσμα να το παρακολουθούν πολλοί αθλητές.

Με το πέρασμα των χρόνων μερικά αθλήματα αντικαθιστώντας από άλλα όπως και είναι φυσικό λόγω της εξελίξεις που επικρατεί στον κόσμο. Εν τέτοιο παράδειγμα παρατηρούμε στο ποδήλατο και την μοτοσυκλέτα οπού μεταπολεμικά ξεκίνησε να τα σκεπάζει το αυτοκίνητο. Κάνεις δεν ξέρει τι αλλαγές θα επικρατήσουν μελλοντικά στον κοσμό του αθλητισμού. Πάντως το περιοδικό θα προβάλλει όλα τα σπορ ακόμα και αυτά που είναι πιο άγνωστα ακόμα στη ελλαδική χώρα.

“ΤΑ ΣΠΟΡ” ξεκίνησαν να σχηματίζουν έναν μικρό άλλα πλούσιο τόμο με αθλητικά κείμενα μεγάλης αξίας. Πάρα πολύ ταλαντούχοι συγγράφεις συνεργάστηκαν για να αποκτήσει η Ελλάδα το

καλύτερο αθλητικό περιοδικό που θα ανταγωνιζόταν τα καλύτερα στον κόσμο. Αυτή η προσπάθεια δεν διέφυγε σε προσοχή από τον ξένο τύπο που το σχολίασε πάρα πολύ θετικά.

Όμως το κάτι καλύτερο και το κάτι παραπάνω δεν αφήνουν τον εκδότη μας να επαναπαυθεί. Συνέχισε το ψάξιμο και άλλων αξιότιμων συγγραφέων οι οποίοι θα συμβάλλουν στην εξέλιξη του περιοδικού με τα κείμενα τους τους οποίους θα μας γνωρίσει.

Ο Κορνήλιος Ποιητιδης έχει πλούσια θεματική για το ποδόσφαιρο. Έχει εργαστεί για τριάντα χρονιά στον κόσμο της συγγραφής και θεωρείται από τους καλύτερους συντάκτες της χώρας. Οι αγώνες του για την ανύψωση του ποδοσφαίρου είναι γνωστοί σε όλους.

Θα ξεκινήσει να γράφει για τον αθλητισμό της Βορείου Ελλάδας και συγκεκριμένα του ποδοσφαίρου. Επιπρόσθετα μην ξεχνάμε ότι ξεκίνησε στην εφημερίδα της Θεσσαλονίκης ως συντάκτης.

Επίσης ξεκινάει και την συνεργασία του ο Ευάγγελος Φουντουκίδης που θα ασχοληθεί με τον κομμάτι του μπάσκετ.

Από αυτό το τεύχος θα προσθέσουν δυο βασικές καινοτομίες. Η μια είναι “ο διακριθέντας του μηνός” και η άλλη είναι “βασικές αρχές ποδοσφαίρου για νέους” αυτές οι νέες σελίδες έχουν στόχο να αρέσουν στον αναγνώστη.

Η πρώτη είναι ένας τιμητικός πίνακας, μια επιβράβευση, και μια ενθάρρυνση για το μέλλον για την αθλητική δράση τον μηνά που πέρασε.

Όσο για την δεύτερη είναι μια στήλη που απευθύνεται στους νέους που με λαχτάρα θέλουν να μάθουν ποδόσφαιρο με λίγα εύκολα μαθήματα που θα βρίσκει την συνεχεία τους από τεύχος σε τεύχος.

Το ζήτημα της ελληνικής αθλητικής επικαιρότητας είναι η κρίση του πυροσφαιρίου την χώρα. Σε αυτό τοποθετούνται οι έμπειροι συνεργάτες οι οποίοι κυριαρχούν στον χώρο για πολλά χρονιά. Με τα προσεγμένα τους άρθρα κέρδισε την εμπιστοσύνη των φιλάθλων, αυξήθηκαν οι πωλήσεις και απέκτησε κύρος. Η επιρροή του πλέον είναι μεγάλη και οι υποδείξεις του σημαντικότερες. Από τα προηγούμενα τεύχη οι συνεργάτες του περιοδικού έχουν αναπτύξει την δίκη τους σχέση εμπιστοσύνης και εκτιμήσεις προς τα πρόσωπα τους.

Οι αλλαγές έχουν ξεκινήσει να συμβαίνουν με νέες προσθήκες και αναμένονται και άλλες με το πέρασμα του καιρού, όμως οι απλοί αναγνώστες- φιλάθλοι αλλάζουν; προσπαθούν να γίνουν η καλύτερη εκδοχή του εαυτού τους αποβαλόντας κακίες και βλαβερές συνήθειες για τον οργανισμό τους. Να αντικαταστήσουν όλα αυτά τα άσχημα με γυμναστική και αθλητισμό.

Οι Έλληνες δεν την έχουν την αγάπη της γυναικίστικης άλλα αυτό είναι κάτι που εύκολα μπορεί να αλλάξει. Το περιοδικό προτείνει να γίνονται τέτοιες αλλαγές.

Καθώς οι αλλαγές είναι στο προσκήνιο του περιοίκου θα συμβεί κι άλλη μια μεγάλη αλλαγή που θα γεμίσει χαρά κάθε φιλάθλο και θα δώσει νέα πνοή στο ελληνικό αθλητισμό.

Το κράτος ενδιαφέρθηκε για τον αθλητισμό και την ανάπτυξη του με αποτέλεσμα να δημιουργήσει την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Επικεφαλής επιλέχθηκε ένα άτομο που ήξερε την λειτουργία του κρατικού μηχανισμού καθώς ήταν νομάρχης αλλά ταυτόχρονα ασχολήθηκε με τον αθλητισμό από μικρή ηλικία και ο πατέρας του ήταν πρωταθλητής. Ο Γεώργιος Βηχος ήταν αυτός ο άνθρωπος, αυτή η ελπίδα που περίμεναν, μια αλλαγή, κάτι σημαντικό. Σκοπός της Γραμματείας είναι η ανάπτυξη των σπορ στην χώρα αλλά και η ανύψωση των σπορ στον τόπο.

Όλα αυτά τονίζονται καθώς το αθλητικό πνεύμα χάνει την ισχύ του καθώς μιλούν για αισθητισμό άτομα και φορείς που κανονικά θα έπρεπε να τιμωρηθούν από την κοινωνία γιατί έχουν βλάψει την νεολαία. Οι καταγγελίες πολλαπλασιάζονται και πολλοί παίκτες πληρώνονται για να χάσει η ομάδα τους και να κερδίσουν χρηματικές απολαβές.

Όλα αυτά σκεπάζονται. Σκοπός της Γραμματείας θα πρέπει να γίνει η εκκαθάριση της κατάστασης

αυτής ώστε οι νέοι να μάθουν να αθλούνται με σεβασμό το οποίο θα γίνει μάθημα της μετέπειτα ζωής τους. Συνεπώς πρέπει να ξεκινήσει με την ανύψωση των σπορ και του αθλητισμού. Απαιτούνται νέα γυμναστήρια , προπονητές ώστε να ωθήσει και άλλους νέους στον αθλητισμό.

Η επίδραση του περιοδικού στην χώρα είναι τεράστια καθώς πολλοί προσπαθούν να το μιμηθούν. Η πρωτότυπη εμφάνιση του άλλα και η ευκολία που προσφέρει στους αναγνώστες προσπαθεί να αντιγράψει. Ο λόγος που γίνεται αυτό δεν είναι άλλος από την ανανέωση του περιοδικού σε υλικό άλλα και σε ζωντάνια. Για τα δεδομένα Ελλάδας κάτι τέτοιο θεωρείται ασυναγώνιστο καθώς τέτοια αθλητική έκδοσή δεν υπάρχει περίπτωση να παρουσιάσει κανείς άλλος . Θα είναι μια μοναδική ιστορική στιγμή σαράντα εκλεκτών συνεργατών του περιοδικού. Οι λεπτομερείς είναι βασικότατος παράγοντας για την κυκλοφορία του όποτε δίνεται ιδιαίτερη βάση . Αυτός είναι ο λόγος που όσοι ξένοι συνεργάτες το έχουν διαβάσει το θεωρούν αξιοθαύμαστο. Όμως δεν αγάπησαν όλοι το περιοδικό με τον ίδιο τρόπο μερικοί από φθόνο και από συμφέρον προσπάθησαν να το βλάψουν .

Προσπάθειες για αθλητικά περιοδικά γινόντουσαν σε τακτά χρονιά διαστήματα όμως μετά από λίγο καιρό έκλειναν. Ένας λόγος θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι η διαφημίσει που κάνει ο ένας στον άλλο για το περιοδικό. Χάρης αυτή είναι αμφίβολο το μέλλον ενός περιοδικού.

Η αγάπη της δουλειάς είναι βασικό να αντιστακλά προς τα έξω κάτι που το βλέπουμε στο περιοδικό. Όλο και περισσότεροι το γνωρίζουν και τα γράμματα έρχονται ασταμάτητα . Είναι ένα κίνητρο, μια φιλοδοξία να κάνει κάποιος το καλύτερο που μπορεί , να καλύτερο ανώτερο από το προηγούμενο. Σε όλα αυτά πολλοί είναι εκείνοι που ζητούν συμβουλές και να εμπλουτίσουν τις αθλητικές τους γνώσεις . Συχνά οι νεολαίοι είναι αυτοί που λαχταρούν τέτοιες γνώσεις .Η στήλη για το “Βήμα των Νέων” έπιασε τόπο και είναι ένα βασικό εγχειρίδιο .

Η πολιτική όμως πως επηρεάζει τον αθλητισμό; όσο και αν δεν τους φαίνεται αυτές οι έννοιες είναι αλληλένδετες μεταξύ τους .

Μέσα από τον αθλητισμό προσπαθούν να περάσουν μηνύματα. Όμως συμφωνά με τον εκδότη ο αθλητισμός πρέπει να μείνει μακριά από την πολιτική καθώς κάθε ανάμειξη του μαζί της είναι σε βάρος του. Κάθε πολιτικό κόμμα εκφράζει την άποψη του για θέματα του αθλητισμού και τις αλλαγές που θα κάνε αν εκλεγθεί όμως μετά την εκλογή του συχνά δεν τηρούν τις υποσχέσεις τους προς τους φιλάθλους που ανυπομονούν και τον κόσμο που πίστεψε σε κάτι νέο.

Ο αθλητισμός είναι το καλύτερο μέσο συναδέλφωσης των λαών και η βοήθεια του στην διατήρηση της ειρήνης είναι σημαντικότερη.

Για αυτό και μόνο πρέπει να αποστασιοποιείται ο αθλητισμός από την πολιτική , για να μην χάσει αυτή την δύναμη της ένωσης που διαθέτει.

Στην περίπτωση αυτό η χώρα βρίσκεται σε εκλογές και ο εκδότης τοποθετήθηκε και σε αυτό το θέμα. Είναι λογικό ένα αθλητικό περιοδικό να λησμονηθεί όταν υπάρχει άλλο φλέγων ζήτημα που απασχολεί την κοινωνία. Οι πολίτες αναζητούν περισσότερη ενημέρωση για το δημοφιλέστερο συμβάν.

Για αυτόν τον λόγο σε τέτοιες καταστάσεις αντί να μειώσει τα έξοδα και τις σελίδες δίνει το καλύτερο του εαυτό εκδίδοντας ένα πολύ δυνατό τείχος.

Φυσικά στον κόσμο των εκδόσεων όπως και σε όλη την καθημερινότητα συμβαίνουν και αναποδιές όπως το να αργήσει κάποιο τείχος να βγει σε κυκλοφορία Σε αυτήν την ειδική κατάσταση ο μόνος που ζημιώνεται είναι το περιοδικό και ο εκδότης, στην περίπτωση “ΤΩΝ ΣΠΟΡ” όμως με την καθυστέρηση του τείχους ανακοινωθήκαν και κάποιες αλλαγές όπως : η αλλαγή τυπογραφείου και η έναρξη συνεργασίας με ένα άλλο , η άνοδος της κυκλοφορία του περιοδικού και η βελτίωση του.

Τα χρώματα των φωτογραφιών πλέον θα είναι περισσότερα και πιο έντονα.
Μια νέα εποχή εξέλιξης ξεκινάει για το περιοδικό τα σπορ.
Επίσης προσθέτονται και διαγωνισμοί από διάφορες εταιρίες που σημαίνει ότι έχει ανεβεί πολύ στον κόσμο των εκδόσεων .

Η επιτυχία του περιοδικού φάνηκε ήδη από τον πρώτο χρόνο της κυκλοφορίας του . Ο πρώτος τόμος του στολισμένος με την πιο εκλεκτή ύλη και τις καλύτερες έγχρωμες φωτογραφίες που υπάρχουν σε ελληνική έκδοση. Επιπρόσθετα διαθέτουν την καλύτερη συγχρονισμένη σελιδοποίηση και πολύ φροντίδα επιμελείας.

Ως πρότυπο είχε ένα από τα μεγαλύτερα περιοδικά του κόσμου το WORLD SPORT. Κατάφερε να δημιουργήσει ένα περιοδικό το ίδιο κάλο άλλα πιο προσιτό στο κοινό. Οι προσπάθειες είναι γιγάντιες αν σκεφτεί κανείς ότι ο εκδότης προσπάθησε να γνωρίσει στο κοινό αθλήματα τα οποία στην Ελλάδα δεν είναι γνωστά. Κάθε άθλημα είναι σημαντικό και όλοι πρέπει να γνωρίζουν τα βασικά πράγματα για αυτό.

Μετά από όλη αυτή την λαμπρή πορεία, από όλα αυτά τα τεύχη, τα πρωτοποριακά μέσα που έφερε στον εκδοτικό χώρο της Ελλάδας άλλα και σε όλα όσα προσέφερε στον ελληνικό αθλητισμό το περιοδικό “ΤΑ ΣΠΟΡ” κατάφερε να επιβιώσει στον δύσκολο κόσμο του αθλητισμού όπως δεν κατάφερε να επιβιώσει κανένα άλλο τελικά οδηγήθηκε στον χειρότερο εφιάλτη του εκδότη του. όλοι οι φόβοι για το μικρό αναγνωστικό κοινό έγιναν πραγματικότητα. Το περιοδικό ετοιμαζόταν να κλείσει.

Τα τεύχη όλο και μειωνόταν. Η οικονομία του δεν μπορούσε να στηρίξει άλλο όλο αυτό . Εξίσου σε αυτό συνέβαλε και ότι δε είχε πλέον χορηγίες.

Αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει τις οικονομικές δυσκολίες που έφεραν οι αλλαγές στην αγορά του Τύπου και η έλευση του διαδικτύου, γεγονός που οδήγησε τελικά στο κλείσιμό του.

Το “Τα Σπορ” του Δημητρίου Καπανόγλου αποτέλεσε ιστορικό κομμάτι του ελληνικού αθλητικού τύπου και παραμένει σημαντικό σημείο αναφοράς για τους λάτρεις της αθλητικής ιστορίας.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Παρουσίαση βιβλίου “Αρχίζει το Ματς”
ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΜΑΤΣ- ΓΙΑΝΝΗΣ Η.ΠΑΠΑΣ

Το βιβλίο του κυρίου Γιάννη Παπά είναι ένα ανθολόγιο το οποίο έχει συγκεντρωμένα αποσπάσματα , ποιήματα αλλά και διηγήματα που προβάλλουν τον μαγικό κόσμο του ποδοσφαίρου. Μέσα από αυτό η σύνδεση του αθλητισμού με την λογοτεχνία πρωταγωνιστεί καθώς το άθλημα του ποδοσφαίρου συνάντα τον μαγικό κόσμο του γραπτού λόγου .

Ο αναγνώστης μπορεί να διακρίνει τα έντονα συναισθήματα που αποτυπώνονται στον αγωνιστικό χώρο , τις πολιτικές αλλά και τις πολιτισμικές διατάσεις που κυριαρχούν στον ελλαδικό χώρο. Δεν εστιάζει μόνο στα αθλητικά δρώμενα που περιγράφει μιας και δίνει σημαντικότερες πληροφορίες για τον τρόπο ζωής των ανθρώπων στην συγκεκριμένη εποχή.

Η ιστορία του ελληνικού ποδοσφαίρου πέρα από το αθλητικό αντίτυπο έχει τεράστια επιρροή στην πολιτική , πολιτισμική και κοινωνική ζωή της χώρας. Αυτό συμβαίνει γιατί είναι ένα άθλημα που ενώνει όλους τους ανθρώπους ανεξάρτητα των διάφορων που υπάρχουν και καταστάσεων που

βιώνουν. Όλοι μαζί ξεχνούν κάθε διάφορα ανάμεσα τους και σαν ένα έχουν έναν κοινό σκοπό να παρακολουθήσουν και να πανηγυρίσουν κάθε νίκη της ομάδας τους σε γήπεδα , γειτονίες ,δρόμους ,πλατείες ακόμα και με δικούς τους ανθρώπους σε σπίτια.

Είναι τόσο μεγάλη η επιρροή του ποδοσφαίρου στην ζωή των ανθρώπων που χρησιμοποιήθηκε από διάφορους πολιτικούς και κοινωνικούς φορείς ως μέσο επιρροής και εξουσίας.

Επίσης ο Παππάς μέσα στο βιβλίο του αναλύει το φαινόμενο του οπαδισμού που δημιουργείται στα γήπεδα ο οποίος πολλές φορές εκδηλώνεται σαν ένα μέσο διαμαρτυρίας και άλλες σαν ένα μέσο κοινωνικής έκφρασης.

Για μία ακόμη φορά το γήπεδο λειτουργεί σαν ένας μικρόκοσμος της κοινωνίας στον οποίο μπορεί να υπάρχει μια υγιής κοινωνική έκφραση αλλά και έντονες συγκρούσεις που οδηγούν σε προβληματικές καταστάσεις.

Άλλο είναι από τα κεντρικά θέματα στο έργο του Παπά είναι εμπορευματοποίηση του ποδοσφαίρου αλλά και το γεγονός ότι εξαιτίας αυτού χάνονται οι ηθικές αξίες και η αυθεντικότητα του αθλήματος.

Μέσα από το βιβλίο προσπαθεί να αποτυπώσει με διάφορους λογοτεχνικούς τρόπους την συναισθηματική αξία του ποδοσφαίρου προβάλλοντας ταυτόχρονα την πολιτισμική σημασία του άλλα χωρίς να εστιαστεί μόνο την αθλητική του πλευρά και να παραθέσει αυτούσια τα γεγονότα. Παρουσιάζει την πολυπλοκότητα του αθλήματος με διάφορους τρόπους άλλοτε μέσα από ρεαλιστικές και καθημερινές καταστάσεις και άλλοτε με πιο ποιητικές ή φιλοσοφικές προεκτάσεις παραθέτοντας έτσι ένα πλούσιο λογοτεχνικό υλικό που ο αναγνώστης δύσκολα μπορεί να αντισταθεί.

Η ενδιαφέρουσα θεματολογία σε συνδυασμό με τις εικόνες που ζωντανεύουν στο μυαλό του αναγνώστη αλλά και τα κοινωνικά θέματα που αναφέρει κρατάει το ενδιαφέρον ζωντανό μέχρι το τέλος του βιβλίου.

Το βιβλίο αυτό προσφέρεται για τους λάτρεις της λογοτεχνίας που θέλουν να δουν με μια άλλη οπτική τον κόσμο του αθλητισμού και συγκεκριμένα του ποδοσφαίρου μέσα απ τις αφηγήσεις όλων των καταστάσεων και των συναισθημάτων.

Για να κατανοήσει όμως κάποιος το βιβλίο αυτό πρέπει να εστιάσει στις κοινωνικές τάσεις, τα πολιτικά γεγονότα και τις πολιτισμικές μεταβολές που κυριαρχούσαν το διάστημα αυτό στην Ελλάδα.

Το ποδόσφαιρο εκτός το ότι είναι το διασημότερο άθλημα για όλο τον κόσμο δεν εστιάζει μόνο σε αυτό. Μιας και δεν είναι αποκομμένο από την κοινωνία, ήταν ο τρόπος έκφρασης νέων πολιτισμικών, κοινωνικών και πολιτικών ιδεών οι οποίες συνέβαλαν και πρωταγωνιστούσαν στην κοινωνική ζωή. Αυτό είναι πολύ εύκολο να συμβεί σε έναν τέτοιο χώρο όπου τόσα άτομα είναι συγκεντρωμένα και αλληλοεπιδρούν για ώρες. Οι αντιπαραθέσεις οι οποίες αποτελούσαν συχνό φαινόμενο ανάμεσα στους φιλάθλους, οι αντιδράσεις τους στα γήπεδα και η συνολική εμπειρία του ποδοσφαίρου αντικατοπτρίζουν τις κοινωνικές ανισότητες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα. Ο ρόλος της αθλητικής κοινότητας των γηπέδων ήταν εν τέλει καταλυτικός.

Φυσικά ένα μεσώ που μπορεί να φέρει τόση αναστάτωση και τόσες αλλαγές στις ισορροπίες μας χώρας είναι το καλύτερο και πιο άμεσο εργαλείο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον κόσμο της πολιτικής ως επιρροή στον λαό.

Χρησιμοποιήθηκε για να ελέγξουν τις μάζες και να κατευθύνουν τον κόσμο μακριά από τα κρίσιμα ζητήματα του πρωταγωνιστούσαν στην πολιτική ζωή της χώρας.

Αυτή είναι μια ικανότητα του ποδοσφαίρου που δεν φαίνεται εξ αρχής , να επηρεάζει σε τέτοιο

βαθμό την κοινωνική συνείδηση και να υποκύπτει στις πολιτικές αντιπαράθεσεις .

Ο Πάπας τοποθετείται με την εξής μικρή παράγραφο στο συγκεκριμένο θέμα και αναφέρει σε λίγες μόλις γραμμές την τεράστια πολιτική επιρροή.

"Πολύ συχνά, πίσω από τις φωνές των φιλάθλων και τις εκρήξεις ενθουσιασμού ή θυμού, κρύβονται πολιτικές θέσεις, ιδεολογίες, ακόμη και συγκρούσεις εξουσίας. Το ποδόσφαιρο στην Ελλάδα δεν είναι ποτέ μόνο ποδόσφαιρο είναι μια αρένα όπου εκφράζονται οι κοινωνικές και πολιτικές εντάσεις."

Ο λόγος που πολλοί επιλεγούν να μην ασχοληθούν με το συγκεκριμένο άθλημα είναι η βία στον χώρο του γηπέδου. Άνθρωποι κυρίως διανοούμενοι το κατακρίνουν θεωρώντας ανάρμοστες αυτές τις συμπεριφορές στην διάρκεια των αγώνων οι οποίες συχνά συνεχίζονται και εκτός του χώρου των γηπέδων. Ο Παππός εξετάζει το φαινόμενο καθώς πιστεύει ότι αντανακλά σε μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα.

Συχνά εκδηλώνεται με συγκρούσεις μεταξύ οπαδών, αλλά και με επιθέσεις σε παίκτες ή διαιτητές, υπονομεύοντας την ουσία του αθλητισμού ως πηγή ψυχαγωγίας και καταλήγει να είναι φανατισμός. Οι κοινωνικές ανισότητες και απογοητεύσεις είναι άμεσα συνδεδεμένες με τα έντονα σκηνικά βίαια για τον λόγο αυτό και τα αναφέρει στο βιβλίο του.

"Η βία στα γήπεδα δεν είναι παρά μια αντανάκλαση της κοινωνικής διάσπασης, της έλλειψης συνοχής, και της αίσθησης αδικίας που κυριαρχεί. Οι οπαδοί εκφράζουν στα γήπεδα ό,τι δεν μπορούν να εκφράσουν στην καθημερινή τους ζωή, στην εργασία, στην πολιτική σκηνή."

Φυσικά πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλα αυτά έχουν οι φίλαθλοι. Οι οποίοι δεν είναι απλοί θεατές όπως πιστεύουν όσοι δεν ασχολούνται με το ποδόσφαιρο, είναι ενεργά μέλη με δική τους οπαδική ταυτότητα.

Είναι μια μάζα ανθρώπων που προβάλλουν κοινωνικές και πολιτικές ιδεολογίες σε όλη την διάρκεια της παραμονής τους στον χώρο του γηπέδου.

Προβάλλουν είτε εσκεμμένα είτε χωρίς την να το σκεφτούν κοινωνικές ανισότητες .Μεσώ ποδοσφαιρικών συλλόγων δείχνουν της αφοσίωσής τους σε μια ομάδα φτιάχνοντας έτσι την κουλτούρα του ποδοσφαίρου.

Για αυτόν τον λόγο ο συγγραφέας εστιάζει αρκετά στον ρόλο τους.

"Για πολλούς φιλάθλους, η ταυτότητα της ομάδας τους δεν είναι απλώς μια αθλητική επιλογή, αλλά μια κοινωνική και πολιτιστική δήλωση. Το γήπεδο είναι ο τόπος όπου αυτοί οι άνθρωποι εκφράζουν τη δική τους αίσθηση του εαυτού, της κοινότητας, και του ανήκει."

Το βασικότερο θέμα του βιβλίου θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι η οικονομία. Η οικονομική δύναμη έχει πλέον γίνει ένα κύριο κριτήριο για την επιτυχία των ομάδων.

Οι ομάδες δεν είναι πλέον απλοί σύλλογοι που αντιπροσωπεύουν μια πόλη ή μια κοινότητα, αλλά έχουν μετατραπεί σε πολυεθνικές επιχειρήσεις που εμπλέκονται σε αγορές παικτών αξίας εκατομμυρίων ευρώ, πολυδάπανες συμφωνίες χορηγών και συμβόλαια τηλεοπτικών δικαιωμάτων. Έτσι οι ομάδες διαχωρίζονται σε μεγαλύτερες και μικρότερες. Οι μικρότερες ομάδες είναι συνήθως αυτές που έχουν μικρότερη οικονομία και δύναμη και δεν μπορούν να συναγωνιστούν τις

μεγαλύτερες σε μισθούς παικτών , συμβόλαια κλπ.

Η ανισότητα υπάρχει πλέον και ανάμεσα στις ομάδες εκτός από τους φιλάθλους .Η οικονομική κατάσταση τους είναι βασικός παράγοντας επιτυχίας σε μια κοινωνία που τα πάντα πλέον αγοράζονται και εμπορευματοποιούνται.

Η αγνότητα των περασμένων χρόνων έχουν χαθεί και οι οπαδοί πλέον θεωρούνται οι κύριοι καταναλωτές. Έχει χαθεί ο ρομαντισμός του αθλήματος σχετικά με παλιότερα.

Το ποδόσφαιρο τα τελευταία χρονιά έχει γίνει ένα προϊόν εκμετάλλευσης εμπορικά. Η διασκέδαση που προσέφερε παλιότερα χωρίς τεράστια χρηματική ανταμοιβή έχει πλέον τεράστια οικονομική αξία, καθώς πολλές επιχειρήσεις μαζί και οι ομάδες επενδύουν οικονομικά σε αυτό περιμένοντας από τους φιλάθλους να συμβάλλουν χρηματικά δείχνουν της αφοσίωσής τους .

Σε αυτό ωφέλησε η τεραστία άνοδος της διαφήμισης και η ανάγκη των ανθρώπων για κατοχή περισσότερων αγαθών.

Το αποτέλεσμα είναι ότι έχει επηρεάσει τη φύση του αθλήματος, δημιουργώντας νέες ανισότητες και αλλάζοντας τη σχέση των ανθρώπων με το παιχνίδι. Ο χαρακτήρας του έχει ξεκινήσει να μετατρέπεται σε κερδοσκοπικό.

"Το ποδόσφαιρο που κάποτε ήταν λαϊκή διασκέδαση έχει γίνει ένα ακριβό προϊόν, με τις ομάδες να μετατρέπονται σε πολυεθνικές και τους φιλάθλους σε καταναλωτές. Η αληθινή φύση του αθλήματος χάνεται μέσα στα εκατομμύρια των τηλεοπτικών δικαιωμάτων και των χορηγών."

Ο Παππάς επίσης ασχολείται με την πολιτικοποίηση του ποδοσφαίρου και με τον τρόπο που οι ποδοσφαιρικοί σύλλογοι συνδέονται με πολιτικές και κοινωνικές ομάδες. Αυτό δεν παρουσιάζεται μόνο μέσω των οπαδών, αλλά και από τη συμμετοχή τους σε πολιτικές παρατάξεις. Αναφέρεται σε παραδείγματα ομάδων που συνδέονται με συγκεκριμένες κοινωνικές τάξεις, πολιτικά κόμματα ή ακόμη και γεωγραφικές και πολιτισμικές ταυτότητες. Είναι δεδομένο ότι η ταυτότητα μιας ποδοσφαιρικής ομάδας συγχέεται με την ταυτότητα μιας κοινότητας, συμβάλλοντας στην πολιτική ζωή της χώρας. Αυτή την πεποίθηση την εκφράζει έντονα και στο βιβλίο του.

"Πολύ συχνά, πίσω από τις φωνές των φιλάθλων και τις εκρήξεις ενθουσιασμού ή θυμού, κρύβονται πολιτικές θέσεις, ιδεολογίες, ακόμη και συγκρούσεις εξουσίας. Το ποδόσφαιρο στην Ελλάδα δεν είναι ποτέ μόνο ποδόσφαιρο· είναι μια αρένα όπου εκφράζονται οι κοινωνικές και πολιτικές εντάσεις."

Σε μια κοινωνία που εξελίσσεται τεχνολογικά ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ) είναι καθοριστικός.

Η σχέση όποτε του ποδοσφαίρου είναι αλληλένδετη με τα ΜΜΕ καθώς είναι ο πιο διαδεδομένος τρόπος προβολής του αφού αποτελεί ένα από τα πιο δημοφιλή θεάματα παγκοσμίως. Προσφέρουν υλικό για , εφημερίδες, ραδιοφωνικούς σταθμούς και ψηφιακές πλατφόρμες. .

Συχνά όμως αποκρύπτουν σημαντικές πληροφορίες από το κοινό και ωραιοποιούν καταστάσεις για να μην επηρεαστεί η εικόνα του αθλήματος αρνητικά για να μην συμβάλλει αρνητικά στην οικονομική άνθηση που έχει δημιουργηθεί.

Από τα αρχαία χρονιά και σε όλη την πορεία του αθλητισμού κυριαρχούσαν οι έννοιες της ηθικής και της διαφθοράς σαν να είναι αλληλεξαρτώμενες η μια από την άλλη. Με το πέρασμα των χρόνων η κατάσταση δεν βελτιώθηκε και η ηθική στον αθλητισμό θεωρείτε σπάνιο φαινόμενο.

Ο Πάπας δεν πτοείται και αναφέρει περιστατικά διαφθοράς, χειραγώγησης αποτελεσμάτων, και

άλλων αθέμιτων πράξεων.

Αναφέρει χαρακτηριστικά ότι όλα αυτά έχουν συμβάλει στο να κλονιστεί η εμπιστοσύνη του κόσμου για του ποδοσφαίρου.

Αναλύει επίσης τις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της διαφθοράς, που συχνά συνδέονται με συμφέροντα εκτός του αθλητικού κόσμου.

Τέλος αναφέρθηκε στους βασικούς ήρωες του βιβλίου που δεν είναι άλλοι από τους ποδοσφαιριστές.

Οι ποδοσφαιριστές εκτός από τον ρόλο που διαδραματίζουν στο βιβλίο είναι και οι κεντρικοί ήρωες του αγωνίσματος και του γηπέδου. Δεν θα υπήρχε άθλημα χωρίς αυτούς αφού πρωταγωνιστούν στην αθλητική και κοινωνική σκηνή.

Έκτος από την εξέλιξη τους την αθλητική πλέον κυριαρχούν στην κοινωνική πραγματικότητα ως πρότυπα και δημοσιά πρόσωπα.

Το κοινό επηρεάζεται άμεσα από την προσωπική ζωή τους , τις αθλητικές επιλογές τους άλλα και τις μετέγραφες που κάνουν σε διάφορες ομάδες.

Η ιστορία που γράφουν συμβάλλει καταλυτικά στο πως αντιμετωπίζονται από τους φιλάθλους και πόσο αγαπητοί είναι στο ευρύ κοινό.

Μην ξεχνάμε ότι ο ρόλος τους στην οικονομική κατάσταση του αθλήματος είναι σημαντικός. Ισορροπούν ανάμεσα στην αθλητική δόξα και στην εμπορευματοποίησης του αθλήματος. Είναι δηλαδή από την μια πλευρά ταλαντούχοι αθλητές που σκοπός τους είναι η νίκη και η δόξα της ομάδας τους προσφέροντας διακρίσεις στον χώρο του ποδοσφαίρου άλλα από την άλλη τα οικονομικά συμφέροντα που επικρατούν τους κάνουν αντικείμενα οικονομικών συμφερόντων . Αυτό γίνεται αισθητό από την προβολή τους στα ΜΜΕ και τα τεράστια συμβόλαια που προσφέρονται απλόχερα με σκοπό το κέρδος.

Φυσικά πρέπει να εστιάζουμε στην ανθρώπινη φύση των αθλητών.

Οι δυσκολίες που αναγκάζονται να αντιμετωπίσουν , η πίεση για την νίκη που πρέπει να φέρνουν ώστε να έχουν την διαρκή υποστήριξη των φιλάθλων και του κοινού που τους παρακολουθούν είναι συχνά εξαντλητικός παράγοντας.

Ακόμα η σωματική και ψυχική καταπόνηση από τις πολύωρες προπονήσεις και τους αναρίθμητους αγώνες συμβάλλουν ώστε να μην ανταπεξέρχονται πάντα με τον καλύτερο τρόπο στις αθλητικές επιδόσεις τους.

Ο ψυχισμός τους είναι εύθραυστος από όλα αυτά που αναγκάζονται να αντιμετωπίσουν και να διαχειριστούν μαζί , δηλαδή οι αγώνες , οι φίλαθλοι , οι επιδόσεις τους, η φήμη τους ακόμα και τα οικονομικά συμφέροντα που βασίζονται σε αυτούς. Η ισορροπία που πρέπει να διατηρήσουν ανάμεσα σε όλα αυτά είναι μερικές φορές δύσκολη.

Ο ρόλος τους έχει πλέον μεταβληθεί από ερασιτέχνες που έπαιζαν για την αγάπη του παιχνιδιού, σε γειτονίες, πλατείες και αυτοσχέδια γήπεδα με φίλους και γείτονες κάθε Κυριακή , με λίγες ή και καθόλου προπονήσεις σε εβδομαδιαία βάση σε επαγγελματίες αθλητές που διαχειρίζονται καριέρες, οικονομικά συμφέροντα και τη φήμη τους στα ΜΜΕ. Ως αποτέλεσμα οι άνθρωποι αυτοί να καταφέρουν να αγγίζουν κοινωνικές, πολιτιστικές και οικονομικές πτυχές της σύγχρονης εποχής.

Το ποδόσφαιρο και οι ποδοσφαιριστές είναι επίσης συνδεδεμένοι με την νεολαία μιας και ο θαυμασμός τους για κόσμο του αθλητισμού άλλα και του συγκεκριμένου αθλήματος είναι μεγάλος. Προσπαθούν να μιμηθούν φημισμένους αθλητές και να συμμετέχουν ενεργά ως φίλαθλοι άλλα και

ως εν δύναμη νέοι αναγνωρισμένοι αθλητές στον ποδοσφαιρικό χώρο. Μέσα από την ασχολία τους με το άθλημα διδάσκονται σημαντικά μαθήματα συνεργασίας, πειθαρχίας και αφοσίωσης. έπειτα για πολλούς λειτουργεί ως διέξοδος από τις καθημερινές πιέσεις και μαθαίνουν να διαχειρίζονται νίκες και ήττες.

Η αγάπη τους για το άθλημα και το όνειρο μιας λαμπρής καριέρας σαν αυτή των αγαπημένων τους ποδοσφαιριστών είναι η κινητήριος δύναμη να μην εγκαταλείπουν πότε τους στόχους τους και να γίνονται κάθε μέρα και καλύτεροι.

Στο βιβλίο του Πάπα εντοπίζουμε δυο βασικές προσεγγίσεις που είναι οι εξής. Από την μια παραθέτει ένα πλούσιο λογοτεχνικό υλικό με διάφορα ποιήματα ,διηγήματα και ιστορίες από τον λαμπρό κόσμο του ποδοσφαίρου που δίνουν στον αναγνώστη εικόνες από την ομορφιά και το πάθος που κυριαρχούν στα γήπεδα και από την άλλη παρουσιάζει το ποδόσφαιρο ως ένα κοινωνικό φαινόμενο που συμβάλλει ενεργά στη πολιτική ,την οικονομική και πολιτιστική ζωή της χώρας. Το άθλημα αυτό παύει να είναι ένα απλό παιχνίδι άλλα έχει κοινά σημεία και βασικές επιρροές με την πραγματικότητα που βιώνουν οι αθλητές άλλα και ο απλός λαός στην καθημερινή τους ζωή. Όλα τα προβλήματα, οι ανισότητες και οι αντιφάσεις καθρεπτίζονται στον μικρόκοσμο του γηπέδου που καθορίζονται κατά βάση από μεγαλύτερες δυνάμεις της κοινωνίας

Άλλοι συγγραφείς που ασχολήθηκαν με την συγγραφή βιβλίων για τον αθλητισμό

Έκτος από τον Γιάννη Πάπα πολλοί άλλοι συγγράφοι ασχολήθηκαν με την συγγραφή ποιημάτων και βιβλίων για τον αθλητισμό. Ας γνωρίσουμε μερικά από αυτά.

Ο Βασίλης Στεριάδης (1947-2003) έγραψε το ποίημα “Τα Χριστούγεννα της ισοπαλίας” οπού η μεταφορά είναι το ίδιο το ποδόσφαιρο. Το ποιητικό υποκείμενο είναι ο προπονητής και ο αθλητής ο οποίος μάχεται σε ένα γήπεδο χωρίς αντίπαλο καθώς ο αγώνας είναι προδιαγεγραμμένος και η ήττα είναι σίγουρη. Η ειρωνεία είναι ότι αντί να απαξιώνει το άθλημα θεωρεί ότι είναι απλός να συναγωνιστεί κάτι τέτοιο.

Επίσης ο Θωμάς Κοροβίνης στιχουργήστε έναν έπαινο τον παίκτη του ΠΑΟΚ Γιώργο Κούδα. Τον έγραψε την πρώτη μέρα που τον γνώρισε και ενθουσιάστηκε με τον τρόπο που κλοτσούσε την μπάλα.

Ακόμα ο Μένιος Σακελλαροπουλος στο πρώτο του μυθιστόρημα “the game boy”είχε κεντρικό ηρώα τον ποδοσφαιριστή Μάριο Σεμπάστιαν Λόπεζ ο οποίος από τις φαβέλες του Μπουένος Αέρες κυκλοφορεί στο Κολωνάκι.

Ο οποίος διαχειρίζεται τελεία τις νίκες του άλλα οι ήττες του τον οδηγούν στα ναρκωτικά και το πότο. Φτάνει εις το Τσαμπιονς Λιγκ άλλα τελικά θα αυτοχειριαστεί περιφρονώντας την ίδια του την ύπαρξη.

Έπειτα ο Δημήτρης Μιγγας στο βιβλίο ου με τίτλο “Στα αστεία παίζαμε...” με έμφαση των τελευταίο στίχο “...Δώστε μας πίσω τα χρόνια μας δώστε πίσω τα χαρτιά μας/ κλέφτες! / Στα ψέματα παίζαμε!”. Είναι το χρονικό μιας παρέας που συναντιέται για να παρακολουθήσει μουντιαλικους αγώνες ανά τέσσερα χρονιά.

Όλοι μαζί αναπολούν το παρελθόν της ενηλικίωσης βλέποντας διάφορες από τότε που

ονειροπολούσαν μέχρι τώρα την στιγμή της ωρίμανσης . Πολίτικες συζητήσεις και ιδεολογίες προσαρμοσμένες στον καλύτερο τρόπο επιβίωσης εντοπίζονται σε όλο το βιβλίο.

Επιπρόσθετα ο Κωνσταντίνος Καμάρας στο βιβλίο του “ Οιδιπόδεια σέντερ μπακ” κουβαλάει το ένδοξο όνομα του πάτερα του , του ποδοσφαιριστή του γουμπλικου Παναθηναϊκού Αριστείδη Κάμαρα.

Ο συγγραφέας είναι φανατικός οπαδός της ομάδας που αγωνίζεται ο πατέρας του ωστόσο καυτηριάζει με χιούμορ το αυτοβιογραφικό αφήγημα μέχρι που πρέπει να κρατάει ο φίλαθλος αποστάσεις από το πάθος.

Σίγουρα δεν ξεχνάει να αναφέρει ότι η σχέση του με την ομάδα και το άθλημα του ποδοσφαίρου οφείλετε στον πάτερα του.

Φυσικά δεν πρέπει να ξεχνάμε τον Θανάση Θ. Νιάρχο που επιμελήθηκε τον συλλογικό τόμο “Μονό για άντρες” με πρώτο ποίημα “ επινίκιος 1959” του Αρη Δικταιου αφιερωμένο στον επιθετικό του Ολυμπιακού Πειραιώς Ηλία Υφαντή .

Παρουσιάζεται η συνομιλία του ποδοσφαιριστή με τον επιμελητή αναφέροντας στιγμιότυπα από τον καιρό της αποθεώσεως εν αντίθεσή με την μελαγχολία που επικρατεί μετά την απουσία του από τους χώρους των γηπέδων.

Αυτά είναι κάποια από τα βιβλία που ανακαλύψαμε με θέμα το ποδόσφαιρο . Με μια καλύτερη μάτια εντοπίσαμε και άλλα σχετικά που θα σας παρουσιάσουμε παρακάτω.

Αρχικά ο Τζον Κινγκ οπαδός της Τσέλσι που ταξίδεψε σε κάθε γωνιά του κόσμου έγραψε το μυθιστόρημα “Εργοστάσιο ποδοσφαίρου”.

Αυτό αποτελεί το πρώτο μέρος μιας τριλογίας ξεκινάει με το “ The Football Factory” συνεχίζει με “ Headhunters” και τελειώνει “England Away”.

Ο συγγραφέας αναπολεί τον φανατικό φίλαθλο που βάζει πάνω από όλη του την ζωή την ομάδα του καθώς οι ήρωες του δεν είναι καθώς πρέπει.

Συνεχίζοντας ο Μαλ Πιτ συγγραφέας και εικονογράφος άλλα και οπαδός της Νοριτς έχει εκδώσει πάρα πολλά βιβλία που απευθύνονται σε παιδιά.

Το πρώτο του βιβλίο με τίτλο “ Ο φύλακας “ είναι η ιστορία του τερματοφύλακα Γκατο την οποία αφηγείται στον αθλητικογράφο της εφημερίδας “Λα Νασιον” Πολ Φαουτσινο.

Με το παράδειγμα του ιστού μιας αράχνης αναδεικνύοντας έτσι το ιδεώδες. Περιγραφεί ακόμα την μοναξιά , την φιλία ,την αυτοπεποίθηση και άλλα τέτοια καθημερινά ζητήματα.

Επίσης ο Πολωνός δημοσιογράφος Ρίτσαρντ Καπισινσκι στο “Πόλεμο του Ποδοσφαίρου” αναλύοντας το πως μια ποδοσφαιρική συνάντηση στην Ονδούρα και το Σαλβαδόρ κατέληξε σε πόλεμο.

Τα κράτη του λεγόμενου τρίτου κόσμου χάνονται συχνά σε πόλεμο συμφερόντων με χιλιάδες θύματα. Αυτό οφείλετε στους πολιτισμένους του κόσμου που μετά το χάσιμο των αποικιών επιστρέφει ως ελευθερωτής.

Ακόμα ο Κριστιάν Οτιε ιστορικός και δημοσιογράφος στο “Ποδόσφαιρο: ο κόσμος των εκατομμυρίων” αναφέρει την εμπορευματοποίηση του αθλήματος .

Επιχειρηματίες κινούν τα οικονομικά νήματα στις πολυεθνικές να πρωταγωνιστούν σε προωθήσεις προϊόντων , ξέπλυμα μαύρου χρήματος και οι μικρές χώρες να εφοδιάζουν τι μεγάλες με διαμάντια του ποδοσφαίρου που δεν μπορούν να υποστηρίξουν οικονομικά.

Έπειτα ο πολιτικός κοινωνιολόγος του αθλητισμού Ζαν Μαριν Μπρομ και ο αρχιτέκτονας του

αθλητικού χώρου Μαρκ Πέρλμαν μελετούν πως μπορεί να χειραγωγηθεί ένας λαός από ένα άθλημα από το “Ποδόσφαιρο . Μια συγκινησιακή πανούκλα”.

Τα σκάνδαλα και οι βιαιοπραγίες συνδέονται με τον φανατισμό δημιουργώντας σκηνές πολέμου με τους αντιπάλους.

Τέλος ο Νίκος Μπογιατοπουλος και ο Δημήτρης Μηλκας στο “Μια θρησκεία χωρίς άπιστους: Ποδόσφαιρο” πιστεύουν ότι και οι προηγούμενοι ότι οι λαοί χειραγωγούνται από το άθλημα του ποδοσφαίρου. Νοσταλγούν το χαμένο ερασιτεχνισμό του παιχνιδιού από αυτό που επικρατεί πλέον.

Έκτος από μελέτες , πεζογραφία και ποίηση βρήκαμε και αφιερώματα από βιβλία για το αγαπητό σε όλους άθλημα του ποδοσφαίρου.

Το πρώτο έχει τίτλο: “Τα παιδιά πάνε στο γήπεδο” της Ρεγγίνας Παπακωνσταντίνου.

Σε αυτό το αφιέρωμα αναφέρεται στους πιτσιρικάδες ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές που με ελάχιστες προπονήσεις γίνονται άπαιχτοι στην μπάλα προπονώντας τους ένας πρώην επαγγελματίας ποδοσφαιριστής.

Παρόλο που θέμα είναι τα παιδιά ασχολούμαστε και με την σχολική τους καθημερινότητα , τις σχέσεις που αναπτύσσουν μεταξύ τους στο σχολείο και στον αθλητικό στίβο.

Όλα αυτά περιγράφονται σε τόμους βιβλίων που έχουν γράψει παρά πολύ συγγράφεις αγγίζοντας ο καθένας ένα διαφορετικό θέμα κι μια διαφορετική προσέγγιση των πραγμάτων από την δική του οπτική γωνιά.

Το δεύτερο έχει τίτλο: “ στα δίχτυα της αγνότητας και της ίντριγκας ”του Νίκου Παπαδογιαννη.

Αυτό αναφέρεται στο βιβλίο με τίτλο “Τα δοκάρια του Καστελ ντι Σανγκρο” του συγγραφέα Τζο Μακ Γκινις.

Σε μια περιοχή που θα μπορούσε να είναι σε ελληνικό έδαφος ο συγγραφέας ξεκίνησε να παίζει μπάλα το 1994 όταν έγινε στην χώρα του το μουντιάλ με συμμετοχή της εθνικής ομάδας. Ο Μακ κόλλησε με την μπάλα χωρίς να το καταλάβει και μοιράστηκε θετικά και αρνητικά συναισθήματα από τους αγώνες. Έπειτα μετακόμισε στο Καστελ ντι Σανγκρο με τις αποσκευές του και την αθωότητα σκόπευε να μείνει όλο τον χειμώνα στο χωρίο του και να καλύψει την ποδοσφαιρική σεζόν σαν ρεπόρτερ. Όσο έμεινε εκεί ανακάλυψε ότι η ζωή έχει δυο αποχρώσεις μια ανοιχτόχρωμη και μια σκούρα ένα σκοτεινό και ένα φωτεινό σημείο στον ορίζοντα. Όπως το ελληνικό ποδόσφαιρο έτσι και το ιταλικό που μας παρουσιάζει έχει να αντιμετωπίσει σκάνδαλα, στημένα παιχνίδια, απατηλές υποσχέσεις και βρόμικο χρήμα.

Όμως οι φίλαθλοι παρόλο που τα ξέρουν όλα αυτά δεν μπορούν να φύγουν και να εγκαταλείψουν την αγάπη τους για το άθλημα. Στο γήπεδο γεννιούνται αιώνιες φίλιες.

Μας ξεναγεί σε έναν κόσμο άγνωστο αν σκεφτούμε ότι ο συγγραφέας στην αρχή δεν είχε ιδέα από μπάλα .

Θα λέγαμε ότι είναι περισσότερο ηθογραφία παρά αθλητικό μυθιστόρημα. Είναι γραμμένο με πάθος και αγάπη , σχεδόν δροσερό για καλοκαίρι, αναφέροντας ένα κόσμο γεμάτο από ελπίδα, φόβο , αγάπη, και σασπένς.

Το τρίτο έχει τίτλο: “ Το υπέρτατο θέαμα και οι...θεοί του” του Γιάννη Ξενάκη.

Ο Μανουέλ Βαθκεθ Μοντομπαν γεννήθηκε το 1939 στην Βαρκελώνη και πέθανε το 2003 ξαφνικά στο αεροδρομίου του Μπανγκόκ της Ταϊλανδής ήταν συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων άλλα ασχολούνταν και με την συγγραφή αθλητικών κειμένων με εξαιρετική

αδυναμία στην ομάδα της Μπαρτσελόνα. Μετά τον θάνατο του ο γιος του συγκέντρωσε όλο το υλικό του και το έκδωσε σε ένα βιβλίο. Η σειρά που οργανώθηκαν ήταν αυτή του συγγραφέα και είχε γράψει και σημειώματα για το καθένα.

Πάντως το ποδόσφαιρο συμφωνά με αυτόν ταξίδεψε πολύ μέχρι να αποκτήσει αυτή την μορφή που έχει σήμερα. Ακόμα έχει γράψει συγκροτημένα τα κείμενα και δεν φοβάται να παραθέσει την γνώμη του για το ποδόσφαιρο, τα συμφέροντα και την εθνική αλλά και θρησκευτική διάσταση. Αν και ήταν οπαδούς της Μπαρτσελόνα δεν της χαριστική στα κείμενα του. Πάντως είναι δεδομένο ότι στα έργα του παραμονεύουν σε δεύτερο πλάνο οι ιδέες του και τα οι ανησυχίες για το μέλλον όλο του κόσμου. Τέλος τιμήθηκε με το Ευρωπαϊκό Βραβείο Μυθιστορήματος.

Το τέταρτο έχει τίτλο: οι χαμένες λεωφόροι της δόξας του Κώστα Αναστασόπουλου.

Στις κερκίδες του Τζον Γκρισαμ μας αναφέρει από που ξεκίνησε το αμερικάνικο φούτμπολ. Αρχικά ταξιδεύουμε προς την Μεσίνα μια μικρή πόλη στον Μισισσιπή για την κηδεία του θρυλικού της κόουτς. Μαζί με τους χιλιάδες που ήρθαν παρευρέθηκε και ο καλύτερος παίκτης ο οποίος είχε ανάμεικτες μνήμες από αυτόν. Ήταν ένας αυταρχικός . Απαιτητικός προπονητής που πλήγωσε τον έφηβο εαυτό του όμως τον έκανε καλύτερο άνθρωπο. Αυτόν λοιπόν θα τον θυμούνται για πάντα οι μαθητές του. Μετά όμως στο κολέγιο δεν κατάφερε να ανταπεξέλθει στους αγώνες με αποτέλεσμα να ασχοληθεί με την νομική και μόνο. Το βιβλίο αυτό είναι μια ευχάριστη ιστορία αλλά δυστυχώς τα δικαιώματα του βιβλίου δεν ήταν ελεύθερα και έτσι αποδέσμευσαν μόνο τον τίτλο.

Βιβλιογραφία

1. Παππάς, Γ. (1999). *Αρχίζει το ματς*. Εκδόσεις Καστανιώτη.

2. Η Καθημερινή - Επτά Ημέρες. (2005, 4 Δεκεμβρίου). *Η Καθημερινή - Επτά Ημέρες*. Αθήνα: Εκδόσεις Καθημερινής.
3. Διεθνές Συνέδριο Ευρωπαϊκής Εταιρείας Ιστορικών Φυσικής Αγωγής. (2003, 25-28 Σεπτεμβρίου). *Τέχνη και Αθλητισμός*. Αθήνα.0
4. Ο ελληνικός 20ός αιώνας. (2019). Αθήνα: ΠΟΛΙΣ
5. Αφιέρωμα. (2006, 7 Ιουνίου). *Βιβλιοθήκη*.